

கல்கி

KALKI

6-10-1968

40 காசு

சுருதி

பாப்பாவுக்கென ஒரு புதுமை!

ஜான்ஸன்ஸ் பேபி பவுடரின்
சின்னஞ் சிறிய ஜூனியர் பேக்

நகலடக்கமான வசம்!
சகாயமான விலை!

ஜான்ஸன்ஸ் பேபி பவுடர் இப்போது ஒரு புதிய கலப்படக்கமான, உடையாத சிறிய ஜனாங்குட் டப்பாவில் வருகிறது. இந்த "ஜூனியர் பேக்" கூட சமீபமே கம்பளாக எடுத்துச் செல்லலாம், ஜோக்கியமாக உபயோகப் படுத்தலாம், குழந்தைக்கு டப்பாவிலும் 50 கிராம் கலடவுகளை மேக்கலயான, மிதமான ஜான்ஸன்ஸ் பேபி பவுடர் அடங்கி வருகிறது. ஜான்ஸன்ஸ் பேபி பவுடர், உங்கள் குழந்தையின் செல்லியல் மேனிக்ஷனாக மாற்றப்பட்டு குழந்தையை வள குழுவதும் குழமைபுடனும் குழைக்கத்தூதும் விளக்கச் செய்கிறது.

ஜான்ஸன்ஸ் அண்ட் ஜான்ஸன்ஸ்
ஆஃப் இந்தியா லிமிடெட்,
30, மார்ஜெட் ஸ்ட்ரீட்,
மும்பாய்-29

* டீர்டிராக்கிங்

© [K] India Ltd

அணிந்து மகிழ அழகிய ஆடை ரகங்கள்

■ உயர்வு பின்னி ரெடிமேட் காட்டன், டெரீன்/காட்டன் ஷர்ட்டுகள் ■ பின்னி டெரீன்/காட்டன் ஷர்ட்டுகள், ஷர்ட்டுகள்—காட்டன் ஷர்ட்டுகள், ஷர்ட்டுகள்—காபர்டைன்ஸ்—கான்ஸல்—டிரைக்கன் மற்றும் அடேக் சிறந்த ரகங்கள். ■ பின்னியின் அசல் பட்டுப் புடவைகள், வேஷ்டிகள், அங்கவஸ்திரங்கள்—எலிக் ஷர்ட்டுகள் ■ குவாலியர் 100% டெரீன் ஷர்ட்டுகள் ■ அசோக் 100% டெரீனின் ஷர்ட்டுகள், டெரீன்/வுல் மற்றும் வுல்ஷன் ஷர்ட்டுகள் ■ காமேஷன் டி. காஜோரி பனியன்கள், ஜட்டிகள் ■ ஸோடியாக் டைகன், ஸாக்ஸ்கள்.

இந்திய ரூபாய் ரகங்களில் இணைந்தவை எல்லாம் கிளாஸிக்ஸ்பட்டியில் விற்கப்படும். கன்ட்ரோல்ட் விலைகளிலும் கிடைக்கும்.

வேலை நேரங்கள்:-

காரை 9-30 மணி முதல் 1 மணி வரை

மாலை 3-30 மணி முதல் 5 மணி வரை

ஸ்ரீ கிருஷ்ண

டெக்ஸ்டைல்ஸ்

2, தம்புசெட்டி தெரு மதனூர்-1

பேரன் : 22222

இருமலா?

க்ளோகோடின்

சாப்பிட்டதும் போய்விட்டதே!

சென்று முன்புதான் அவள் இருமலால் தவித்துக் கொண்டிருந்தாள் என்றால் நம்புபீர்களா! தேகு க்ளோகோடின் சாப்பிட்டாளா. க்ளோகோடின் அவள் இருமலை வெகுசீக்கிரம் பூரணமாக விடுத்திவிட்டது.

**பூரண இருமல் கட்டுப்பாட்டுக்கு
க்ளோகோடினுக்கு இணை எதுவுமில்லை!**

மாறிக்கொண்ட எல்லா மருதிகளிலிருந்தும் இருமலை சீர்தட்டிக்க மருத்துவரீதியாக அங்கீகரிக்கப்பட்ட க்ளோகோடின் புதிய பாக்டீரியா செயல்படுத்து எப்படி என்று பாருங்கள்:

தொண்டையில்—
சளி அடைப்பை அகற்றி,
சரிசெய்தல் மென்படுத்துகிறது.

நுரையீரல்களில்—
அடைத்துக் கொண்டுக்கும்
கோதழைத் தளர்த்தி,
சளியை வெளியேற்றுகிறது.

மூளையில்—
இருமல் கேள்வித்தடைக்
கட்டுப்படுத்துகிறது.

மார்பில்—
இறுகிய தசைகளுக்கு
இதயமிதது ஈடுபாடு
கவர்த்திக் உதவுகிறது.

க்ளோகோடின்
பெர்ப் வசாகா

இருமல்களுக்கு, மிக அதிகமாக
நிற்பனையாரும் விட்டு விவரணை
அஸெம்பிள் கெமிகல் ஒர்க்ஸ் கோ. லிட., பரோடா-3

எம்ப்ரா

தரத்தினை விரும்புவோர், உயர்
தரத்தினை விரும்புவோர், எம்ப்
ராய்டரிலில் மிகச் சிறந்ததை
விரும்புவோர் என்றும் தேடுவது

Veena எம்ப்ராய்டரீஸ்

சித்திரப்படி
புரேட். என். 226
மொ. 226 036

தயாரிப்பாளர்கள் :
S. S. M. பிரதர்ஸ் (பி) லிட்.,
த. வெ. எண் : 8
குமாரசாமிநாயம் போஸ்ட், (சேலம் மாவட்டம்)
எங்கள் இதர உற்பத்திகள் :
யாழ் (விஜய) மாடல்
பருத்தி & சாயல் வெஷ்டிகள்,
சர்ட்டுவுகள், மட்டுத் துணிச்சல்,
விசேஷ ரக மலர்ணி மட்டுசிப்பங்கள்.
சென்னை கலர் கட்டாகிளம் & எழுத்து :
அழர்ஜோதி புரேட்டர்ஸ்
99, கிடங்கு தெரு, சென்னை-1.

பாலுஸேரி பெனிபிட் சிட் பண்டு

பீரோனேட் லீமிடெட்

(சுதாபிதம்: 1947)

17-A, ஃபினாங்க் ரோடு, "லீனா லிசர்"

வுன்முதானத்தா ஹாலுக்கு அருகில்

பம்பாய் - 22 D. D.

டெலிபோன்: 471455 - தந்தி: GROWRICH

எமது சுடுத்த குருப்புகளில் அங்கத்தினர்களாக சேருங்கள்

வகுப்பு: 'E'-மாதச் சந்தா ரூ. 500 - 40 மாதங்கள் ரூ. 20,000

ஏலம் கேட்ட பிறகு டிஸ்டெண்டு அடையும் வரையுள்ளது

தரிதமாக பூத்தியாபிக் கொண்டிருக்கும் சித்தர்கள் குருப்புகளில்
அங்கத்தினர்களாக இன்றே சேருங்கள்

குறுகிய காலம்: 25 மாதங்கள் ஏலத் தேதி: 15-10-1968			தீண்டகாலம்: 50 மாதங்கள் ஏலத் தேதி: 20-10-1968		
வகுப்பு	மாதச் சந்தா	சீட்டித் தொகை	வகுப்பு	மாதச் சந்தா	சீட்டித் தொகை
	ரூ.	ரூ.		ரூ.	ரூ.
A	200/-	5,000/-	C	200/-	10,000/-
B	100/-	2,500/-	A	100/-	5,000/-
C	50/-	1,250/-	B	50/-	2,500/-
F	25/-	625/-	D	20/-	1,000/-
G	20/-	500/-			

வேலை நேரம்: { காலை 8 மணி முதல் 10-30 வரை
மாலை 4 மணி முதல் 7-30 வரை

வார விடுமுறை: திங்கட்கிழமை

தலைமை அலுவலகம் & பதிவு அலுவலகம்:

3, செங்காச்சாடி தெரு - நிகுவன்சிக்கேணி - சென்னை - 5

எமது கிளைகள்: பெங்களூர் - கல்கத்தா - புதுடெல்லி

பிரகடனம் இலவசம்

சீட்டுகள் ஒதுத்தல் கம்பெனியின் உரிமையுடைய பொறுத்தது

எங்கள் சேவை உங்களுக்குத் தேவை

ஆப்கன் ஸ்நோ அழகு சாதனங்கள் எல்லா வயதினருக்கும் மிகச் சிறந்தது

சீது மிகுந்த மூலப்பொருள்களாக விசேஷமாகத் தயாரிக்கப்பட்ட ஆப்கன் ஸ்நோ, மோனிஸை இயற்கையாகவே கழமழைப்பாகவும் கருக்கம் விழாமதும் பாதுகாக்கிறது. உங்கள் மோனி மிகுதுவாகவும், பிரகாசமாகவும் இருக்க உதவுகிறது. நாள் முழுதும் நீடித்த அழகுடன் இருப்பதோடு மோனி இயற்கையான மோனியோடு விளங்குகிறது.

ஆப்கன் மூலப் பசுட்டி, கிரீம், லிப்ஸ்டிக் உங்களுக்குப் பிடித்தமான கால்களில் போடக்கூடும். ஆப்கன் லைப் பாஸ்டிக் உங்கள் கைகளுக்கு ஒரு புதிய அழகை உண்டாக்குகிறது.

ஆப்கன் ஸ்நோ அழகு சாதனங்கள்

ச. என். மடவள்ளன், மம்பாய்-77 (இந்தியா)

தலைவலியா?

அவேதன்

சாப்பிட்டு உடனடியாக நிவாரணம் பெறுங்கள்

III.
SOURCE

SARABHAI CHEMICALS

குறி. ஆர். சுகுமார் அவர்கள் எழுதிய இலக்கணப்பெயரேட்டில்
அய்யத்தலிம் செல்லுபெட்ட பட்டை பாக்களாகும். கருத்த
பெயர்ச்சுத்திப் பெயரேட்டில் விவரிக்கப்படாத இதை உயர்த்தித்
உரிப்பெயர்ந்துள்ளது.

அற்புத 'எபேஸ்' அடங்கிய அவேதனை நியாயம், ஐஸ்நோஷம், பஞ்சமற்றும் இதர சாதாரண வரிகளிலிருந்தும் நோவுகளிலிருந்தும் துரிதமான, தீவிரமான, நிச்சயமான விதமானதாக அளிக்கிறது.

Shilpi SC SIA/67 Tam

சாங்கர் பிராண்ட் சிமென்ட்

ஏகோபித்த
முடிவு.

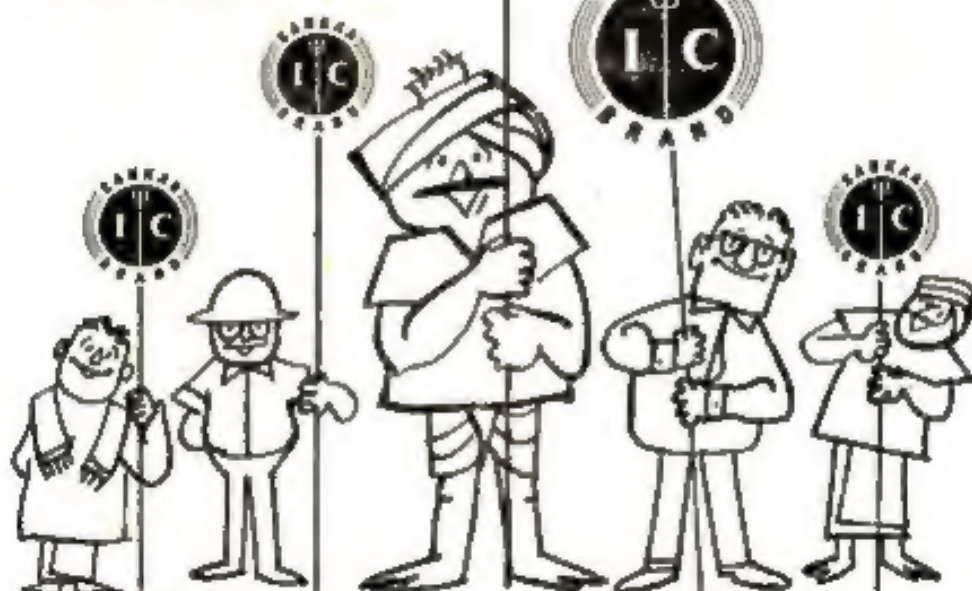
உறுதியின் இருப்பிடம்.
தரத்தின் பிறப்பிடம்.

இந்தியா சிமென்ட்ஸ் லிட்.

மதராஸ்-2

நெருத்தாரிகைகள்
சங்கர் சிமென்ட்
சங்கர்

அனுமதிச்சீட்டு இல்லாமல்
உடனே சுலபமாகக் கிடைக்க
கிறது. இன்றே கட்டுங்கள்
உங்கள் வீட்டை.

Criterion-ICT-2056

அ..ப்..பா!...தாங்க முடியாத ஜலதோஷம்!

அன்பையே தடவுவதுபோல, கொஞ்சம்
விக்ஸ் வேபோரப்பை தடவுங்கள்

மூக்கிலும், மார்பிலும், முதுகிலும் விக்ஸ்
வேபோரப்பை தடவியதும், அவனுக்கு
ஜலதோஷத்திலிருந்து, உடனே நிவா-
ரணம் கிடைக்கிறது. விக்ஸ் வேபோ
ரப்பின் இனம் குடான ஆவியி
னால், உங்கள் செல்வம்
சுகமாக மூச்சு விடுகிறான்.
இரவு பூராவும் அவன்
நிம்மதியாக உறங்குவான்.

விக்ஸ் வேபோரப்

சுரே இரவில் ஜலதோஷத்திலிருந்து நிவாரணம் அளிக்கிறது.

மத்தியப் பிரதேசம்... பிறார்... வங்காளம்...
பஞ்சப்... ஒரிசா... தமிழ்நாடு...
கேரளம்

நம்பிக்கை
அழிவதில்லை!

PK

சுதந்திர சிந்தனைக்கு
அனுமதி கிடையாது!

- ரஷ்யாவின்
ஆக்காடு

PK

மார்ச் 28 ★ இரவு 10

காந்தியடிகளின் நூற்றாண்டு

நூற்றாண்டு விழா என்பது மிகுந்த நிரம்பிய திருநாளாக இருக்கவேண்டும். ஆனால் காந்தி ஜன்ம தினத்தின் நூற்றாண்டு நிகழும்போதோ, நம் தேச விவகாரங்களும் சரி, உலக விவகாரங்களும் சரி ஒரேயடியாகச் சீர்கெட்டுப் போயிருக்கின்றன.

ஒவ்வொரு இரவிலும் கனவில் காந்தியடிகளைக் காண்கிறேன். இதற்குப் பெளதிக சாஸ்திரத்தில் ஏதேனும் காரணம் இருக்கலாம். அப்படி ஆயினும், இது ஒர் அங்குட நிழற்செய்யாக உள்ளது. இவ்வாறு அவரிடம் ஒரு கனவில் நான் சம்பாதித்ததாகவும், என் கோவில்களுக்கு அவர் பதில் சொன்னதாகவும் சுற்பனை செய்து தூனி வரும் பகுதியை எழுதுகிறேன்.

நான் காந்திஜியைக் கேட்கிறேன் :
"பாபு, இந்தியாவின் விவகாரங்களை நிர்வகிக்கும் பொறுப்பை இப்போது நீங்கள் எடுத்துக் கொள்கிறீர்கள்? இவ்வுள்ள நிலையைச் சீர்திருத்துவீர்களா?"

காந்திஜி பதில் சொல்கிறார் : "மாட்டேன் நண்பரே! என்னால் இவ்வுள்ள நிலைமையைச் சீர்திருத்த முடியாது. ஆம், என்னுடையே கூட முடியாது. எல்லாம் என் வழிக்கு மாறாக நடந்து விட்டன; தவறான வழியில் வெகு தூரம் சென்று விட்டன."

"பாபு, உங்களைப் பவவத்தப்படுத்தி, இந்திய திருவாகப் பொறுப்பை உங்க ளிடம் கொடுப்பதாக வைத்துக் கொள்வோம். அப்போது என்னசெய்வீர்கள்?"

"பவவத்தப்படுத்துவதா? என்னால் இயலாத காரியத்தில் என்னை எதற்காகப் பவவத்தப்படுத்த வேண்டும்? இருந்தாலும், அப்படி ஒரு சத்தரப்பம் ஏற்பட்டால் என்ன ஆகும் என்று சொல்கிறேன். நான் இந்தியாவுக்குத் திரும்பி வந்து, பொறுப்பெற்றுக் கொண்டால், இந்திய மக்களோடு போர் தொடுப்பேன். ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கு முன், பிரிட்டிஷாளை எதிர்த்துச் செயல்பட்ட போராட்டத்துக்குத் தலைமை தாங்கி நேன் அல்லவா? இப்போது இந்திய

மக்களையே எதிர்த்து அந்தக் காரியத் தைச் செய்வேன்."

"எனக்குப் புரியவில்லை, இந்தியாவிலிருந்து வெள்ளைக்காரர்களை வெளியேற்றச் செய்வதற்காக அன்று போராடினீர்கள், இப்போது இந்திய மக்களை எதற்காக எதிர்த்துப் போராடுவீர்கள்?"

"இந்திய மக்களை நேர்மையானவர்களாகச் செய்வதற்கே போராடுவேன். அவர்கள் பரஸ்பரம் ஒருவரை பொருவர் கொள்ளையிடக் கூடாது; அதற்குப் பதிலாக கொள்ளை கொடுக்கவும் ஆர்வமாயிருக்கும் இயற்கையை கொள்ளையிடும்பொருள் உற்பத்தி செய்யவேண்டும். திருட்டு எண்ணங்களை மறந்து மக்கள் உற்பத்திக்காக உழைக்க வேண்டும். இதுவே நான் தருகிற மந்திரம். இதற்காகவே நான் போராடுவேன்."

"அப்படியானால் இப்போது நம் மக்கள் நேர்மையாக இல்லையா?"

"நீங்கள் இப்படிச் கேட்பது எனக்கு ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. இப்போது இந்தியா முழுவதும் ஒழுக்கினால் பரவி வில்லையா? இந்தியாவின் கட்டடங்களுக்குக் கெல்லாம் ஸலம் நேர்மையக் குறைவு தான். இது மாறி, இந்தியாவின் குறி நிலையைத் தூய்மையாக்க வேண்டும்."

"அது முடிவற்ற காரியமா?"

"தான் நம்பிக்கையை விட்டுவிட்ட மாட்டேன். மீண்டும் மக்கள் நேர்மையுக்குத் திரும்புவது, அவர்கள் தங்களுடைய இயற்கைக்கே திரும்பிக் கொள்வதுதான். அப்படித் திரும்பும்போராட்டம் மிகவும் கடுமையானது என்பதில் ஐயமில்லை. நேர்மை வந்தால், அதோடு நன்றாக உழைக்கும் மனப்பான்மையும் வரும். முன் போராட்டத்தில் மக்களைச் சிறைக்குப் போகுமாறு செய்வது எளிதாக இருந்தது. சிறைக்குப் போவதையிட உண்மையாக உழைப்பது கடினம். இந்தியாவில் ஒவ்வொருவரும் தன்னால் முடிந்த மட்டும் கடுமையாக உழைத்தாவன்றி அதன் "இன்னாவெனச்" நிலையிலிருந்து விமோசனம் கிடைக்காது. இத்

கள்ளஞ்சல் கோயம்

ஜெகதீஸ்வரன் எழுதிய
புதிய சாகச நாவல்

கஸ்கி

20.10.68 சிறப்பிதழில்

ஆரம்பமாகிறது

விரதம் பொதுமக்களிடையே எவ்வித சா-
கலப்பையும் ஏற்படுத்தாமல் போனது விஸர்-
யிக்கு. எனினும் பொதுமக்களின் மனோ-
பாசம் எப்படியிருக்கிறது என்பதை உணர்ந்து
காண்காலத்தில் உண்ணாவிரதத்தை முடித்-
துக் கொண்டு, உயிரைக் காப்பாற்றிக்
கொள்ள வேண்டும் என்ற எண்ணத்தை
அவருக்கு அளித்த எட்டிவுக்கு தவறிச் செலுத்த
வேண்டும்.

உண்ணாவிரதம் மிக உயர்ந்த ஆயுதம்.
அதை எாத்திமகான் போன்ற ஒருவராக
நாட்டுக்கு உதவுகிற வகையில் பயன்படுத்த
முடியும். மற்றவர்கள் வேறு முறைகளைத்
தான் கையாள் வேண்டும்.

மாணவர்களின் பாரத தரிசனம்

தேரீர் ில் நுழையிவ், விவாபாரத் துறத்
யிவ் ஈடுபட்டுள்ள, நாற்பது வயதுக்குட்பட்ட
இளைஞர்களைக் கொண்ட சங்கம் "ஜூனியர்
சேம்பர்" என்பது. இது உலகம் முழுவ-
திலும் விவாபித்துள்ளது. சென்னைிலுள்ள
இந்த இளைஞர் சங்கத்தினர் ஒரு
நல்ல காரியம் செய்திருக்கிறார்கள். கன்னட
மாணவர்களிடையே தேசிய ஒருமைய
பாட்டை வளர்க்க, பன்னிரண்டு மாணவர்
களைப் பல்வேறு கல்பாடிகளிலிருந்து தேர்த்
தெடுத்து, பன்னிரண்டு நாட்கள் உத்தர
பிரதேசத்தில் காசி, அவகாபாத், மிரனாபுர்
ஆகிய ஊர்களில் தங்கி அப்பகுதி மக்களோடு
பழகவும், தமிழை மாண்புமிகு அப்பகுதி
மக்களுக்கு உணர்த்தவும் வாய்ப்பளித்
திருக்கிறார்கள். இம்மாணவர்கள் மேற்குறிப்-
பிட்ட ஊர்களிலுள்ள ஜூனியர் சேம்பர்
அங்கத்தினர்களின் விருத்தினராகத் தங்க ஏற்-
பாடு செய்திருக்கிறார்கள். இப்படி இளைஞ-
ரிடையே பாரத ஒருமைப்பாட்டை உணர்த்த
எடுத்துக் கொண்ட இந்த நல்ல பணிக்-
குறும் முழுச் செலவையும் ஏற்க வலக்கம்
போய் டி. வி. எஸ். கந்தாபாண்டினார் மூலவத்
திருக்கின்றனர். சென்ற 32த் தேதி டிரப்-
பிட்ட மாணவர்களும் அவர்களை இட்டுச்

செல்லும் திரு வேங்கடாசனம் அளர்களும்
அப்போய் 6த் தேதி திரும்புகிறார்கள்.

தேசிக பவனம்

“நா லெழுத்தான் வாழ, நான்மறைகள்.
தாம் வாழ, மாநடவின் மறை வாழ, ஞானி-
யர்கள் சென்னிவண்ணோர் தாப்பில் வேதாந்த
தேசிகரே. இன்னுமொரு நூற்றுண்டாம்”
என்று ஸ்ரீ வைகுண சமூகம் நான்
தோறும் ஸ்ரீ வேதாந்த தேசிகரை வாழ்த்து-
கிறது. அவரது அவதாரத்தில் ஏழாவது
நூற்றாண்டு விழாவுை மிக விரிவான முறை-
யில், அத்தரூர் மூக்கியத்துவத்துக்கு முற்றி-
றும் தகுந்த வகையில் கொண்டாட விழா
செய்தி. திருவப்படு விழாக் கொண்டாடு-
கிறது. மயிலாப்பூர் வெங்கடேச அக்ரஹாரத்-
தில் ஸ்ரீ வேதாந்த தேசிகர் தேவஸந்தானம்
அளித்துள்ள மீசையில் பிரத்தியேகமாக ஒரு
மணிமண்டபம் ஏற்படப்பட்டுள்ளது. இந்தப்
புனிதப் பணியை ஸ்ரீமான் சதர்கனம்
அப்பய்கார் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்.
தேசிகர் நூற்றாண்டு மேல் உள்ள மைல்
கிருத. தமிழ், மணிப்பிரவாள நூல்கள்
அனைத்தையும் ஒவ்வொன்றாக வெளியிட்டு
தேசிகர் கித்தாந்தங்களைப் பரப்ப ஒரு
விதவாசகத்திரமாக இது அமைப்பப் போகி-
றது. தினத்தோறும் காணியில் தோராமங்கலம்
மாணியில் அலுவ இத்திய விசிற்பாத்தவயத
மகாதாடுகளும், கருத்தரங்குகளும், விதவத்
சதனாம் செட்டப்பர் 32த் தேதி முதல் அக்-
டோயர் 4த் தேதி வரையில் தேசிகர் மண்ட-
பத்தில் அமோகமாக நடைபெறுகின்றன.
திரு வி. டி. ரங்கசங்கரர் அய்யங்கார் மேற்-
பார்வையில் இக்காரியங்கள் நடக்கின்றன.
மக்களின் கவனம்வாங்கும் நாட்டின் அமை-
திக்குமே இந்த உகளுங்கள் நடத்தப்படுகின்-
றன. இந்த இதழ் உங்கன் கையில் விடைக்கும்
போது விழா வேருவாகப் பூர்த்தியடைத்து
கொண்டிருக்கும். சென்னை வாகசைர்கள் இம்
மகாதிசவத்தில் கலந்து கொண்டு உலாந்த
எண்ணக்களில் உள்ளத்தைச் செலுத்தலாம்.

மகாத்தமா மணிமொழி

உடவுள் எப்பறு பூரணமான ஒரே போருள் என்று
நம்புகிறேன். எனவே, மனித குலம் முழுவதும் ஒம்பிற
என் தம்புகிறேன், தமக்கு உடவுள் பன்வரக இருத்தாய்
என்? நம் அவிவருக்குமாக இருப்பது ஒரே ஆய்மா-
தாய். ஒவிக் கிறுவினும் ஸ்ரீய கிரைவகன் பன்வரக
இருப்பினும், அகவ அசைத்துக்கும் ஆதாரக் கினை
ஒன்பதெதானே?

இன்னுத்தான் என்னல் மிகக் கொடிவ் நீவன் ஒருவ
விடமிருந்து என்னைப் பிரித்துக் கொள்ள முடியவில்லை.
அதே போல், பரமசிவராக உன்ன ஒருவரிடம் நான்
கொள்ளுள்ள துக்கிவ் உணர்வைவும் மறப்பதில்லை.
ஆனகயாய் நான் விரும்பிச் செய்தாலும் *1, விரும்பா-
மயே செய்தாலும் சரி, என்னைப் பிரிசோதித்துப் பார்க்-
துக்கொள்ளும்பொழுது, அப்பரிசோதனையில் மனித குலம்
முழுவதையுமே ஈடுபடுத்த வேண்டியவனாக இருக்-
கிறேன். இந்தப் பரிசோதனைகள் இவ்வி என்னுல்
வாழ முடியாது. வாழ்வு என்பதே முடிவிலாத பரி-
சோதனைகளின் தொடர்தானே?

0106

ஸ்பெஷல் கலர்க்கள்

**புது
புணர்**

புதிய ஸ்பேஷல் டிஸைனர்கள்

**யாழ்ப்பீழை,
காணொடி
ஸ்டுடியோ**

அல்லது
கட்டம்

பாங்கீசு அய்யாது காணாது அய்யாது
அய்யாது கட்டுமா அய்யாது காணாது
ஒளி புகுந்த குழி அய்யாது புகுந்த
நிலையாகிய புகுந்த.

பஞ்சவர்ணப் புடவைகளும்
பல நூதன முகங்களிலி இருக்கின்றன.

ராஜா சிலக் எம்போரியம்,
14, சைலந்தி தெரு, அம்பலபுடி, மதராஸ் 4.
ராஜா சிலக்ஸ்,
தன் கிழக்குத் துறைமுகம், மதராஸ்-2.
ராஜா சிலக் எம்போரியம்,
வெண்டூர் தெரு, திருவாரூர்.
மார் நிர்வாகம், மதராஸ்-2.

1991-1992

தீபாவளி வரை எல்லா
குடும்பங்களிலும் கூட எங்கள்
கிற்பனை நிலையங்கள் திறந்திருக்கும்.

இதயத்தில் ஒரு கிடம் கிருக்கட்டும்...

... இந்த கரோல்
தயாரிப்புகளுக்கு

- பாள் ஸாயிர் ஸென்ட்-
இரவும் பகலும்
உங்கள் சிரிப்பிற்கு உரியது.
இன்மனம் பரப்புவது.
- லூஸி யு-டி-கொரோன்-
எங்கேயும் குளிக்கியுடன்
அனுராகம் பூசிவது.
- ஆடோனில்-ஆப்டர்-ஷேவ் ஹோஷன்-
சுவாத்திற்குப்பின் மூகமென்மைகைக் காத்து
கான் முழுவதும் புத்துணர்ச்சி அளிப்பது.
- ஐரோப்பிய கைந்தங்கை பயன்படுத்தி
இந்தியாவில் பிரதிபலனாகத் தயாரிப்போர் +
கரோல் காஸ்மெடிக்ஸ்,
ஹைதராபாத்-28.

WORK 198179

ராஜாஜியின் கருத்துக்கள்

ஸ்ரீ சுவாமி மட்டும் பணிவதற்கு இடம் தந்து, மத்திய சர்க்கார் ஊழியரின் 'அடையாள' வேலை நிறுத்தம் தடைசெய்யும் நடவடிக்கை எடுத்திருந்தால், இப்போதிருந்த கம்யூனிஸ்ட்களின் தயக்கமே இதன் காரணமாக இருக்க வேண்டியிருந்திருக்கும். தேர்தல்களில் எந்தக் கட்சி வென்றாலும் தோற்றமும் கம்யூனிஸ்ட்களின் ஆதிக்கம் ஏற்பட்டிருக்கும். தான் வேலைவைப் பதறி நிராக்ரமம் செய்வது உயர்வைக் கருதியே ஊழியர்களின் பலர் வேலை நிறுத்தத்தை கிரும்பியிருக்கக்கூடும். எவ்வாறும் இவ்விதங்காரத்தில் இவ்விதங்களில், அதற்கான உபாயத்துக்கு அதிக உரிமைத் தவம் உண்டு. வேலை நிறுத்தம், உத்தேசித்த காரணம் நடந்திருந்தால் கம்யூனிஸ்ட்கள் தமது பலத்துக்கே அது ஒரு திருப்தியாக என்று அளிமை சொண்டாடிவிடுவார்கள். இவ்விதக் கம்யூனிஸ்ட் ஆபத்தைத் தவிர்த்து ஒரே வழி. சட்டபூர்வமாகச் சர்க்கார் ஊழியரின் வேலை நிறுத்தத்தைத் தடை செய்வதும், தொழிற் சங்கத் தந்திரங்களின் கைவாழ்வதற்கும் என்று ஒவ்வொரு அரசாங்கம் செய்வதில் இடம் வாக்ஷப் பெறுவதுமாகும்.

ஊட்டி

காட்டி எல்லா இடங்களிலும் பரவி வருகிறது. குறு மையப்பாங்கம் எவ்வளவு வேகமாக, எவ்வாறாகப் பரவி வருகிறது என்பதை என் ஆட்சேபணியை உண்மையாகத் திருப்திப்படுத்து. கடுமையான பிறு சோம்பியுள்ளும் பெருக வேண்டிய செயல்தில், தேர்தலின் இத்தேவைகளுக்கு எதிர்த்த நிலையில் செய்கின்றன காட்டி யும், கண்கள் கடைத் திறப்பும், கண்கள் கடைகளும், 'ஜாக்பாட்'மும், சர்க்காரின் காட்டிக்கும் பெருகாக்காக மக்கள் ஆள்கிறப்பதால், ஊழல்வாழ்வு இவை தவிரவமானவையே என்று மக்கள் உணர்வதால் நான் ஆச்சரியப்படமாட்டேன். உண்மையில், தெரிவிக்காமல் காரியம் செய்கிற, கிண்தாரமாகப் பரவுகிறது ஓர் சர்க்காரைவென்றி, உணர்வானவாறு.

ஊட்டி

மேற்கு ஜெர்மனியில் மீண்டும் ஓர் அற்புதப் பொருளாதார முன்வைத்தம் ஏற்பட்டு வருகிறது. விவாபாரம் மேலும் செழித்து வருகிறது. மக்கள் அனைவருக்கும் தொழில் கிடைத்துள்ளது. மிண்கள் ஏழமம் ஒரே மட்டத்தில் உறுதிவாகப்பெய்துகின்றன. தொழில் அதிகர்கள், தொழிலாளர்கள், சர்க்கார் முகாம் குத்துவதற்கு, உற்பத்திச் செலவைக் கட்டுவதற்குப்போதும் தாமதமே இதை நகல் கிண்கு ஏற்பட்டுள்ளது. விவாபாரிகள் புதிதும் கொண்டு, குத்துவதற்கு ஜெர்மனித் தொழிலாளர்கள் விசேஷமான ஆற்றல் பெற்றிருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அவர்கள் தாமதமே ஊதிய உயர்வுகளை மறுத்து, ஓர் எவ்விதப்படுத்திக் கொண்டனர். ஊதியம் உயர்த்தாக, உற்பத்திச் செலவு உயர்த்து, மிண்களையும் உயரும்; இச்சந்தர்ப்பத்தில் சர்க்கார் எடுக்கும் நடவடிக்கை

யாக் பணக்கம் ஏற்பட்டு, மிண்களையும் அறிவாளரும் எவ்வித ஆபத்தான நிலைவரத்தைப் புதிதும் கொண்டு, அதற்கு அஞ்சி நடக்கின்றனர் ஜெர்மனித் தொழிலாளர். இவ்வாறு பிரபலப் பொருளாதார அறிஞர்கள் அத்தாட்டுத் தொழிலாளர்களுக்கு தந்தானை தருகிறார்கள், சென்ற ஆண்டிலிருந்து அக்கு ஊதியங்கள் ஐந்தே சதவீதம்தான் உயர்த்துள்ளன. ஐரோப்பாவிலேயே இத்தான் மிகக் குறைந்த உயர்வு, இதே மோதில் ஜெர்மனியில் உற்பத்திப்போகாத சதம் பெருகியுள்ளது. விவாபாரத்தில் 1947 முதல் பாதியில் இத்தகையதில் அதன்மீள் இருபத்தைந்து சதம் அதிகமாகப் கிடைத்திருக்கிறது. தொழில்கள் வளருகின்றன, புத்த தொழிற்சாலைகள் உருவாகின்றன. பழைய தொழிற்சாலைகளில் புதிய தொழில் துறாக்களில் புத்தப்பட்டு அவை தனிமமாகப்பெருகின்றன.

ஊட்டி

*தந்திர உணர்வதில் வேர் தந்திர மதத்தில் உண்டது, எவ்விதம் தந்திர உணர்வதில் தந்திரமதமும் ஒன்றும் எவ்வளவு என்று தந்திரமதின் முன்னால் பிரதம நிதியி ஸ்ரீ கோகா பப்பாராய், சம்பத்திப் பெருகாக்க நடத்த ஆர். எம். எம். விழா கில் கூறியிருக்கிறார். சர்க்கார் கருத்து, வேதங்கள், உற்பத்திகள், பணக்கம், இவைகளில் இவற்றிலிருந்து பரிணமித்த தந்திர உணர்வதும், இத்திவாவெவ்விதமும் காலமும் எல்லா மக்களின் நடத்தகளிலும், பழக்க வழக்கங்களிலும், பணக்கங்களிலும், வாழ்முறைகளிலும் பிரதிபலிக்கிறது. இத்திவா முடிதும் இத்தக உணர்வுகூட்டத்தோடு பாத்வித வேதங்கள் ஏற்றத் துறப்பும் பெருகியும், ஸ்ரீகோகா, ராஜாஜியின், தென்மத்திவாயோ - இத்திவாவின் எந்தப் பகுதிக்கு நிக் கொள்ளும் சரி, எந்தக் கிராமத்துக்குச் சொல்லும்சரி, ஒரே உணர்வதும், ஒரே வாழ்க்கை வழியைத்தான் வாழ்பார்கள். மதங்கள் பணக்கம் இருப்பதைச் சம்பத்தி தன்மைவுடன் ஏற்றுக் கொள்வதே தந்திர உணர்வதில் மத்தான அம்சம்.

இத்தக உணர்வதில் தந்திர உணர்வதில் என்று சொல்லாமல் 'இத்திவ உணர்வதில்' என்று அழைத்தால் தான் ஒற்றை மதக்கு அது அதிகம் உதவும். *தந்திர உணர்வதில்* என்ற சொற்கூட்டி மற்ற மதங்களில் பெருப்பாணோக்குத் ஏற்றத் தக்கதான இராகு.

ஊட்டி

சோவியத் எங்கிலு அப்பாதுவன தாடுகளுக்கு ஏவக்கிண்கள் எவ்வதற்காகப் படைக்க முடியா பரிதாபித்த வருகிறது என மிசிட்டனில் புத்த தந்திர ஆராய்ச்சிக் கழக அறிக்கை கூறுகிறது. தூர தேசக் களுக்கு அபுதம் எப்பும் திரைகள் தந்திரமது அமெரிக்காவுக்கு குடியா பித்தங்கியிருக்கிறது. ஆனால் அடுத்த ஒரு சில மாதம் கிண்கே இத்த நிலை மாற்றமும் என அதை அறிக்கை தெரிவிக்கிறது.

நெந்து மாணியில் போட்ட அருகுலகீதி தூற்றியில் நனைத்து கொண்டே கடைத் தெருவிலிருந்து திரும்ப வந்தார் ரூப்பண்ணு. அதற்கா உடம்பு இப்படிப் பற்றிக்கொண்டு விட்டது? இதைவிடப் பெய் மன்றலில் மைல் கணக்கால் நனைப நனைப நடந்தபோது அவருக்கு ஒரு தும்மல் உட வந்ததில்லையே?

அவர் செட்டியார் கடைக்குப் போகும் போது கூட்டம் அதிகம், ரூப்பண்ணுசைக் கண்டதும் கூட்டம் ஒதுக்கி வழி விட்டு தின்றது. அங்கு மட்டுமல்ல, கைர் முழுதுமே அப்படித்தான். எல்லோருடைய மரீயாஸைக் கும் அவர் எப்படியோ காரணமாகிவிட்டார். இவ்வளவுக்கும் அவர் பெரிய பணக்காரரோ புலம் பெற்ற அரசியல்வாதியோ அல்ல.

மறுபடியும் வெல்லும்

வெள்ளை மலராய்ப் பொழுது வெளுத்த பிரகம்கூடக் ரூப்பண்ணு படுக்கையை விட்டு எழுந்திருக்கவில்லை. படுக்கை எங்குள் பிர மாதமாக ஒன்று இல்லை. ஒரு தலை உயரக் கூட்டம், மேல் தூண்டு.

கடம்பை எவ்வுமே ஒரு பொருட்டாக அவர் நினைத்ததில்லை. கடம்பு ஒரு சாதனம் தான். காரில் ஏறுகிறோம். நினைத்த இடத் துக்குப் போகிறோம். அதற்காகக் காளரத் தலையிற் தூக்கி வைத்துக் கொண்டு ஆட் முடிவுமா? அதைப் போலத்தான் கடம்பும். அதை ஆளலாம். ஆளவில்லை கூடாது.

ரூப்பண்ணுவின் கடம்பையும் குறை கொல்ல முடியாது. அவர் பதியாக வகுத்திய போதும் மறை, வெளியில் எவ்வு இழுத் தடித்தபோதும், 'நல்லாவி' என்றுகூட அவர் கடம்பு கணங்கியதில்லை. அப்படிப்பட்ட கடம்புக்கு என்ன வேறு வந்தது?

ரூப்பண்ணு நெற்றியில் கைவைத்துப் பார்த்தார். கைல் பொறிற்று. குவீர் இரத்த நாளங்கள் கைருகிப் பாய்கிறது. தரையிலிருந்து யாரோ கிளப்பி விடுவிற மாதிரி உடல் தூக்கித் தூக்கிப் போடுகிறது.

சாதாரண புரோகிதர். கோகாவதக் காரி வங்கலில் இக்கைப்பட்டு உலகமே சந்தைக் கூச்சல் போட்டுக் கொண்டிருக்கும்போது. அதிலிருந்து விவகிக் கோபுரமாய் உயர்த்து நிற்கும் ரூப்பண்ணுசை கைரோ வழிபட்டு நின்று. அவர் அளர்விலிருந்து விவகி நின்றுமே பாணரையும் வெறுக்கவில்லை. எந் தக் காட்டைலோ தேடிப் போய் ஒலித்து கொள்ளவும் இல்லை. நெற்றியில் போய்க் கொண்டிருக்கும் மலரிதர்களை இவ்வுமே அழகுநிலை மறைத்துவிடாமலிருக்கத் தாமஸ் கீவடியும், கர்மாக்கீவயும் நினைவு படுத்துவ தற்குக் ரூப்பண்ணு, அவர் கை பக்கனில் நின்று சதா குரல் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார். அவர்களை வழியில் டெட்கும் முயற்சியும் எல்லையும் அதற்குப் புனிதப்படுத்தும் திருத் தொண்டர் அவர் அருகிலிருந்து உயர்ந்து ஒளிராய் நிற்கும் அவர் உருவத்தைப் புரிந்து கொண்டு ஊரும் அவருக்கு மரீயாஸைத் செலுத்தியது.

வியாபாரத்தில் மும்பூரமாக ஈடுபட் டிருந்த செட்டியார். ரூப்பண்ணுசைக் கண்டதும், எழுந்து நின்று, இரு ஏரம் கப்பி,

“வரணும், வரணும்” என்று உண்மை வாகவே குமுறித்தார்.

“நீங்க வந்து தேவ்வமே வந்தது போலே இருக்கு. சாமி அப்படி உட்கார ணும்!” என்று மனஸ்ப் பக்கமாகக் கண்குதுக்காட்டினார். செட்டியார்.

“பரவாங்கியே, ரெண்டொரு சாமான்கள் வேணும். இப்படியே நின்று வரங்கிண்டு போயிட்டறேன்!” என்று புன்னகைத்த ரூப் பண்ணு சாமான்களைச் சொல்வ ஆரம்பித் தார். “செய்யா ஒரு பாக்கெட், திராட்சை, முத்தியிப் பருப்பு நூறு கிராம்.”

பையன் சாமான்களைக் கட்டலானான்.

“வாராங்கு விருத்தாவிலிரு வாரங்களை சாமி?” என்று கேட்டார் செட்டியார்.

அதைப் பற்றி எல்லாம் தாலு பேர் கூடி திற்பிற இந்த இடத்தில் பேசிக்கொண் டிருப்பானேன்?

“முதலில் விவாபாரத்தைக் கவனிக்கோ, எல்லோரும் காத்திண்டிருக்கா” என்று கூறிப் பையன் கட்டி வந்திருந்த சாமான்களைத் துண்டிப் எடுத்துக் கட்டிக் கொண்டு, சிவ லைனைவக் கொடுத்துவிட்டு நடைபயக் கட்டி டினார் குப்பண்ணு.

வாசவன்

“இப்போ”

“பிறகு? பாசவத்துக்குக் சாமான் வரங் கிறீர்களே?”

“நாளைக்குக் காலம்பிற என் பிவிடா வாரால், கடுதாவி போட்டிருக்கான்.”

“கப்பூணியா வராங்க? அவன் எந்த முகத் தொட்ட சாமி வாரால்? கங்க வீட்டுக்கார அம்மாங்கா எரிச்சிட்டு வந்து ஒரு ராத்திரி கூட ஆகலை. அதுக்குள்ளே அந்த அம்மாவோட மான்குப்பத்ததை எடுத்துக்கிட்டு ராவோடு ராவாக் கயிர் நீட்டிட்டான் அந்தக் காலாணி யை. அதுக்குப் பிறகு நீங்க இருக்கீங்களை, போயிட்டிடுங்களை என்று ஒரு முறை எட்டிப் பார்த்தாரா? அப்படிப்பட்ட வனுக்கு நீங்க பாயச விருந்து வசக வரவேற்கப் போறீங் களா சாமி?” என்று ஆத்திரத்தோடு பட படத்தார் செட்டியார்.

குப்பண்ணுவுக்குக் கூலிக் குறை ஒன்றும் இல்லை. கப்பூணியைப் பற்றி வறுக்கு நன் ருதை தெரியும். அவர் நாளைவலாம் செய் யும் துபதப்பங்களுக்கும், தர்மக் கிரியைகளுக்கும் அப்படி ஒரு பிச்சை பிறக்கக் கூடாதுதான். பூர்வத்தில் செய்த பாயசம், பிள்ளையாக வந்துவிட்டது.

கூட விதியைத் தாண்டி ஆலமரப் பக்கம் டிக்கலீட்டுப் பிள்ளைகள் விட்டு வரசலில் போலிக் கொள்வடிருக்கபொது. “சேவிக் கிதேவ!” என்ற குரலாக் கேட்டு நின்று குப்பண்ணு.

“அவரொளயப் போய்க்கிட்டிருக்கீங்களை சாமி?” என்று கேட்டுக் கொண்டே ஏதிரே பல்வேயாக வந்து நின்று பிள்ளை, அவர் தோனிலிருந்த துவை நன்னுமேயே நறணி ‘ஷ்’ போல் வடித்த வையிடுக்கில் வந்து விழுத்தது.

“அப்படி ஒன்றும் இல்லை!” என்றார் குப்பண்ணு.

“கொஞ்சம் திண்ணை வளரக்கும் வத்துட் குப் போகலானா?”

“பேணா!” என்று வொத்பாடியில் ஏறி, அரை ஆள் உயரம் இருந்த திண்ணையில் உட் கார்த்தார் குப்பண்ணு.

பீகார் வசத்படிபிக் தின்று கொண்டிருந்தார்.

"நீங்கள் தின்றுண்டிருக்கிறீர்கள் பீகார்-யாள்?"

"எப்போதும் தரிமத்தின் காலடியில் தின்றுகொண்டிருக்கிறோம் தான் தான் ஆகையால் படுகிறேன். என்னை அருக்கிரெய்மையாகா சாமி?" என்று என் உய்க்கி தின்று பீகார்

"நீங்கள் என்னை சொகிறீர்கள்? புரியவில்லை?"

"நீங்கள் இந்த காலர ஹிட்டுப் போதுமாக முடிவு செலிதிட்டியுள்ளார்களா?...?" மேலே பேச முடியாமல் திண்டிற்று பீகார்.

"உங்களுக்கு யார் சொன்னது?"

"பிரஸிடென்ட் முறையிலே சொன்னார்." சாயங்காலம் தான் ஒரு மணிக்குச் சொன்னதாகும். இதற்குள் இரண்டை முடித்து வரவேலாம் பதறிடுகிறேன்.

இந்த காலர ஹிட்டு எத்தனையோ பேர் போகிறார்கள், வருகிறார்கள். அதற்கெல்லாம் யாரும் வருத்தப்படுகவில்லை. அப்படி யாராவது வருத்தப்பட்டாலும் இதைப் பீகார் மட்டும் நிச்சயம் வருத்தப்பட மாட்டார். ஆண்டவர் சீக்கர் சீக்கர் காழ்ப்பு தற்குத் தேவையான அத்தனை வசதிகளையும் அவருக்குக் கொடுத்திருக்கிறார். அப்படியிட்டவர் இப்பொழுது தம்பியிடமிருந்து எத்தொகைத்தான் எல்லாம் இழந்துவிட்ட மாதிரி எல்லெய்க் திறகிறார்.

அவரைக் கண்டவுடன் பார்த்துப் புன்னகைத்தார் குப்பண்ணு. "பீகார்யாங்க! உங்க வருத்தம் எனக்கு தன்னுப் புரியாது. என் னிடத்திலே நீங்கள் அபாரமாக விரிவம் வகி சிறுக்கீர்கள். அதனாலே என் உய்க்கி திற கிறேன். இவ்வளவு அன்பு காட்டாத உங்களை யெல்லாம் ஹிட்டுப் பிரிவுப் போதலுக்கு எனக்கும் எவ்வளவுமோ கூட மாத்தான் இருக்கு. ஆளு மேலே வழி இடுகிறேன். கப்பலி கட்டதாரி எழுதிவிடுக்கான். இனிமே தான் விருத்தாப்பியத்திலே தனிமேல் கூடிப் பட்டுண்டு இருக்கப்பட்டதற்குமே. தானிக் கானியிலே அவர் இடமே வாரதாக்கும், தான் அவர் கூடவே நுழைந்தாலும் எழுதிவிடுக்கான். இத்தனை காலமாக தான் உங்க மாநிலி ஹாரிலே உள்ளவா பிரித்திலே வார்த்துட்டேன். இவ்வுய்க் கொஞ்சக் காலம் பெற்ற பீகார்யாள் பிரித்திலே வார என்னை விடுக்கிறேன்?" என்று கூறிவிட்டு, ஆறுய்க் கன்னீர் பெருகி திரும்ப பீகார்வை ஒதிட்டுப் பார்க்க அஞ்சி, திண்டிண்டிருந்து இறங்கித் தெருவில் நடத்தார்.

"சாமி! குய்பிடுகிறேன்!"

தன் குனிந்து போய்க் கொண்டிருந்த குப் பண்ணு நிமிர்ந்து பார்த்தார்.

விநியோகத் தெருவாகச் சேர்ந்த புனித ஆரோக்கியம் பீகார் வைையைக் குனித்தபடி ஏறிற தின்று கொண்டிருந்தார்.

"சொக்சியமா ஆரோக்கியம் பீகார்?"

"இதுவரை சொக்சியம்தான். இனிமே சொக்சியமா இருக்க மாட்டேன்று திண்டி கிறேன்."

அவருடைய புறிய் பேசக் குப்பண்ணு ஆக்குப் புரியவில்லை. "இனிமே சொக்சியமா இருக்க மாட்டேனா? ஏன்?"

"நீங்கள் காலர ஹிட்டுப் போதிக் காலரே ஹி?"

"அதனுடைய என்னை? தான் காலர ஹிட்டுப் போது. உங்க சொக்சியம் ஏன் குறைவ றும?"

"தர்மம் காலர ஹிட்டுப் போது எப்படி சாமி சொக்சியமா இருக்க முடியும்?"

"ஆரோக்கியம் பீகார்..." எவ்வளவு காலத்த துப்பண்ணு. அதைக் கூறத் தயக் கியவராய் அவர் முகத்தை ஆச்சரியத்துடன் பார்த்தார்.

"ஏன் சாமி, தருமமே திறத்திடங்கள்? தான் திறத்திடங்கள் தான். ஆளு உய்க்குடைய தர்மம் எனக்குப் பகையிலிடை. மதங்கள் அநாமம் இருக்கலாம், ஆளு எல்லா மதக் களுக்குமே லவமமாக இருக்கிற தர்மம் ஒன்று தான். தர்மத்தை உபாவித்திறவன் தான். உங்க லவமத்தான் தான் அந்தத் தர் மத்தை உபாவிச்சேன்! எல்லாவற்றுக்கும் ஆன மேல் தர்மத்தானே சாமி! தர்மம் சொக்சியம் உங்களைத் தர்மமா வழிபட் டோம். அதனுடைய நிலையமாகவும். தெர்மம் வாகவும் வார ஆகையிட்டோம். நீங்கள் காலர ஹிட்டுப் போவிட்டா, தான் காலர ஹிட்டுக் கொள்ளக் ஆகையிட்டோம். பிரிவு அந்த ஆகை எவ்வளவு பெருமாம் விருவம் ஆரம் பிரிக்கும். உங்களைக் கவலெடுத்துக் குய் பிடுகிறேன். என்னை அநாதையாக்கிட்டுப் போவிட்டா நீங்கள்."

அவர் குரலில் ஹரிசு உள்ள அத்தனை குரல்களும், குய்பிட்ட அவர் கவலெனாடு சேர்ந்து ஹரிதூண்ட அத்தனை கால்களும் குப்பண்ணுவைக் கூறி விவங்கிட்டு திறத் திண்டி. அவர் அறிவித்து விடுபட்டு நிமிர் திண்டி நேரமாவியது.

"ஆரோக்கியம் பீகார்! நீங்கள் என்னைத் தர்மத்து சொக்சியம். அதை தான் எடுத்துக் கிறதில்லை. அவகைதானாலே ஆகப் பட்ட ஒரு மறுகை, கம்பீரமூண்ட தர்ம மாக முடியாது. தானும் உங்களைப் போகக் கவலாணம் பண்ணினீரேன். ஒரு உதவாக் கரைப் பீகார்வைப் பெறெடுத்தேன். என் கைகளைவிடவும் கன்னீர் இடுக்கு. எனக்கும் பரி இருக்கு. தர்க்கம் இருக்கு. எனக்கும் பீகார்யாள் பாசம் இருக்காதா? கப்பலி கூட் புண்டு போறெங்களுக்கு. கிட்டொடுக்கீர். என்னை கிட்டொடுக்கீர்..." என்று திண்டிவைப் பவமாக உதறிக் கொண்டு விடுகிறேன் துத்தார் குப்பண்ணு.

இப்பொழுது ஆரோக்கியம் பீகார்விட மிருந்து தப்பித்துக் கொண்டு ஹிட்டார். விடு போய்க் கோவதற்குள் இன்னும் எத் தனை பேர் கன்னீர் என்னென்ன பாசக் கப்பலாடுகிறேன்?

பகைத்தாலும், புதலாலும், சோகையாலும் சாதிக்க முடியாத ஒரு மகத்தான அன்பை ஹரிக்கிற இவ்வளவு பெரிய கூட்டம், இத்தனை காலமாகத் தம்மைச் சார்ந்திருக் கிறது என்பதை இவ்வு பிதபகம் முன்று மணிப்பிடுத்து குப்பண்ணு ஒவ்வொருவரு டைய கன்னீர் லவமாகவும் தெரிந்து கொண்டு வருகிறார். தம் உன்னதத்தைக் கரு சத்தனம் இவ்வளவு எக்யோருக்கும் வழக் கிய அந்த தம்ம மணிதருக்கு, தங்கள் அந்

ஸபை தழுதழுப்பாகத் திருப்பி வழங்கு கிறார்கள் மக்கள்.

அவர்கள் அன்பால் அவருக்கு வேலி கட்டு கிறார்கள். இந்த அறுபது வருட காலமாக ஆசைப்படுத்த தெரியாமல், அவஸ்தைகளைக் கண்டு பொருமாமல், சகலத்தையும் சாட்டு ருபமாக நின்று பார்த்த குப்பண்ணாவுக்கு இன்று புதிதாக ஓர் ஆசை முளைத்தது. இதுவரை சாட்சிக்காரராய் இருந்தவரை ஆசை காட்டிக் கட்டிக்காரராக மாற்றிய வல் அப்பணி.

பதினெட்டு வருடங்களுக்கு முன்னால் அம் மாவட்டக் கொள்ளி வைத்துக் குனிந்து உடம்பு காலு முன்னே அவன் திருமாங் கம்பத்தை எடுத்துக் கொண்டு திருட்டுப் பாயலைப் போல ஒடிய-கப்புணி ஒரு கடிதம் எழுதிவிருந்தான்.

"தேவரீர் அப்பா அவர்கள் திவ்ய சமூகத் துக்கு அநேக நமஸ்காரம்.

"இத்தனை காலமாக நான் கடிதம் எழுதா ததற்கு உங்களிடம் மன்னிப்புக் கேட்டுக் கொண்டு, - அதன் மூலம் உங்களை ஏமாற்ற விரும்பவில்லை. எனக்கு விவரம் தெரிந்த நான் முதலாய்ச் சமீப காலம் வரை நான் மனிதனுலவே இருக்கவில்லை. உங்களுக்கு நான் பிண்ணியாகவே பிறந்திருக்கக் கூடாது பாவ மூட்டை.

"பாவங்கள் என்னைக் கடைசியாகப் பதி வாங்கி விட்டன." விபத்து ஒன்றில் என் வலது கை பறிபோய் விட்டது. பாவங்களைச் செய்த வலது கை போனதும் எனக்குப் புத்தி வந்தது. இப்பொழுது ஒரு பெட்டிக் கடை வைத்துக் கொண்டு மானமாய்ப் பிழைப்பை

தடத்துகிறேன். ஏழைப் பெண் ஒருத்தியைக் கல்யாணம் செய்து கொண்டேன். நாளைக்கு மூழ்த்தைகளாய்க் குடும்பம் விளைந்திருக்கிறது.

"அப்பா! உங்களுக்கு வலதாவிவிட்டது. இந்த திவ்யக் நீங்கள் எங்கோ ஓர் ஊரில் தனிக் கட்டையாய் வாழ்ந்து கொண்டிருக் கிறீர்கள். நானும் உங்கள் மருமகனும் பேரக் குழந்தைகளும் தொண்டு செய்யக் காத்துக் கொண்டிருக்கும்போது கடைசி காலத்தில் நீங்கள் ஓர் அநாதையைப் போல் இருப்பதை அருள்சூழ்ந்து எண்ணிப்பாருங்கள். குழந்தைகள் தாத்தாவிடம் பார்த்த வேண்டு மென்று பிடிவாதம் பிடிக்கின்றன. நீங்கள் எத்தக் காலத்திலும் ஆசையைக் கட்டெரித் தவர்கள். நான் அப்படி அல்ல. உங்களை எங்கொரு வைத்துக் கொள்ள ஆசைப்படு கிறேன். உங்களுடைய மெனனம் என்னைச் சேற்றிவிருந்து கரைக்குக் கொண்டு வந்து சேர்த்திருக்கிறது. திருந்திவிட்ட என்னை வாழ்தீர். எங்கொரு வந்துகிரும்படி தாழ் மையுடன் வேண்டிக் கொள்கிறேன். நாளை கழித்து ஊருக்குப் புறப்பட்டு வருகிறேன். அன்று காலைப் பத்து மணிக்குப் புறப்படும் பாசஞ்சரி வண்டியில் நாம் திரும்பிவிட வேண்டும். பரணத்துக்குத் தயாராக இருக் கும்படி மன்றாடிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். தங்கள் அடியேன் அப்பணி"

பிரயாணத்துக்கான ஏற்பாடுகளில் மும் மூரமாக மூளைத்திருந்தார் குப்பண்ணா. துணி மணி, பாத்திரம் பண்டம், என்ற அதிகம் ஒன்றும் இல்லை. புத்தகங்கள் நிறைய இருந் தன. இனிமேல் அத்தனையும் தேவைவிரிவே.

கல்கி தீபாவளி மலர் 1968

தமிழ் வழங்கும் இல்லம் எங்கிலும் தீபாவளிக் கோலக் கலத் தின் அதி மூக்கிய அம்சமாயிவிட்ட கல்கி தீபாவளி மலர் அக்டோபர் இருபத்தியொன்றாம் தேதியன்று வெளிவருகிறது.

விலை ரூ. 5-00

உக்கன் பிரதிக் உக்குரீ "கல்கி ஏஜென்ஸ்டம் பதிவு செய்துகொண்டனர். தபாலில் பெற விரும்பும் கல்கி சந்தா செய்கள் மட்டும் கீழ்க்கண்ட தொகையினை அனுப்பிக் கொருகிறோம். தொகை அனுப்பும்பொது சந்தா எண்ணையும் குறிப்பிட வேண்டும்கிறும். வி. பி. பி. கண்டயாது.

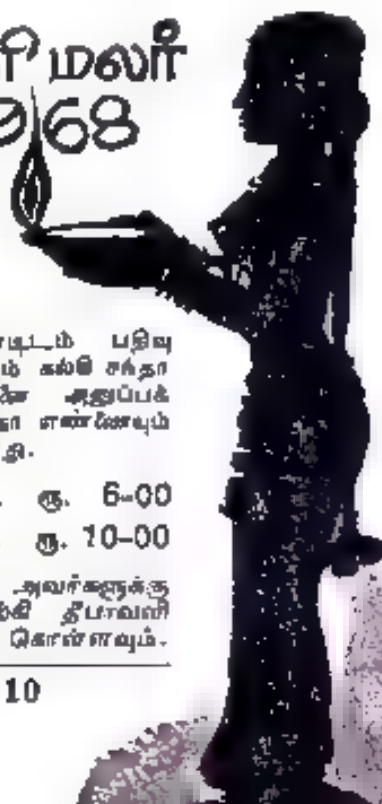
உன்னாடு

... ரூ. 6-00

பர்மா, மலேசியா, இதர வெளிநாடுகள் ... ரூ. 10-00

இலங்கையில் உள்ள சத்தா தேவர்கள் அவர்களுக்கு அருகிலுள்ள கல்கி ஏஜென்ஸ்டு களிடம் கல்கி தீபாவளி மலரைப் பெற்றுக்கொள்ள ஏற்பாடு செய்து கொள்ளவும்.

மாளேஜர் - கல்கி - சென்னை - 10

அப்பொழுது விளக்கொளியில் இருந்தது நிறைக்க நீண்டு தெரிந்தது.

குப்பண்ணு வாசற்புறமாகப் பார்வை வாயத் திருப்பினார்.

பிராண்டெண்ட் முதலியார், மச்சு விட்டுப் பிள்ளை, கடற்குக் குல்லாயத் தேவர், புனித ஆரோக்கியம் பிள்ளை, சிவன் கோவில் புரண்டது. அருணகிரி தேவிகர் ஆவிய ஊர்ப் பிரமுகர் கூட்டமே அங்கு கூடி நின்றது.

"இதுவரை தனித் தனிவாயப் போகிட்டுத் தொங்கியிருந்துத் திருப்பியவர்கள், இப்பொழுது படை சேர்ந்துக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். ஐக்கிரதையாக இருக்க வேண்டும்" என்று தீர்மானித்துக் கொண்டு. "எவ்வளவும் வாசற்பேயை திக்கிறேனோ! உங்களை வாங்கோ!" என்று கித்திரார் குப்பண்ணு.

ஒவ்வொருவராக உன்னை வந்து, வக்கை வரக்க கையைக் கட்டிக் கொண்டு நின்றார்கள்.

"ஏன் இப்படி நித்திரேன்? உட்காருங்கோ" என்று கைவிடப் போயிருக்கும் ஒவ்வொருவர கைகளையும் பார்த்துக் கொண்டே கூறினார் குப்பண்ணு.

"பரவாயில்லை. நித்திரேயும்" என்று அருணகிரி தேவிகர்.

"சரி. நின்றுக்கோ!" என்று புத்தகம் களைப் பிடித்து வக்கை ஆரம்பித்தார் குப்பண்ணு.

"நாளைக்கு நீங்க அவதியம் போகத்தான் போகிறீர்களா சாமி?" என்று மச்சு விட்டுப் பிள்ளை விட்டியை குரலில் கேட்டார்.

"பார்த்தாத் தெரியவில்லை? மூட்டை உட்புண்டிட்டுக்கேள்!"

"எங்களை எல்லாம் இருட்டிடுவோ விட்டுப் போகிறீர்களா சாமி?" என்று கரகரத்தார் ஆரோக்கியம்பிள்ளை.

"எனக்கும் நான் அதிகாரி இல்லை. உங்க நிறம் இருட்டாததான் இருக்கும், அவிரம் குப்பண்ணுக்கள் சேர்ந்தாலும் உங்க நிறம் கிரட்டி முடியாது!"

"மூடியுமி!" அத்தனை பேரையும் மனிதர் களும் கூறிக் கொண்டே குப்பண்ணுவை நோக்கிச் சாஷ்டாங்கமாக விழுந்தார்கள்.

அவர் துடித்துப் பதறி எழுந்து நின்று. அந்தக் கணத்தில் அவர் உன்னம் பனியால் உருவியது. ஒரு சாதாரண ஏனையப் புரோகிதன் காலில் எத்தனை பேரையும் மனிதர்கள் விழுந்து விடக்கிறார்கள்? வாழ்க்கையில் ஒவ்வொரு பகுதியிலும் மக்களால் உயர்ந்து நிற்பலர்கள். அப்பொழுது ஒரு மனிதனின் காலில் விழுந்து விடப்பதாகத் தீரக்கூசிக்கை. தம்மத்தின் காலடியில் விழுந்து விடப்பதாகத் தீரக்கிறார்கள். இவர்களை எவ்வாறாகக் கப்புவளி எந்த விதத்தில் உயர்வு?

அடுத்த கணமே அவர் உன்னத்தில் பதுங்கிக் விடத்த ஆகை குடாக ஒரு கேள்வி கேட்டது: "பிள்ளையின் உயிரைத் தியத்தில் ஒரு கணம் அழுதுவிட்டால் சேத்தால் உன் உட்கை வேகுமா?"

"வெளது!" என்றது இச்சு சூயாவ அவர் மனம்.

"எவ்வளவுமான் சேர்த்து என் தீரக்கோ பேரிய பாவனுட்டையாய்க் கைத்தி வைக்கிறேன். எழுத்திருக்கோ. எழுத்திருக்கோ"

என்று கரீச்சுடர் கையை உதறினார் குப்பண்ணு.

"நீங்க இங்கேயே இருக்கிறதாகச் சொல்லுங்க. நாங்க எழுத்திருக்கிறோம்" என்றார் கடற்குக் குல்லாயத் தேவர்.

"நீங்கள்லாம் மறுபாடு இங்கே!" என்று ஒங்கி ஒரு கச்சல் போட்டார் குப்பண்ணு.

அவர்கள் திரும்பிட்டுத் திரும்பினார்கள்.

"உங்களுக்கெல்லாம் என் மேலே போகுமோ. ஆறாம், பொருளமதான், இத்தனை காலமா அந்தப் புரோகிதன் உயிர் போடே பிள்ளையைப் பறிசொடுத்திட்டுத் திண்ணன். இப்போ அவன், பிள்ளையோடே போய்ச் சேர்த்துக்கப் போனான். பொருள மைய்பட்டுதான். ஏன் ஏன் குழந்தைக்குட்டிசு சொடே எங்களைச் சேர விடாமே மறிச் செஞ் தீத்திரே? சொல்லுங்கோ. சொல் துங்கோ!" என்று கூறிப் புத்தகவர் போலக் கையைவக் வக்கையும் பரப்பிக் கொண்டு உத்திரார் குப்பண்ணு.

அவர்கள் தன்னாடித் தன்னாடி எழுத்து தின்றார்கள். எழுபத்தாறு வயதுத் தேவர் சிறு குழந்தை போல விட்டியில் விட்டியை அழுதார். "பரம பிதாவே! எங்களைக் காப்பாற்றும்" என்று தொலியும், நெஞ்சிலும் தொலைக் குறிப்பிட்டுத் தொத்தாரித்துக் கொண்டார் ஆரோக்கியம்பிள்ளை. மச்சு விட்டுப் பிள்ளை மூத்ததை மூடிக் கொண்டு விட்டினார்.

அருணகிரி தேவிகர் மட்டும் சேக்கிப் பட்ட துரதிர்ஷ்டத்திலிருந்து விடுபட்டவர் போலக் கண்களையால் குப்பண்ணுவைப் பார்த்தார். "சாமி! ஆகையோடே வக்கம் தாங்க. எங்களைடே நீங்க போட்டிருக்கிறீங்க. மனிதனோடே தர்மம் போட்டிருக்கிறீங்க! அப்படி வந்ததும் எங்க துரதிர்ஷ்டத்தான். தர்மம் எங்களைக் காக்கும் உயிர்த்தையிலே தாங்குபுறப்பட்டுமே" என்று குப்பிட்டிட்டுத் தந்தார்.

அவரைத் தொடர்ந்தார்கள் மற்றவர்கள். அவர்கள் போனதும் வெளிச்சமே இருட்டாகிவிட்டது.

குப்பண்ணுவின் ஆதம் பவமும் பறிபோன மாதிரி இருந்தது. அதை யார் பறித்தது? ஆகையா? அவர்களை? கப்புவளியா?

வேத நூல்களுக்கு இடையில் அடையாளம் வைத்த மயிற்றை யோல் விழுந்தார் குப்பண்ணு.

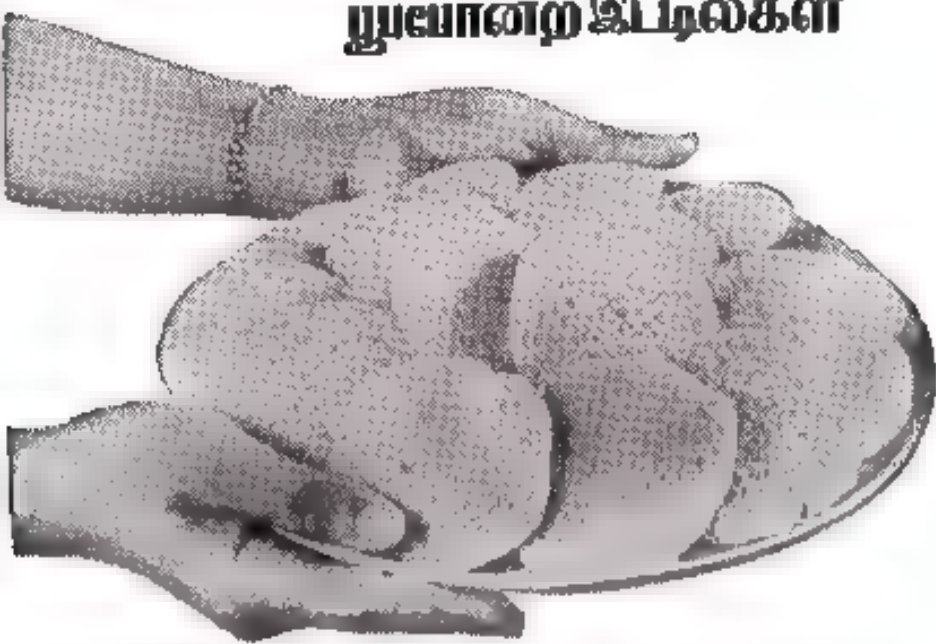
கிரீடம் வேப்பியில் வேப்பமான கிரீடங்கள் குப்பண்ணுவின் கண்ணைக் கச வைத்தன. இவ்வக் கதையைச் சாத்தனிலும். மனசு எழு கைகள் விட்டாலும் இப்படித்தான் வேப்பமான கிரீடங்கள் விழுமோ?

தெற்று மத்தியமான வளரையில் வேப்பில் கண்ணைக் கச வைத்தனிலும். மறை அவரைச் சோதித்தனிலும்.

இன்று எவ்வளவு தீர்த்தோடுவிட்டன. ஏன் அப்படி?

குப்பண்ணுவுக்கும் ஆகை வந்தது. "பிள்ளை" என்ற பாசம் வந்தது. பாசம் வந்ததுடன் பிள்ளைக்குப் பாசம் வைக்க வேண்டும் என்று ஆகையப்பட்டார். ஆகையப்பட்டதும் இச்சா குப்பண்ணு உன்னமும், உடலும் வந்தன. உடலே அவன்கைகளின்

ஸ்ரீமத் இப்பலிகள்

PRETT ப்ரீத் ஸ்டீம்-இட் மட்டிலும்

தயாராகக்கூடிய ஒரே சீராக வெந்துள்ள

மெத்தென்றிருக்கும் இட்டிலிகள்!

தனிப்பட்ட உணவுப் பொருள்களை
விநியோகிக்க, ப்ரீத் ஸ்டீம்-இட்
உயர் சிறந்த இட்டிலிகளைத் தயாரி
ய்வதில், ப்ரெஸ்கு ப்ரெஷ்ஸ் துறை
களும் இருந்துவிட்டன, ஏரே சிறி
டவரின் இட்டிலிகள் தயார்!
சாதாரண பாதிரிகளிலும் தயா
ரித்துக் கொள்ளும், க்க வேலை
வுமே குறைவாகும் மிஸ்தின்!

மெருகிடப்பட்ட, சித்திரமேலும்
அனுமதிப்பதிலிருந்து தயாரிக்கப்
படுகிறது. சித்திரமேலும் க்குப

தனித்தனி செட்டுகள் கொண்டு
இதை ப்ரெஸ்கு ப்ரெஷ்ஸ் துறை
ரின் க்கு மட்டிலும் ப்ரெஸ்குத்
தயாரிக்கலாம், மட்டில் '77'ல்
மற்றும் '77'ல் 12 இட்டிலிகளும்,
கூடுதலும் மற்றும் குறைவாக
கூடுதலும் 16 இட்டிலிகளும், சிலிப
ரில் 24 இட்டிலிகளும் தயாரித்துக்
கொள்ளலாம். ப்ரீத் ஸ்டீம்-இட்
கேக்குகள், புட்டிங்ஸ், இட்லி,
உயர் இட்டிலி, ப்ரெஷ்ஸ் க்கு
தயாரிக்கலாம்.

ப்ரீத் ஸ்டீம்-இட் வாங்கும்போது விநியோ
கமான ப்ரீத் க்குள்ளாக, க்குள்ளெட்டு
க்கு ஆகியவற்றையும் பாருங்கள்.

PRETT ப்ரீத் ஸ்டீம்-இட்

Prestige ப்ரெஸ்கு ப்ரெஷ்ஸ் துறை ஒன்று வாங்குங்கள்.

தயாரிப்பாளர்கள்: டி.டி. (ப்ரெஸ்கு) லிமிடெட் பெங்களூர்-16

சாமிராஜ்ஜம் ஆரம்பமாகி விட்டது. இவ்வாறு விட்டால் ஒரு சாதாரண மனதைக்கு ஆற்றமாட்டார்கள் அவர் உடம்பு இப்படிக்கிழை விடுவா ?

"கப்புணி காலம்பத வந்ததாத்தாபோல எழுதி இருந்தால் ? உட்கே இருந்து வந்தால் வந்திருக்கிறே! நிச்சயம் வந்திருப்பாய். குற்றத்தைக்குப் பாலம் மலக்கதறும்படி ஆசைப்பட்டேன். ருடி யா து மொழி இருக்கு. இவ்விகே பட்டணத்துக்குக் கொள்வனவுப் பரவியிருந்தால். உடம்பம் பாடி பார்த்துண்டுதான் கிளம்பலாம். நான்குபு புறப்பட்டா என்னை குடியா முடிபெ பொறுது" என்று அவர் தாக்குத் தாவி கேட்டுக் கொண்டிருந்த போது, "தமஸ்காரம்" என்று இரண்டு மகக்கதறும் குவித்துக் கொண்டே விட்டுக்கும் துறைத் தாய் கப்புணி.

"குப்பன்னைக்கு வந்தவன் வரவெந்தத் தோன்றலில்லை. தன்னைடய வயது கரம் விபத்திப் போய் விட்டதாகத்தர்போல எழுதி இருந்தால் கப்புணி ? வயது ஏன் இடக்கிறதே !

"என்னை கப்புணி ! ஏதோ விபத்திலும்..."

என்று அவர் துறம்பிக்கிழை போதே -

கத்திரித்தான் அவன் : "வயது வை பொய்க்கேல் வேண்டியதுதான். ஆனால் பொய்க்கேல், ரெண்டு மூன்று ஆயிரத்திரிபிய விடந்து. எகனாய் காப்பாத்தியுண்டேன். அதிலிருந்தே வயது வை போய்விட்டதாகத் தான் நான் சொல்லிவருகிறேன். பாலம் செவ்வை போலிப் தாக்கதான் நான் பாவிச்சிவருகிறேன். அதுவெதான் உங்களுக்கு அப்பா எழுதினான். ஏன் ஒரு மாதிரியா இருக்கேன்? ஓட்டை முடிச்செல்வான் கட்டிவிட்டான் ? பத்திராணி வண்டிக்கூட நான் புறப்பட்டேன். கனாய் முடிப் போட்டுட்டு வந்திருக்கேன்." பாட்டா வென்று பொறித்து விட்டிருக்கிறேன்.

"வாடாப்பா கப்புணி !" என்று நீட்டி முறுக்கிக் கொண்டே, ருடி வந்தான் கோழப் பாட்டி. எப்படித்தான் அவளுக்கு ஒருக்கு வேரித்ததோ ? அந்தக் காவத்தில் கப்புணிக் கு ஆறவாக இருந்து வந்திருக்கிற அளவுக்கு வந்துக் கொடுத்தவன் அவன் தான். அவன் ருடி போன நான் முதலாம் இடக்கு பக்கம் எட்டிப் பார்த்துக்கொண்டே இப்பொழுது படிபெறி வந்திருக்கிறேன்.

"சென்கொண்ட இருக்கேன் பாட்டி ?"

என்று அவன் துறை விசுவாசிக்கிறான் கப்புணி. பழைய பாட்டி !

"சாக்கொண்டா கேடு ? உமதர்மன் என்பக்கா எட்டிப் பார்த்தேன் பாய்ப்பு. ருடி - ஆக்குக் கொண்டா குற்றதே ! ஒரு வாய் காப்பி காப்பிட்டு ஒரு வரவாய்" என்று கோழப் பாட்டியிடம் நடந்தான் கப்புணி.

அவனுடைய எத்தனையோ பேசுத் துடித்த குப்பன்னை. ஏமாற்றத்தால் பெருமூச்சு கேறித்தான்.

"பழைய உறவில் இன்றும் புற்று இருக்கும் போல் இருக்கிறதே !"

அரை மணி நேரமாகியும் கப்புணி திரும்பவில்லை.

"இன்றும் என்ன செய்யறான்?"

பார்த்து விட்டு வருவதற்காகக் கிளம்பி ருடி குப்பன்னை. அவரால் நடக்க முடியவில்லை. பாசம் இடித்துக்கொண்டு போகிறது! கோழப் பாட்டியும், கப்புணியும் காராநியமாகப் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பேச்சு குப்பன்னைவை மையமாகக் கொண்டிருந்தது.

குப்பன்னைக்கு ஒன்றுக் கேட்கப் பிரிப்பதில்லை. ஆகவே, பாசம் என்று வந்தவுடன் அவரும் இப்போது அவருக்குப் பிரித்தது. ஒரு குவித்துக் கொண்டே கொண்டே சென்றாக் கவனித்தார்.

"பட்டணத்திலே நாலுநேகு குற்றத்தை கொண்டே உமாரம் பவந்தே கட்டம். உங்க அப்பாக்கு நிழத்தைவும் கட்டிவிட்டால் என்னை அவன்வந்தப்படப் போதே?" என்று கேட்கிறான் கோழப் பாட்டி.

"அப்பா வந்தா எதைக்கு அவன்வந்த இடையா வருவான். பட்டணத்திலே புறவிதாளுக்கு தவல் காலப்படி. மாசம் இருந்து. முற்றாது வருவான் வரும். அப்பா ஒரு வேளை சாயாட்டுக்காரர். கிழிபி மிழிபி போல அளவுக்கு முப்பது, நாப்பது தான் செல்லாலும், மிச்சமெல்லாம் என்னுடைய பாதாவே? அதுவெதான் அப்பாவுக்குக் குறையாகக் இருக்கிறாவிடையே, நன்று என்று காத்திட்டான். நாட்டை கட்டி ருடிவா வந்தவருக்காரர்....." என்று அவர் கப்புணி.

குப்பன்னைவான் அளவுக்கு மேல் கிழித்து கேட்க முடியவில்லை. விட்டுக்குக் கிழித்து ருடி. தர்மத்திலிருந்து வருகிற. ஆசைப்பட்டதும் ஒரு திவனாருக்கு ? பவந்தே ஒரு சாட்டைப்படி விருந்ததான் துடிக்கப் போன அவர். அடுத்த விதாப்போ தான் விருந்த பவந்திலிருந்து மெல்ல மெல்ல மேலே வந்தி கொண்டிருந்தார். இவ்விதாரு அவருக்கு ஐரம் இல்லை. குவித்து விடும் தருமாவும் இல்லை. ஆகவே வந்தவருடைய உடம்பின் அவன்வந்ததும் விழுந்துவிட்டன.

"பிப்பொழுது போகலாம், அப்பா!"

என்று கேட்டுக் கொண்டே விட்டுக்குள் துறைத்தான் கப்புணி.

"எனவே போகலாம்போ ? தரத்ததுக்கா? நான் புறவிதத்தைப் பிழைப்பா நாட்களில், மயிதனுக்கும் தர்மத்துக்கும் உள்ள தாரத்தைக் குறைக்கிற பவனாவது இதுவரை தெய்வப்பவனாவது செஞ்செஞ் வந்திருக்கேன். அப்பாவிட்டவன் வந்த பவன் பவனாவது பார்த்தியேன் பாவி ! உங்களைப் பார்த்திருந்து பவன். உங்களுடைய தெய்வப்பவன். நீயாவது பவன். போடா, பவனியே!" என்று கண்ணை முடிக்கொண்டு கத்தினார் குப்பன்னை.

பவன் வழக்கம் போலத் தோன்று விட்டது. தர்மத்தின் கவிப்பைப் பொறுக்க இயலாமல் வெளிப்பாடுகள் கப்புணி.

அதே மனத்தில் நான் விட்டுப் பிவிட்டதும், பிவிட்டேன். மூதலியாலும், பவந்த ஆரோக் கிவன் பிவிட்டதும், கதரிக் குவிவந்த தெவரும், பிவிட்ட. அருவாவித்தெவரும் உள்ளே துறைத் தார்ப்பா.

"வாங்கோ ! வங்கோவும் வங்கோ ! என்னை வெவ்வெ. தர்மம் மறுபடியும் வெண்ணு தெது!" என்று கண்ணீரும், கவிப்பும் அளிக்க வரவேற்றார் குப்பன்னை.

நல்ல வெட்பமான நாட்களிலும் குளுமையோடு இருப்பதற்கு

டாடா டைக்ஸ்டைவ்ஸ் அளக்கும் செடுகான் உதரப்பவை, கீழ்த்திருப்பவை, அள்ளுடன் அணிவதற்கேற்ற செசவு நயலும் தரவும் படைத்தவை. மரளெல்லாம் குளுமை தவறும் புதுமையோடு வைத்திருப்பதற்கான பீஸ்டுகள், கண்ணங்கள், கடின உதரப்புக் கென்றே உருப்பெற்றவை. நன்றாக துடைத்து, அணிந்து, ஆனந்தம் அடைபுகள்.

உங்களுக்கு மிகச் சிறந்த பேரம்; டாடா டைக்ஸ்டைவ்ஸ் தரும் வாயிங்கல்.

TATA *Textiles*

ULKA-TT-208 TAM

பொன்னியின் செல்வன்

அமரர் கஸ்கி

இருபதாம் அத்தியாயம் • முதற் பைகவன் •

நீக்க சமயத்தில் ஆந்தை செய்த உதவியை ஆழ்வார்க்கடியான் மனத்திற்குள் பெரிதும் பாராட்டினான். ஏனெனில், காட்டின் மத்தியில் கூடியிருந்த சிவகாரர்கள், சிறுகடித்துக்கொண்டு உறுமிய ஆந்தைவைப் பார்த்து அதனால் ஏற்பட்ட சத்தத்தால் என்னு என்னிக் கொண்டார்கள். "அடே! இந்தக் கோட்டான் நம்மைப் பயப்படுத்திவிட்டது! வெட்டுடா அசுது!" என்றான் ஒருவன்.

"வேண்டாம்! உங்கள் கத்திகளை வேறு முக்கியமான காரியங்களுக்குப் பத்திரப்படுத்தி வைப்புகள். நம் பைகவர்களைப் பூண்டோடு ஒழிப்பதற்குக் கூராக்வி வைப்புகள்! ஆந்தைவும் கோட்டானும் நம் பைகவர்கள் அல்ல; அவை நம் சிநேகிதர்கள்! மலிதர்கள் சாதாரணமாய் உறங்கும் சமயங்களில் நாம் கண்ணிழத்திருக்கிறோம். நம்மோடு ஆந்தைகளும் கூன்களும் கண் விழித்திருக்கின்றன!" என்றான் ரவிதாவன் என்பவன். அவனுடைய பேச்சைக் கேட்டுக் கொண்டே மெள்ள மெள்ள அடி மேல் அடியெடுத்து வைத்து நடந்து திரும்பவைப்பன் ஒரு பெரிய மருத மரத்தின் சமீபத்தை அடைந்தான். ஹூ ஹூ வயதான அந்த மரத்தின் பெரிய வேர்கள் நாலாபுறத்திலும் ஓடியிருந்தன. ஒரு ஆணி வேருக்கும் இன்னொரு ஆணி வேருக்கும் மத்தியில் தரை யிலும் இடைவேளி யிருந்தது; மரத்தின் அடிப் பக்கத்திலும் நல்ல குழிவு இருந்தது. அத்தகைய குழிவு ஒன்றில் மரத்தோடு மரமாகச் சாய்ந்து கொண்டு ஆழ்வார்க்கடியான் நின்றான்.

"தஞ்சாவூர் இராஜ்யத்தின் பொக்கிஷம் இருக்கும் வரையில் நமக்கு வேண்டிய பொருளுக்குக் குறைவு இல்லை. எடுத்த காரியத்தை முடிக்கவேண்டிய தெருகத் துணிவு வேண்டும். காரியம் முடிவிற வரையில் வெளியில் தெரியாதபடி இரகசியத்தைப் பேணும் சக்தி வேண்டும்! நமக்குள் இரண்டு பிரி

வாகப் பிரிந்து கொள்ள வேண்டும். ஒரு பிரியினர் உடனே இலங்கைக்குப் போக வேண்டும். இன்னொரு பிரியினர் தொண்டைமண்டலம் சென்று காரிய சித்திக்குத் தக்க சமயத்தை எதிர்பார்த்திருக்க வேண்டும். ஏறக்குறைய இரண்டு காரியங்களும் ஒரே சமயத்தில் முடிப வேண்டும். ஒரு பணவன் முடித்த பிறகு அவகாசம் கொடுத்தாய் இன்னொரு பணவன் ஜாக்கிரதையாகி விடுவான்! அதற்கு இடமே கொடுக்கக் கூடாது. தெரிவிறதா? உங்களில் இலங்கைக்குப் போக யார் யார் ஆவத்தமாயிருக்கிறீர்கள்?" என்றுன் ரவிதானன்.

"நான் போகிறேன்!" "நான்தான் போவேன்!" என்று பல குரல்கள் ஒரே சமயத்தில் கேட்டன.

"யார் போகிறது என்பதை அடுத்த முறை பாண்டிய நாட்டில் கூடித் தீர்மானிக்கலாம்! அது வரைக்கும் இங்கே செய்ய வேண்டிய ஏற்பாடுகள் இன்னும் சில இருக்கின்றன!" என்றுன் ரவிதானன்.

"சமத்துக்கு எந்த வழி போவது நல்லது?" என்று ஒருவர் கேட்டான்.

"கோடிக்கரை வழியாகப் போகலாம். கடலைக் கடப்பதற்கு அது நல்ல வழி. ஆனால் இங்கிருந்து கோடிக்கரை வரையில் செல்வது கடினம். தெரு

விலும் படைவர்கள், ஆய் காட்டுவோர் ஒற்றர்கள். ஆகையால், சேதுவுக்குச் சென்று அங்கே கடலைத் தாண்டி ஹாதேட்டத்துக்கு அருகில் இறங்குவதுதான் நல்லது. இலங்கைப் பொறிவார்கள் சமயத்தில் படகு வரிக் கவும், கடமூரம் தள்ளவும், கடலில் நீந்தவும் தெரிந்த தவர்களா யிருக்க வேண்டும். இங்கே யாருக்கு நீந்தத் தெரியும்?"

"எனக்குத் தெரியும்!"

"எனக்கும் தெரியும்!"

என்ற குரல்கள் எழுந்தன.

"முதலில் இலங்கை மன்னன் மகிந்தனைக் கண்டு பேசி விட்டுப் பிறகு காரியத்தில் இறங்க வேண்டும். ஆகையால் சமத்துக்குப் பொறிவார்களில் ஒருவருக் காவது சிங்கை மொழி

தெரிந்திருக்க வேண்டும். ஆ! தமது சோமன் சாம்பவன் இன்னும் வந்துகேர வில்லையே? யாராவது அவனை இன்றைக்குப் பார்த்தீர்களா?"

"இதோ வந்து கொண்டிருக்கிறேன்!" என்று ஆழ்வார்க்கடியானுக்கு மிக்க சம்பந்தமிருந்து ஒரு குரல் கேட்டது. அடியான் பேதலும் மரத்தோடு மரமாக ஒட்டிக் கொண்டான். அடாடா! இந்தப் பாலும் உடம்பு இப்படிப் பெருத்து விட்டது எவ்வளவு சங்கடமாயிருக்கிறது!

புதிதாக இவ்ளடு போர் அக்கட்டத்தில் வந்து சேர்ந்து கொண்டார்கள். ஆழ்வார்க்கடியான் தன் முகத்தில் ஒரு நுறு பகுதியை மட்டும் மரத்துக்கு வெளியே நீட்டி எட்டிப் பார்த்தான். புதிதாக வந்தவர்கள் இருவரும் கொள்ளிடக் கரையில் அரசமரத்தடியில் சந்தித்துப் பேசியவர்கள்தான் என்று தெரிந்து கொண்டான்.

4து மணிதரிசனைக் கண்டதும் ரவிதாஸன், "வாருங்கள்! வாருங்கள்! ஒரு வேளை தொவது உங்களுக்கு அடித்து வந்துவிட்டதோ, வராமலே இருந்து விடுவீர்களோ என்று பயத்தோ, எய்திருந்து எந்த வழியாக வந்தீர்கள்?" என்றான்.

"கொள்ளிடக் கரையோடு வந்தோம். வழியில் ஒரு கூட்டம் தரிகள் வளைத்துக் கொண்டன. தரிகளினிடம் சிக்காமல் தப்பித்து வருவதற்கு நேரம் அகி விட்டது!" என்றான் சோமன் சாம்பவன்.

"சிக்கிட்டுப், சிக்கத்துக்கும் பயப்பட்டால் போகும் உண்டு. தரிக் குப் பயப் படுகிறவர்களால் என்ன காரியத்தைச் சாதித்துவிட முடியும்?" என்றான் அந்தக் கூட்டத்துக்கு முன்னமே வந்திருந்தவர்களில் ஒருவன்.

"அப்படிச் சொல்லாதே, அப்பினை! சிக்கம், புணையக் கூட்டிலும் தரி போல்வதது! ஏனெனில், சிக்கமும் புணையும் தனித் தனியே பாய்ந்து வரும் விரோதிகள். அவற்றோடு சண்டையிட்டுச் சமாளிக்கலாம். ஆனால் தரிகளோ கூட்டங் கூட்டமாக வருகின்றன. ஆகையால், அவற்றுக்குப் பயம் அதிகம். சோழ நாட்டு தரிகள் பெரும் கூட்டமாக வந்ததினுல்தானே நம் ஒப்பற்ற மய்யாதி மன்னன் தோற்கவும் உயிர் துறக்கவும் நேர்ந்தது. இக்கொண்டாய், அவ்விதம் நேர்த்திருக்குமா?"

"அந்த தரிக் குலத்தை அடியோடு அழிப்போம்! பூண்டோடு நாசம் செய்வோம்!" என்று ஆங்காரத்துடன் கூவினான் சோமன் சாம்பவன்.

"இதோ அதற்கு வேண்டிய உபகரணங்கள்!" என்று ரவிதாஸன் பொன் தாணயங்கள் குவிவிலை உட்டிக் காட்டினான்.

சோமன் சாம்பவன் தாணயங்கள் சில வற்றைக் கையில் எடுத்துப் பார்த்து விட்டான். "ஆ! ஒரு பக்கம் புளி; இன்னொரு பக்கம் பீச!" என்று சொன்னான்.

"சோழனுடைய பொன்; பழுவேட்டையனுடைய முத்திரை, நான் சொன்னது சொன்னபடி நிறைவேற்றி விட்டேன். உங்களுடைய செய்தி என்ன? தமது இடம்பங்காசி ஏதாவது செய்தி கொண்டு வந்திருக்க வேண்டுமே?" என்றான் ரவிதாஸன்.

"ஆம்; கொண்டு வந்திருக்கிறேன். கேளுங்கள்! அவரே சொல்லுவார்!"

இடம்பங்காசி சொல்லத் தொடங்கினான்: - "தங்கள் எட்டிப்பாடியே சம்புவரையர் மானிகையில் பணிவாளாக நான் அமர்ந்து வேலை பார்த்து வருகிறேன். அதனுடைய பால் நெற்றிவதான் சித்தித்தது. நெற்று சம்புவரையர் மானிகையில் ஒரு பெரிய கிண்து நடத்தது. பெரிய பழுவேட்டையரையர், வணக்கமுடி முகையரையர், பழுவாடி மழுவரையர் முதலிய பார்வத்திருத்தார்கள். குரவைக் கூத்துப் வேலுட்டமார் நடைபெற்றன. வெலுட்டமார் ஆடிய தேவராணனுக்குச் சேதம் வந்து குறி சொன்னான், அவன் சொன்னது தம்முடைய நோக்கத்துக்கு அனுசரிக்கையாகவே இருந்தது. பழுவேட்டையருடன் வந்த மூடு பல்லக்கிம் அவருடைய இளைய ராணி வந்திருப்பதாக எல்லாரும் எண்ணியிருந்தார்கள். கத்தரசோழ மகாராணனுக்கு உடல் தலம் சரியாயில்லை என்றும் அதிக நான் உயிரோடிருக்கமாட்டா ரென்றும் பழுவேட்டையர் தெரிவித்தார். எல்லாருமாகச் சேர்ந்து அடுத்த படி பட்டத்துக்கு வரவேண்டியவர் ஆகித் தரிகளால் அல்ல. மதுராத்தக தேவர் என்று முடிவு செய்தார்கள். ஆனால் மதுராத்தக தேவர் இதற்குச் சம்மதிப்பாரா என்று சிலர் கேட்டார்கள். 'அவர் வாயினாலேயே அதற்கு மதுமொழி கூறச் செய்கிறான்' என்று சொல்லிப் பழுவேட்டையர் மூடு பல்லக்கின் திளையைத் திறந்தார். அதற்குள்ளிருந்து மதுராத்தக தேவர் வெளி வந்தார்! பட்டம் கட்டிக் கொடுத்த தமக்குச் சம்மதம் என்று அவர் தெரிவித்தார்....."

"இப்படிப் பெண் வேஷம் போடும் பராக்கிரமசாகிக்கு முடிசூட்டப் போகி

சூரர்களாம்! நங்கூர் குட்டட்டும்! எல்லாம் தாம் எதிர்பார்த்தபடியேதான் நடத்து வகுகிறது. இம்மாதிரி சோழ நாட்டிலேயே ஒரு குழப்பம் ஏற்படுவது நம்முடைய நோக்கத்துக்கு மிக உகந்தது. எது நேர்ந்தாலும், என்ன நடந்தாலும், நம்மை யாரும் சந்தேகிக்க மாட்டார்கள் அல்லவா? இதுமேல் காரி! மிக முக்கியமான செய்தி கொண்டு வந்திருக்கிறீர். ஆனால் இதைல்லாம் எப்படித் தெரிந்து கொண்டீர்? இதற்குச் சந்தர்ப்பம் எப்படி வாய்த்தது?" என்று கேட்டான் ரவிதாஸன்.

"நடு ராத்திரியில் அவர்கள் சபை கூடியபோது வேறு யாரும் அருகில் வராதபடி பார்த்துக் கொள்ள என்னைக் காவலுக்கு அமர்த்தி யிருந்தார்கள். காவல் புரிந்து கொண்டே என் காதுகளையும் கன்னங்களையும் உபயோகப்படுத்திக் கொண்டிருந்தேன்."

"அப்படி உபயோகப்படுத்தியதில் வேறு ஏதாவது தெரிந்ததா?"

"தெரிந்தது. அந்த நன்னிரவுக் கூட்டத்தில் நடந்ததை யெல்லாம் இன்னொரு வேற்று மனிதன் கோட்டை மதின்கவர் மேலிருந்து கவனித்துக் கொண்டிருந்தான்."

"அதோ! அவன் யார்?"

"முன் குடுமி வைத்திருந்த ஒரு கைவண்ணவன்....."

"அகா! அவன் தானா? அப்படி நான் நினைத்தேன். அவனை நீர் என்ன செய்தீர்? சம்பவவரையிடம் பிடித்துக் கொடுக்க வில்லையா?"

"இல்லை. ஒரு வேளை அவன் நம்ம வனு யிருக்கலாம் என்று நினைத்து

விட்டேன். நீங்களே அனுப்பி வைத்தீர்களோ என்றும் எண்ணினேன்."

"பெரிய பிசகு செய்து விட்டீர். அவன் நம்மவன் அல்ல. கட்டைவாய்க் குட்டைவாய் இருப்பான். சண்டைக்காரன். பெயர் திருமலையப்பன். 'அழலாரக் கடியான்' என்று சொல்லிக் கொண்டவன்."

"அவன்தான். நான் செய்த பிரகை இன்று மத்தியானம் நானே உணர்ந்து கொண்டேன். அவன் நம் ஆள் அல்ல வேன்று தெரிந்தது."

"எப்படி அறிந்தீர்?"

"தெற்று இரவு கத்த மாறனின் பாவிய நண்பன்

ஒருவனும் கடம்பூர் மானிகைக்கு வந்திருந்தான். அவனுக்கும் பழுவேட்டையார் கூட்டத்துக்கும் சம்பந்தம் ஒன்றுமில்லை. யென்று தெரிந்தது. அவன் எங்கேயோ மூலையில் படுத்து நிம்மதியாகத் தூங்கினான். இன்று காலை யில் சின்ன எஜமானர் தம் சித்தெதனைக் கொண்டுவிட்டுக் கொள்ளிடக் கரை வரையில் வந்தார். அவர் வரப் போவதை அறிந்து அவர் மூன்றாம் அடிக்கடி நான் போய் சீண்டுவேன். என்னையும் வரச் சொன்னார். அவர் கொள்ளிடத்தில் வடகரை போடு திரும்பி விட்டார். என்னைத் தென் கரைக்கு வந்து அல்லாவிப்பனுக்கு ஒரு குதிரை சம்பாதித்துக் கொடுத்து விட்டுத் திரும்பியபடி சொன்னார். அங்கிருந்து குடத்தைக் குப் போய் என் அத்தைமையார் பார்த்து விட்டு வருவதாகச் சொல்லி விட்டு வந்தேன். அதனால்தான் சந்தேகத்துக்கு இடமின்றி இங்கே வர முடிந்தது."

"சரிதான். சரிதான்! அந்த வீர வைஷ்ணவன் பற்றி எல்லாம் தெரிந்து கொண்டீர்?"

"கொள்ளிடத்தில் படகு புறப்படும் சமயத்துக்கு அந்த வீர வைஷ்ணவன் வந்து படகில் ஏறிக் கொண்டான். அவன் கந்தமாதனின் சிறேந்தனோடு பேசிய சில காரமான வார்த்தைகளி லிருந்து எனக்குச் சிறிது சந்தேகம் உதித்தது; அவனும் நம்மைச் சேர்ந்தவனோ என்று. மேலும் கொள்ளிடத் தின் தென்கரையில் அவன் எனக்காகக் காத்துக் கொண்டிருந்ததாகத் தோன்றியது. நம்முடைய அத்தரங்க சமிக்ஞையைச் செய்து காட்டினேன்.

ஆனால் அவன் புரிந்து கொண்டவில்கூட. அதன் பேரில் அவன் நம்புவன் அல்ல என்று தீர்மானித்தேன்....."

"நீர் செய்தது பெரும் பிச்சு! முன்பின் தெரியாதவர்களிடம் நம் சமிக்ஞையைச் செய்து காட்டக் கூடாது. நண்பர்களே! இதைக் கேளுங்கள். நம்முடைய காரியம் காலூழ்புரத்தில் இருக்கிறது! இவர்கையிலும் இருக்கிறது. இந்த இரண்டு இடங்களிலும் நம்முடைய பரம் விரோதிகள் இருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் இரண்டு பேளையும் காட்டிலும் நம்முடைய கொடிய விரோதி. முதன்மையான விரோதி. ஆழ்வார்க்கடியான் என்று பொய்ப் பெயர் பூண்டு திரியும் திருமாவையன் தான். அவன் நம்மையும் நம் தோக்கத்தையும் அடியோடு தாசம் செய்யக் கூடியவன். நமக் கெல்லாம் இடையில்லாத தலைவியாக உள்ள தேவியை அவன் கொண்டு போகப் பார்க்கிறான். அடுத்த படியாக அவளை உங்களில் யாராவது எங்கே கண்டாலும், எந்த நிலைமையில் சந்தித்தாலும், கையில் உள்ள ஆயுதத்தை உடனே அவன் மார்பில் பாய்ச்சிக் கொன்று விடுங்கள். ஆயுதம் ஒன்று மில்லாவிட்டால் கையில்லும் அவனுடைய மென்மையைத் திருவிடக் கொல்லுங்கள். அவ்வது குழ்ச்சியால் விஷத்தைக் கொடுத்துக் கொல்லுங்கள். அவ்வது வெள்ளத்தில் தள்ளி முதலிப் பசிக்கு இரையாக் குங்கள். அவ்வது ஏதாவது சாக்குச் சொல்லிப் பாறை உச்சிக்கு அழைத்துப் போய்

அங்கிருந்து பிடித்துத் தள்ளிக் கொன்று விடுங்கள். தேன், நட்டுவாக்களி, பாம்பு முதலியவற்றைக் கண்டால் எப்படி இரக்கம் காட்டாமல் கொல்லுவீர்களோ, அப்படிக் கொன்று விடுங்கள்! தூக்கா தேவிக்கோ, கண்ணகியம்மனுக்கோ பகிகொடுத்து விட்டால், இன்னும் விசேஷம். எப்படியும் அவன் உயிரோடு இருக்கும் வரையில் நம் மூடைய நோக்கத்துக்கு இடையூறாகவே இருப்பான்!....."

"ரவிதாஸரே! நீங்கள் இவ்வளவு தூரம் வற்புறுத்திச் சொல்வதற்கு அவன் பெரிய கைகாரனு வீருக்க வேண்டும், அப்படிப்பட்டவன் யார்?"

"யாரா? அவன் பயங்கர ஆற்றல் படைத்த ஒற்றன்!"

"யாருடைய ஒற்றன்?"

"எனக்கே அது வெகு காலம் சந்தேகமாகத்தான் இருந்தது. சந்தர சோழரின் ஒற்றனோ, ஆதித்த கரிகாலனின் ஒற்றனோ என்று சந்தேகப்பட்டேன். இவ்வப்பென்று கண்டேன். பழையாறையில் இருக்கிறேன். ஒரு கிழப் பாதகி, - அந்த பெரிய பிராட்டியின் ஒற்றனுக்குக்கலாம் என்று இப்போது சந்தேகிக்கிறேன்."

"ஆகா! அப்படியா? சிவபக்தியில் மூழ்கி, ஆலயத் திருப்பணி செய்துவரும் அந்தச் செம்பியன்தேவிக்கு ஒற்றன் எதற்கு?"

"அதெல்லாம் பொய். இந்த மூன்று குடும்பிகாரனின் வீர கைஞ்ஞைவன் எப்படி வேளி வேறுமோ, அப்படித் தான் அந்த முதிய ராணியின் சிவ பக்தியும். பெற்ற பிள்ளைக்கே பெரும்

சத்துருவா வீருக்கும் பிராக அல்லவா? அதனால்தானே, அவனுடைய சொந்தச் சொதாருநிய மழுவரையன் கூட அவனுடன் என்னை பிடித்துக்கொண்டு, பழுவேட்டையரையரின் கட்சியில் சேர்த்திருக்கிறான்?"

"ரவிதாஸரே! அந்த மூன்று குடும்பிகைஞ்ஞைவனைப் போல இன்னும் யாராவது உண்டோ?"

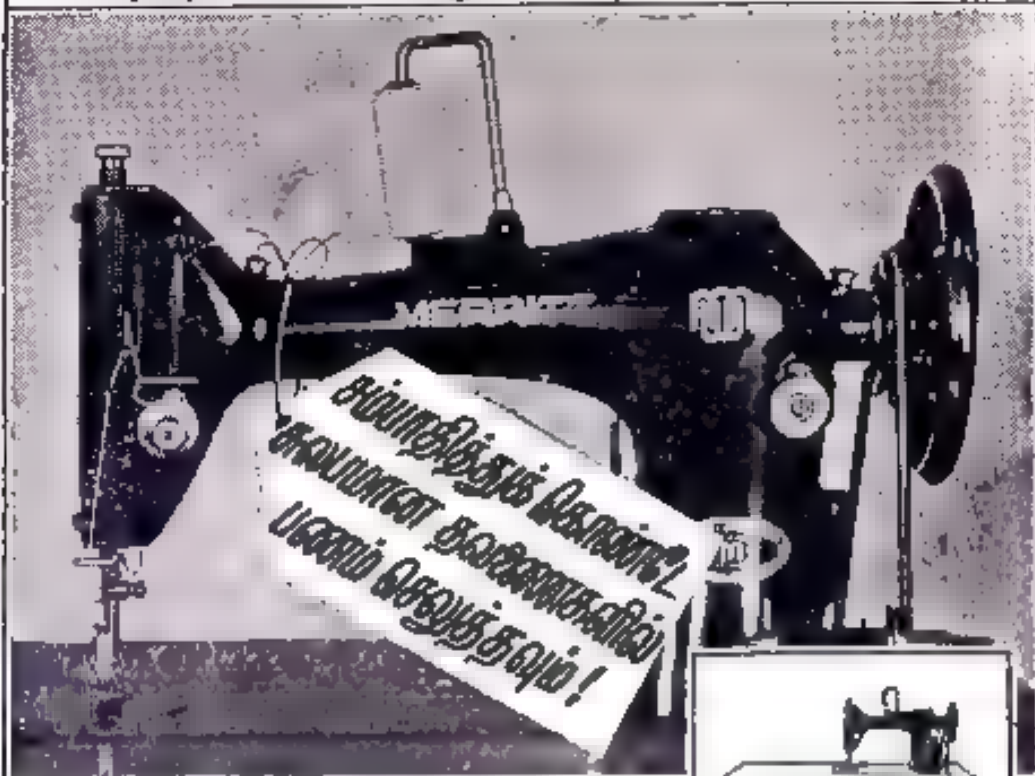
"குடத்தைவிட ஒரு ஜோசியன் இருக்கிறான். அவன் பேரிலும் எனக்குச் சந்தேகம் இருக்கிறது. வருகிறவர் போகிறவர்களுக்கு ஜோசியம் சொல்லுவது போல் சொல்லி வாயைப் பிடுங்கிப் பல விஷயங்களைத் தெரிந்து கொள்கிறான். அவனிடம் நீங்கள் யாரும் போகவே

கூடாது. போனால் எப்படியும் நிச்சயமாக ஏமாந்துபோவீர்கள்."

"அவன் யாருடைய ஒற்றன் என்று நினைக்கிறீர்கள்?"

"இன்னும் அதை நான் கண்டு பிடிக்க முடியவில்லை. ஒரு வேளை தற்போது இவர்கையில் இருக்கும் போலி இளவரசனுடைய ஒற்றனாக இருக்கலாம். ஆனால் ஜோசியனைப் பற்றி அவ்வளவு கவலை எனக்குக் கிடையாது. அவனால் பெரிய தீங்கு எதுவும் நேர்த்து விடாது. கைஞ்ஞைவன் விஷயத்திலே தான் எனக்குப் பயம்! அவனைக் கண்ட இடத்திலே தேன், நட்டுவாக்களி, பாம்பை அடித்துக் கொல்வது போல் இரக்கமின்றிக் கொன்றுவிட வேண்டும்!"

தையற்காரர்களே! சிறு உடை-தயாரிப்பாளர்களே!

விரைவாகத் தைத்து அதிக இலாபம் பெற உதவுகிறது **மெரிட் 103T** தையல் மெஷின்!

உறுதிமொழிமீண்ட உழைப்புடன் கூடிய மெரிட் 103T தையல் மெஷின் அதிலேயே இயக்கத்திற்கென்றே விசேஷமான டிசைனில் செய்யப் பட்டது. எனவே தையற்காரர்கள், சிறு உடை-தயாரிப்பாளர்கள், பயிற்சி மற்றும் தயாரிப்புக் கேந்திரங்கள் ஆகியோருக்கு அது மிக மிக உபயோகமானது.

கனங்கள்:

- சுத்தி இயக்கும் போக்கியும், பேரும் நினைவைப் போக்கியும்
- ரீசுளேக்கித் தைக்க மாற்ற அமைப்பு
- உபரியான சுழல் கீல், ஓரே சமயத்தில் சுற்றவும் தடைகளை ஏற்ற டெக்ஸன் சுற்றும் போக்கி ஒரேயடல்
- போக்கித் தைத்ததும் தானே நிழல் ஒளியடல்
- கைக்கு தட்புள்ள ரீசுளேட்டன் ஸுளேட்டல் தைப்பை
- ஸிஷல் அனிலாஸ் டோஸ்—தையல் போக்கித் தைத்தல் 100 ஆங்கிலாக்கும் மேலான அளவுகருவியுடையவை.

இலவசமாக இயக்கிக் காண, உங்கள் அருகிலுள்ள ஸிங்கர் கடை அல்லது அங்கீகாரம் பெற்ற டிபாஸரிவை அணுகுங்கள்.

ஸிங்கர்-அனிலாஸ் சிறந்த பொருள்களே.

ஸிங்கர் ஸ்டோல் மெஷின் கம்பெனி,
ஸிங்கர் கிளபுக், 207 டி. என். ரோடு, மும்பை-1.

* ஸிங்கர் கம்பெனி ஓரேட் ஸ்டோல்.

“என்னை காலேஜ் கிரிக்கெட் கோஷ்டியின்
காப்டனுக்குத்
தேர்ந்தெடுத்தார்கள் !”

அதன் கீழ் காந்திக்கு
கிற முன் கனக்கு ஓரே
சேர்ச்சு. பவலிசை.
அதனவினியாக நானி
கிரிக்கெட் போஷ்டியின்
கோஷ்டியின் காகுரு
டாக்டருக்குப் பராதேவி.

டாக்டர் கோஷ்டி
பகுப்புகளும் கிரிக்கெட்
குறும் தேவகலா
அதிக கத்தியும் பெற
தினமு 5 ஹார்லிக்ஸ்
செய்திடு.

ஹார்லிக்ஸ் அதுவருக
பவலிசைத் தது. என்ன
கடைய கிறகிறப்பவ
கட்டத்தாக கண்டு
கண்டு கோஷ்டியின்
காப்டனுக்கு தேர்ந்தெ
டுத்தார்கள் துப்பரகரு
காது நிவபுக ஹார்
லிக்ஸ் செய்கிறேன்.

10.2.50

ஹார்லிக்ஸ் உதவியால்
முன்னேறினேன்

இளம் வயதினான ஆண் குழம் பெண்களும்
இழக்கும் சக்திக்கு கடுகட்ட ஹார்லிக்ஸ்
உதவுகிறது ஹார்லிக்ஸ் சாப்பிடுவதால்
தெம்புடன் வேலை செய்வ முடிகிறது. சேர்ச்சு
ஏற்படுவதில்லை. சிறந்த ஆரோக்கியத்துடன்
இருக்க முடிகிறது. இளமுகளுக்கு வயதான
வர்களுக்கும் ஒரே போல் முன்னே தரும் உதவு
ஹார்லிக்ஸ். தினமும் ஹார்லிக்ஸ் அருந்துங்கள் !

அகடாசத்து கார்த்த
பாஷ்டர் கோஷ்டியின்
காஷ்டத்தின் காகுரு
பார்லிக்ஸ் போஷ்டியின்
சக்திக்கு தேர்ந்தெ
கொண்டது

ஹார்லிக்ஸ் அதிக சக்தியை அளிக்கிறது!

இதை யெவ்வாறும் மருத மரத்தின் மறைவிலிருந்து கேட்டுக் கொண்டிருந்த ஆழ்வார்க்கடியானுக்கு மேல் நடுங்கியது; உடம்பெவ்வாறும் வியர்த்தது. அந்த மரத்தடியிலிருந்து உயிரோடு தப்பித்துப் போகப் போகிறோமா என்றே அவனுக்குச் சத்தேகம் உண்டாகி விட்டது.

போதும் போதாதற்கு அந்தச் சமயம் பார்த்து அவனுக்குத் தும்பக் வந்தது. எவ்வளவோ அடக்கக் கொள்ளப் பார்த்தும் முடியவில்லை. துணிவைய வரையில் வைத்து அடைத்துக் கொண்டு நச்சென்று தும்பினான்.

அந்தச் சமயம் மேலக் காற்று திண்டிருந்தது. காட்டு மரங்களின் மர்மர சத்தமும் நின்று போயிருந்தது.

ஆகையால் திருமலைப்பனின் அடக்கிய தும்பக் சத்தம் பக்கத்தில் பெசிக்கொண்டிருந்த சதிகாரர்களுக்குச் சிறிது கேட்டு விட்டது.

“அந்த மருதமரத்திற்குப் பின்னால் ஏதோ சத்தம் கேட்கிறது. கனத்தகக் கொண்டு போய் என்னவென்று பாரி!” என்று ரவிதாண்ட.

கனத்து பிடித்தவன் மரத்தை நாடி வந்தான். அவன் அருகில் வர வர, வெளிக்கம் அதிகமாகி வந்தது. ஆக! இதோ மரத்தின் முற்றில் அவன் திரும்பப் போகிறான். திரு மய உடனே கனத்து வெளிக்கம் தன் மேல் நன்றாய் விழப் போகிறது. அப்பறம்

என்ன நடக்கும்? தம்பிப் பிழைத்தால் புனர் ஜன்மத்தான்!

திருமலைப்பனின் மார்பு படபடவென்று அடித்துக் கொண்டது. தப்புவதற்கு வழி உண்டா என்று சற்றுமுற்றும் பார்த்தான். வழி காணவில்லை. அண்ணாத்து பார்த்தான். அங்கே மாத்திலிருந்து பிரிந்து சென்ற மரக்கிளையில் ஒரு ராட்சத வெளவால் தலை கீழாகத் தொங்கித் தவம் செய்து கொண்டிருந்தது! உடனே ஒரு யோசனை தோன்றியது. சட்டென்று ஸககளை உயர நீட்டி அந்த வெளவாகிப் பிடித்துக் கையில் ஆயத்தமாக வைத்துக் கொண்டான்.

கனத்துக்காரன் மரத்தைத் தாண்டி வந்தது. வெளவாகி அவன் முகத்தின் மீது எறித்தான்.

கனத்து கீழே விழுந்து வெளிக்கம் மங்கியது. வெளவாகின் இறக்கையால் முகத்தில் அடிபட்டவன், “ஏ! ஏ! என்ன! என்ன?” என்று உளறினான். பனர் ஓடி வரும் சத்தம் கேட்டது. ஆழ்வார்க்கடியானும் ஓட்டம் பிடித்தான். அடுத்தகணம் அடர்ந்த காட்டுக்குள் புகுந்து மறைந்தான்.

பனர் சேர்ந்து, “என்ன? என்ன?” என்று உச்சரிட்டார்கள். கனத்து ஏதேனும் ஆள் வெளவாகித் தலைத் தாக்கியது பற்றி விவரம் கூறத் தொடங்கினான். இதெல்லாம் திருமலைப்பனின் காதில் கொஞ்ச தூரம் வரையில் கேட்டுக் கொண்டிருந்தது.

இருபத்தோராம் அத்தியாயம் திரை சலசலத்தது!

இர சமயத்தில் ஒருவனுக்குள்ளே இரண்டு மனங்கள் இயங்க முடியுமா? முடியும் என்று அன்றைக்கு வந்தியத்தேவனுடைய சாஸுவத்தி விடுத்து தெரிய வந்தது.

சோழ வள நாட்டிற் குள்ளேயே வளம் மிகுந்த பிரதேசத்தின் வழியாக அவன் போய்க் கொண்டிருந்தான். நதிகளில் புதுப்புனல் பொங்கிப் பெருகிக்கொண்டிருந்த காலம். கணவாய்கள், மதகுகள், மடைகளின் வழியாக வாய்க்காலங்களிலும் வயல்களிலும் குப்பு குப்பென்று ஜலம் பாய்ந்து கொண்டிருந்தது. எங்கே பார்த்தாலும் தன்னின் மயமாயிருந்தது. சோழபிரதேசத்தை வளநாடு என்றும், சோழ மன்னன் வளவன் என்றும் கூறுவது எவ்வளவு பொருத்தமானது? — இப்படி என்னவிய அடனே சோழநாட்டுக்கும் சோழ மன்ன

னுக்கும் ஏற்பட்டிருந்த அபாயங்கள் அவன் நினைவுக்கு வந்தன. இந்த நிலையில்தான் தன்னுடைய கடனம் என்ன? இளவரசர் கரிகாலர் கொடுத்த ஓலைவய மட்டும் எக்கரவர்த்தியிடம் சேர்ப்பித்துவிட்டுத் தன் கடனம் தீர்த்தது என்று இருந்த யிடுவதா? இந்த இராஜ குலத் தாயாடிக் காய்ச்சலிலும் பூச்சிலும் நாம் எதற்காகத் தலையிட்டுக் கொள்ள வேண்டும்? சோழநாட்டுச் சிம்மாசனத்துக்கு யார் வந்ததாய்தான் நமக்கு என்ன? பார்த்துப் போனால், நம்முடைய குலத்தின் பூர்வீகப் படைவார்கள்தானே இவர்கள்? சோழர்களும் கங்கர்களும் வைதும்பர்களும் சேர்த்து கொண்டுதானே வாளை கோப்பாடி இராஜ்யமே இல்லாதபடி செய்து விட்டார்கள்? இன்றைக்கு ஆதித்த கரிகாலர் தம்மிடம் அன்பாக

இருந்ததினால் அந்த அநீதியெல்லாம் மறைந்து போய் விடுமா? சேச்சே! அந்தப் பழைய சம்பவங்களை அநீதி யென்றுதான் எப்படிச் சொல்ல முடியும்? அரசர்கள் என்னும் ஒருவருக்குக் கொடுவர் சண்டைப்பிடுவது இயற்கை. அது போலவே வெற்றியும் தோல்வியும் மாறி மாறி வருவதும் இயற்கை. வென்றவர்கள் மீது தோற்றவர்கள் கொடுப் கொள்வதில் என்ன பங்கு? நம்முடைய மூதாஸ்தர்கள் தங்கள் திணைமையில் இருந்த போது அவர்களும் மற்ற அரசர்களைக் கடுகியவர்களுடைய அடித்தார்கள்? அடியோடு அழித்துவிட்டதானே பார்த்தார்கள்? ஆ! அது என்ன பாடல்? - இதோ ஞாபகம் வந்து விட்டது!

“சேன தழுவக்கி; செஞ்சுத் தி செக்கி
குண பீத்தி அகத்தேறிக்க-வையால்
பயெத்தித் தந்தேத்தக் கண்ட பந்தி
முத்தேத் தக்க, முடி” [பட்டின]

இப்படியெல்லாம் போர்க்களத்தில் கொடுமையான காரியங்களை நம் முன்னோர்களும் செய்திருக்கிறார்கள். போர்க்களத்தில் தோற்றவர்களின் எப்போதும் அதோகதிகளும். இராமரைப் போலவும் தரும புத்திரரைப் போலவும் எல்லா அரசர்களும் கடுகிய வன்மையுடைய இருந்தாவிட முடியுமா? அப்படி அவர்கள் இருந்தபடியினால் தான் காட்டுக்குப் போய்த் தண்டாபுரங்கள்! அவர்கள் வீர புருஷர்களாகிறதும், வீரர்களின் துணைகிறதும், வெருவாகக் கட்டப்பட்டார்கள். இராஜரீகத்தில் கடுகிய என்பதே கூடாது. பார்க்கப் போனால் சோழ சூயத்தவர்கள் விறிது கடுகியவர்களார்கள் என்றே சொல்ல வேண்டும். எதிரிகளையும் முடியுமானால் தண்டிக்கக்கொள்ளவே பார்த்திருக்கிறார்கள். அதற்காகக் குலம் விட்டுக் குலம் கலியாண சம்பந்தமும் செய்து கொள்கிறார்கள்! அந்த சோழரின் தந்தை அரங்கைய சோழர் வைத்தப்பராயன் மகன்த் திருமணம் செய்து கொள்ள விட்டான்? அழகுக்குப் பெயர் போன அந்தக் கல்யாணியின் மகனா விருப்பமிருந்தானே அத்ர சோழரும் அவருடைய மக்களும் கூட சௌந்தரியத்தில் சிறந்து விளங்குகிறார்கள்?... ஆ! அழிவ் என்றும். அந்தக் குடந்தை நகரத்து மக்கள்-அரசலாற்றங்கரைப் பெண்டணியின் திணைவு வருகிறது. திணைவு புதிதாக எய்கிறுத்தோ வந்துவிடவில்லை. அவனுடைய உள்ளத்துக்குள்ளேயே கனிந்து கொண்டிருந்த திணைவுதான்.

வீதியறத்தெலனுடைய வெளி மனம் சோழ நாட்டின் இயற்கை வளங்களைப் பற்றியும் இராஜரீகக் குழப்பங்களைப் பற்றியும் எண்ணிக் கொண்டிருக்கையில் அவனுடைய உள் மனம் அந்த மக்களிடமிடத்திலேயே ஈடுபட்டிருந்தது. இப்போது உள் மனம், வெளி மனம் இரண்டும் ஒத்து அம் மக்களையக் குறித்துப் பட்டவரித்தனமாகச் சித்திக்கத் தொடங்கின. பிறகு, வெளியில் எந்த அழகான இயற்கைப் பொருளைப் பார்த்தாலும் அந்த மக்களின் அவயல்களுடன் ஒப்பிடத் தோன்றின. வருவாஸ்ப்பாண மூங்கினைப் பார்த்ததும் அவனுடைய தோள்கள் திணைவு வந்தன. ஓடைகளில் மண்டிக் கிடந்த குயளை மலர்கள் அவனுடைய கண்களுக்கு உவமைவாயின. பங்கு மலர்கள் அவனுடைய தங்க மூக்குக்கு இணைதானா என்று ஐயம் தோன்றியது. நதியோர மரங்களில் குதூங்கிக் கொண்டிருந்த மலர்களில் வண்டுகள் செய்த ரீங்காரத்தை அவன் குரலின் ஒலிக்கு உவமை சொல்லது சரியாகுமா? இப்படி யெல்லாம் கவிதன் எற்படுத்திக் கொடுத்த தவிர, உண்மையில் இவை யெல்லாம் எங்கே, அந்த மக்களின் சௌந்தரியம் எங்கே? அவனுடைய திருமுன்தைப் பார்த்த போது மெய் சிவிர்த்ததே! இப்போது நினைத்துப் பார்த்த போது கூட நெஞ்சு விழுந்தது! இந்தப் பூக்களையும் வண்டு களையும் பார்த்தால் அத்தகைய மெய் சிவிர்ப்பு உண்டாகவில்லையே?... சேச்சே! மூதியோர்கள் நமக்குச் செய்த உபதேசத்தை யெல்லாம் மறந்து விட்டோம்! பெண்களின் மோகத்தைப் போய் உடை வாழ்க்கையில் போவ்வாத மாயை வேறென்று மிக்கு. வாழ்க்கையில் வெற்றிபெற விரும்புவோர் பெண்களின் மோக வலையில் விழுவே கூடாது. விழந்தால் அவன் ஒழிந்தான்! கோவலன் கதைதான் அந்த விஷயத்தை அபூர்வ மாய் எடுத்துச் சொல்லிற்றே! கோவலன் மட்டும் என்ன? இந்த நாளில் வீராதி வீரரும் சோழ நாட்டிலே இணையற்ற செல்வாக்கு உள்ள வருமான பெரிய பழுவேட்டையரைப் பற்றி மக்கள் பரிசாசம் பேசுங்காரணமும் அதுதானே? ஆனால் மக்கள் உண்மை அறிவாதவர்கள். மூடு பன்மக்கிலே வைத்துப் பழுவேட்டையரைப் பாரைக் கொண்டு வருகிறார் என்று மக்களுக்குத் தெரியாது! ஆகையால் மூட்டத்தனமாகப் பேசுகிறார்கள்.

அனாதை, அந்த மதுராத்தகத் தேவர் தம்மை அய்வளவு சேவஸ்படுத்திக் கொள்ள வேண்டியதில்லை. சீச்சி! மூடு பல்லக்கில் உட்கார்ந்து கொண்டு, பழுவேட்டரையரின் ராணியின் மீதானத்தில் மறைந்து கொண்டு, ஊர் ஊராய்ப் போவதா? இதுதான் ஆன்மைக்கு அழகா? இப்படியாவது இராஜ்யம் சம்பாதிக்க வேண்டுமா? இப்படிச் சம்பாதித்த இராஜ்யத்தைத்தான் அவரால் காப்பாற்றிக் கொள்ள முடியுமா? பழுவேட்டரையர் மூதலியோரை நம்பி அவர்களுக்கு உட்பட்டுத்தானே இராஜ்ய பரிபாவனம் செய்ய வேண்டும்? இந்த விஷயத்தில் சுத்தர சோழ சக்கரவர்த்தி செய்து வருவதே அவ்வளவு வொக்கியதில்லை தான்! பழுவேட்டரையர் போன்ற வர்களுக்கு இவ்வளவு அதிகாரமும் செல்வாக்கும் அவர் அளித்திருக்கக் கூடாது. அதிலும் மணி மணியாக இருந்து அருமைப் புதல்வர்கள் இருக்கும்போது? நாடெல்லாம் அதிசயீக்கும் அதிலும் நிறுளும் உடைய புதல்வி ஒருத்தியும் இருக்கும்போது?... அந்த மங்கை, ஜோதிடர் விடயம் பார்த்தவன், ஆற்றங்கரையில் பெரிய வன், - அவன் முகம் யாருடைய ஜாஸ்டியா விருக்கிறது?..... அப்படியும் இருக்கலாமோ? - கைத்திரைக்காரத் தனம்! ஒரு நாளும் அப்படி வீருக்க முடியாது! - ஏன் இருக்க முடியாது? ஒரு வேளை அவ்விதம் இருந்தால், நம்மைப் போன்ற அதிவேளின் வேறு யாருடும் இல்லை! நம்மைப் போன்ற துரநிரல்சாஸியும் இல்லை! இவங்கை முதல் கிரீதிய பர்வதம் வரைவில எந்தப் பெண்ணரசியின் புகழ் பரந்து விரிந்து பரவி விருக்கிறதோ, அவளிடம் நாம் எப்பிரப்பப்பட்ட காட்டு

மிராண்டிசைப் போல் நடந்து கொண்டோம்! - அப்படி இருக்கவே இருக்காது! நாளைக்கு அவளிடம் எப்படி இளவரசரின் ஒலையுடனே சென்று முகத்தைக் காட்ட முடியும்?

இப்படியாக என்னென்ன வாய்மா வானத்தைவும் பூமி னவையும் சேர்த்து என்ன மிட்டுக் கொண்டு வந்தியத் தேவன் காவேரிக் கரைவோடு வந்து திருவையாற்றை அடைந்தான், இவன் காவேரின் தென்கரையில் நிற்க, திருவையாறு வடக்கரையில்

இருந்தது. அந்த ஊரின் வளமும் அழகும் அவன் உள்ளத்தைக் கொக்கி கொண்டன. அது திருவையாறுதானா என்று கேட்டுத் தெரிந்துகொண்டான். அந்த அற்புதக் கோத்திரத்தில் மகிமைமையப் பற்றி அவன் கேள்விப்பட்டிருந்ததெல்லாம் உண்மைக்குக் கொஞ்சம் குறைவாகவே தோன்றியது. ஞானசம்பந்தர் தேவாரத்தில் உள்ள வர்ணனை இங்கே அப்படியே தத்ருபமாய்க் காண்கிறது. முத்தாறு ஆண்டு காலத்தில் மாறுதல் ஒன்றுமேயில்லை. அந்நாள் காவேரின் கரையில் உள்ள மரங்கள் என்ன செழிப்பாய் வளர்த்திருக்கின்றன! பல மரங்களில் எவ்வளவு பெரிய பெரிய பலாக் காய்கள் தொங்குவின்றன! இந்த மாநிலி தொண்டை மண்டலத்தில் எங்கும் பார்த்தாலே முடியாதுதான்! ஆகா! வளமான இடங்களுக்கென்று குரங்குகள் எங்கிருந்தோ வந்து விடுகின்றன! அவை கிளைக்குக் கிளை தாவுவது எவ்வளவு அழகாயிருக்கிறது? சம்பந்தப் பேருமான் என்ன சொல்லியிருக்கிறார்? இதோ ஞாபகம் வருகிறது! திருவையாற்று வீதிமுனை அரக்கன்களில் பெண்கள் நடனம் ஆடுகிறார்கள். அந்த ஆடலுக்கேற்ற பாடலோடு மத்தனச் சத்தமும் முழங்குகிறது. அந்த முழக்கத்தைக் கேட்ட குரங்குகள் மெகங்களின் காதுகளை என்னு என்னி உயர்த்த மரங்களின் உச்சானிக் கிளைகளில் ஏறி மறைவருமா என்று வானத்தைப் பார்த்துக்கின்றன! அடாடா! இன்றைக்கும் எவ்வளவு பொருத்தமாயிருக்கிறது! உயர்த்த மரங்களில் உச்சானிக் கிளைகளில் குரங்குகள் ஏறுகின்றன! அது மட்டுமா? ஆடல் பாடல்களுக்கூறிய இவ்வ சத்தங்களும் ஊருக்குள்ளிருந்து

திடத்தது- மேற்குத் திசையிலிருந்து
காவேரிக் கரையோடு ஒரு பல்லக்கு
வந்தது. பல்லக்குக்கு முன்னாலும்
பின்னாலும் சில காவல் வீரர்களும்
வந்தார்கள். வந்தியத் தேவனுக்கு
தொடர் ஒரு சந்தேகம் தோன்றியது.
பல்லக்கு அருகில் வருகிற வரையில்
அங்கேயே நின்று காத்துக் கொண்
டிருந்தான். அவன் நினைத்தபடியே
திருத்தது. பல்லக்கை மூடியிருந்த
லெனித் திரையில் பரிசுமரத்தின் இலைச்
சொசைச் சித்திரம் காணப்பட்டது !
ஆகமா ! கம்பழிலிருந்து வருகிற பல்
லக்குத்தான் இது தாம் குடந்தை வழி
வாக வர, இலர்கள் வேறொரு வழி
யின் வத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் பழு
தடைபட்டையனைக் காணோம் ! அவர்
வேறு எங்கேயாவது வழியில் தங்கி
விட்டார் போலும் !

பக்கத்து தஞ்சாவூர் இருந்த தென் திசை நோக்கித் திருப்பியது. அக் களவுதான். வந்தியத்தேவன் திருவை யாற்றில் தங்கும் எண்ணத்தை விட்டு விட்டான். அந்தப் பல்லக்கை பின் தொடர்ந்து செல்வத் தீர்மானித்தான். என்ன் நோக்கத்துடன் அப்படித் தீர்மானித்தான் என்றால், அது அச் சமயம் அவனுட்கே தெரிந்திருக்க வில்லை. பல்லக்கில் வீதிற்றுப்பது மதுராத்தகத் தெலிர் என்று மட்டும் அவனுக்கு நிச்சயமாகத் தெரிந்தது. அவர் மேல் ஏற்பட்டிருந்த அருவருப்பு மேலும் சிறிது வளர்ந்தது. ஆனால் பல்லக்கைத் தொடர்ந்து கொஞ்சம் போனால், ஏதாவது ஒரு நல்ல சந்தர்ப்பம் ஏற்படலாம். பல்லக்கைச் சுற்றிப் வரின் அதைக் கீழே வைக்கலாம், ஏதேனும் ஒரு காரணத்துக்காக இவ்வரசர் மதுராத்தகர் வெளிப்பட்டு வரலாம். அச்சமயம் அவருடன் பழக்கம் செய்து கொள்ளலாம். அது தஞ்சாவூர்க் கோட்டைக்குள் பிரவேசிக்கவும், சக்கரவர்த்தியைப் பார்க்கவும் பயன் படலாம். அதற்குத் தகுந்தபடி ஏதாவது கொஞ்சம் பேசி வேலும் போட்டால் போகிறது. தந்திர யந்திரக் கலைக் கையாணா விட்டால் எடுத்த காரியம் கைகூடாது அல்லவா? அதிலும் இராஜாங்கக் காரியங்களில்?

எனவே, பல்லக்கையும் பரிவாரங்களையும் முன்னாலே போக விட்டுச் சற்றுப் பின்னாலேயே வந்தியத்தேவன் போய்க் கொண்டிருந்தான். ஆனால், அவன் ஏதிர்பார்த்த சந்தர்ப்பம் ஒன்றும் விட்ட வில்லை. காவேரிக்கும் தஞ்சாவூருக்கும் மத்தியிலிருந்த மற்றும் நாலு நதிகளைக் கடத்தாவி விட்டது. அப்படியும் பல்லக்குக் கீழே வைக்கப்படவில்லை.

மத்தியிலிருந்து மற்றும் நாலு நிதி
களைக் கடத்தாகி விட்டது. அப்படி
யுப் பல்லக்காக் கீழே எவககப்படவில்லை.

இந்த முடிவுக்கு வந்தியத்தேவர் வந்துவிட்ட குருணத்திய் ஒரு சம்பவம்

ஒரே மூச்சாகப் போய்க் கொண்டிருந்தது. அதோ சற்றுக் தூரத்தில் தஞ்சாவூர்க் கோட்டை மனிலும் வாசனும் தெரியத் தொடங்கி விட்டன. கோட்டைக்குள் பல்லக்குப் போய்விட்டால், அப்பறம் அவன் என்னும் சாகடப் போவதில்லை. அதற்குள் தைரியமாகவும் துணிச்சலாகவும் ஏதேனும் ஒன்று செய்தாக வேண்டும். என்னதான் வந்து விடும்? துலையா போய் விடும்? அப்படிப் போனால் தான் போகிறதே? - எடுத்த காரியத்தை முடிக்காமல் உயிரோடு திரும்பிப் போவதில் என்ன லாபம்? இதற்கெல்லாம் அடிப்படையில் மதராசுநகரக் கோரப் பேரில் வந்தியத்தேவனுக்குக் கோயில் சென்றிருந்தது. பல்லக்கின் குதிரையைக் கிழித்தெறித்து உள்வாங்கிப் பெண்ணல்ல, மீசை முகத்தை ஆவன் பிள்ளை என்பதை வெளிப்படுத்த வேண்டும் என்று அவன் எக உறுதியுடன் அவன் உள்ளம் துடிதுடித்தது.

இதற்கு என்ன வழி என்று அவன் தீவிரமாக யோசித்துக் கொண்டிருக்கையில் பல்லக்கோடு சென்ற பரிவாரங்களில் ஒருவன், சற்றுப் பின்தங்கி வந்தியத்தேவனை உற்று நோக்கினான்.

"நீ யார் அப்பா? திருவையாற்றிலிருந்து எங்களை ஏன் தொடர்ந்து வருகிறாய்?" என்று கேட்டான்.

"நான் உங்களைத் தொடர்ந்து வரவில்லை ஐயா! தஞ்சாவூருக்குப் போகிறேன். இந்தக் காலத்தானே தஞ்சாவூர் போகிறது!" என்றான் வந்தியத்தேவன்.

"இந்தச் சாலை தஞ்சாவூருக்குத் தான் போகிறது. ஆனால் இதில் முக்கியமானவர்கள் மட்டுமே போகலாம். மற்றவர்களுக்கு வேறு சாலை இருக்கிறது!" என்றான் வீரன்.

"அப்படியா? ஆனால் நானும் ரோம்ப முக்கியமான மனுஷன்தான்!" என்றான் வந்தியத்தேவன்.

அதைக் கேட்டு அவ்வீரன் புன்னகை செய்து விட்டு, "தஞ்சைக்கு எதற்காகப் போகிறாய்?" என்று.

"என் சித்தப்பா தஞ்சையில் இருக்கிறார். அவருக்கு நோய் என்றறிந்து பார்க்கப் போகிறேன்" என்று கூறினான் வந்தியத்தேவன்.

"உன் சித்தப்பா தஞ்சையில் என்ன செய்கிறார்? அரண்மனையில் உத்தியோகம் பார்க்கிறாரா?"

"இல்லை, இல்லை; சுத்திரத்தில் மணியக்காரராயிருக்கிறார்!"

"ஓகோ! அப்படியா! சரி, எங்களுக்கு முன்னால் நீ போவதுதானே? ஏன் பின்னாலேயே வந்து கொண்டிருக்கிறாய்?"

"குதிரை களைத்துப் போயிருக்கிறது. ஐயா! அதனாலேதான்! இல்லாவிடில் உங்கள் முதுகை பார்த்துக் கொண்டே வருவதில் எனக்கு என்ன திருப்தி?"

இப்படிப் பேசிக் கொண்டே வந்தியத்தேவன் பல்லக்கின் அருகில் வந்து விட்டான். உடனே, அவன் ஹரிசனையாராட்டிக் கன்று பிடிக்க முயற்சித்த உபாயமும் புலப்பட்டு விட்டது. குதிரையைக் கால்களால் அமுக்கி, முகக் கயிற்றை இழுத்து, பல்லக்கின் பின் தண்டைத் தூக்கியவர்களின் பெயில் விட்டபடி திராள். அவர்கள் படித்துடன் திரும்பிப் பார்த்தார்கள். வந்தியத்தேவன் உடனே, "மகாராஜா! மகாராஜா! பல்லக்குத் தூக்கும் டூன்கள் என் குதிரையை இடிக்கிறார்கள்! ஐயோ! ஐயோ!" என்று கூறினான். பல்லக்கை மூடி விடுத்த திரை சலசலத்தது. (தொடரும்)

அமெரிக்காவில் இங்கும் பெர்க்லி நயிழ்ச் கங்கத்தின் ஒத்துழைப்புடன் இந்தச் சிறுகதைப் போட்டியின் நடவடிக்கைகள் நடைபெறும். ஒரேச் சிறுகதைகள், எந்திரச் சிறுகதைகள், நாடகச் சிறுகதைகள் என மூன்று வகையான கதைகளை எழுதலான அமெரிக்காவிலிருந்து வரவேற்கிறோம்.

ஒரேச் சிறுகதைகளில் முதல் பரிசு ரூ. 1000; இரண்டாவது பரிசு ரூ. 500; மூன்றாவது பரிசு ரூ. 250.

இந்த போல் எந்திரச் சிறுகதைகளுக்கும் நாடகச் சிறுகதைகளுக்கும் முதல் இரண்டாவது, மூன்றாவது பரிசுகள் தனித்தனியே உண்டி. ஆக மொத்தம் ரூ. 5250 பரிசைத் தொகையாகப் பிடித்து அளிக்கப்படும்.

முடிவுத் தேதி: அக்டோபர் 15, 1968

இப் போட்டி பற்றி மேலும் விவரங்கள் அறிவ நீரும் பேசுவ நீங்கள் கடிதத்துடன் 15 வயசு தயார் துள்ளி நடப்பெற்ற தாயர் விவரமில் உதறவை ஆகஸ்டர், 1968, சென்னை-10 என்ற விவரத்துக்கு அனுப்பலாம்.

வர்க்கி-கல்கி
இலக்கியப்
பரிசுத்திட்டம்

**பெட்சலவைபின் மேன்மை,
செவ்நீர்மையுடன் தூய்மை**

DETTOL பவுடரினால் மட்டும் தான் உங்கள்
வெள்ளைத் துணிகளை பளிக் கிடும் வெண்மைப்படும்
புனைத் துணிகளை துப்புரவாகவும்
செவ்வெண்மையாகவும்
மாற்றும் இது ஆரோக்கியக் கி...
பெட்சலவை

வாஸுதேவச்வரம் எழுத்தம் புதுமை

முழுக்க முழுக்க ஒரு புதுமைமான நாவலைத் தமிழுக்கு அளித்துள்ளார் ஆசிரியைப் "திருத்திகா". புதுமைமாக இப்போதெல்லாம் ஒரே செட்டியு நாடகம் நடத்துகிறார் அந்த அதே மாநிலி வாஸுதேவச்வரம் என்ற கிராமத்தில் மட்டும் நடக்கும் நிகழ்ச்சிகளை வைத்துக் கொண்டே ஆவதுடன் படிக்கத் தூண்டும் ஒரு நாவலை உருவாக்கியிருக்கிறார் ஆசிரியை. ஒரு கிராமத்து மக்கள் ஆள் பெண் குழந்தைகள் அடங்கலும் இந்த நாவலின் கதாபாத்திரங்களாக வந்து போவதால், ஸ்ராயக சக்திக்குப் பேர் போன வாசுதேவச்வரம் என்ற மயங்க தேவிடாகம், பாத்திரங்களின் இனம் பிரித்து அதிய முடிவாமல், இருத்தாலும் நிலையில் திரும்ப பாத்திரங்களும் உண்டு.

வாஸுதேவச்வரத்தின் துன்பங்களிலும், பாபங்களிலும் காரணமாக அமைகிறவர் சுப்புக்குட்டி சாஸ்திரி. அவர் காதல் நீ கட்டுகிறது இந்திரன் வர்ணித்த விதம் வாஸுதேவச்வரத்து ஆள் பெண்கள் சிலர் மனத்தில் காம் விகாரத்தை ஏற்படுத்தி விடுகிறது. பலவற் தாமதங்கள் கெட்டுப் பதினாறுக்கத்தில் ஐந்து வேண்டிய சரோதாக்களை, சுப்புக்குட்டியின் பிரவசனமான "சோதாக்கள்" ஆக்கிவிடுகிறது!

நாவலில் கதைபயம்சம், மையக் கருத்து என்றெல்லாம் ஒன்றுமே அமைவாதது புதுமைதான். நூல் தெடுகிறும் பாத்திரங்கள் வருவதும் போவதும் அவரவர்களுடைய ஆசை வாய்க்களை ஒளிவு மறைவில்லாமல், பல சமயங்களில் விரசம் தோன்ற, வெளிப்படுவதும் இந்த நாவலின் மட்டுமே புதுமை. முழுக்க முழுக்க நல்லவர்களையும், முழுக்க முழுக்க நீய குணமுடையோன்றும் மோதலிடு எழுதப்பட்ட நாவல்களின் பாணியிலிருந்து இது வேறுபட்டி ஆள் பெண் இருபாலாருக்குள்ளேயே இருக்கும் நல்லதேய குணங்களுக்குள் நிகழும் போராட்டத்தை ஆசிரியை திருப்பியாகவே செய்திருக்கிறார்

என்று சொல்ல வேண்டும். கதை பின்னடையது வான அல்லது திருக்கிடும் சம்பவம் ஏதுமில்லை என்று நினைத்தாரோ என்னவோ ஆசிரியை நாவலின் இறுதிக் கட்டத்தில், ஊர் துயர் கள் எவ்வளவு புழக்கிடுகெனர வமான மதிப்புக்குத்த சதி

திரசோர அப்பாரை அநாவசியமாகக் கொண்ட செய்து விடுகிறார்.

தாசு கோவில் பக்கத்து மலைபாளம் கைந்த பிராயம்மணக் கொச்சை மொழியில் கதாபாத்திரங்கள் பேசுவதும் ஒரு புதுமைதான். திருநெல்வேலிக்கு வடக்கேயுள்ள தமிழார்களுக்கு இந்தப் பாத்திரங்கள் உபயோகிக்கும் சில பதங்களுக்குப் பொருள் தெரியாமலேயே போய் விடலாம்! இவற்றிக்கு அடிச் சூதியாக விசக்கம் தத்திரி தாம் தெளிவாக இருத்திருக்கும்,

இருத்திகாவின் தடை இந்தக் கொச்சைத் தமிழையும், பச்சை (அங்குது மஞ்சள்?) கைதையையும் மட்டும் சொல்லுதற்காக அமைத்ததாய் படவில்லை. மேலும் உலர் வான கிழங்குகளைப் படைக்கும் ஆற்றல் அளவுக்கு இருப்பது இந்தக் கதையை அவர் நடத்தும் முறையிலிருந்தே தெரிகிறது. அர்த்தபுஷ்பமான கிட்டலும் கேலியும் பின்னிப் பிணையும் வசனங்கள், அழுத்த மான பாத்திரப் படைப்பு, மனக்கிசைப்பதையும் ஆசாபாசங்களையும் துல்லியமாக எடுத்துக் காட்டும் ஓர் அநாவரச ஊதகம் எல்லாமே அவரை ஒரு முதுந்தர எழுத்தாளராக நமக்கு அறிமுகப்படுத்துகின்றன. மக்கள் சமுதாயத்தை விவற்றிப் பார்த்திருக்கும் அவருக்குப் பரம்பரை கதாநிதிய னுக்குப் பண்பாட்டின் அடிப்படையிலே ஊழிப் போயிருக்கும் ஒரு மோதி கௌரவம், கெடுதல் அழகி நல்லதை மிகைப்படுத்தும் ஒரு செயற்கை மெக் பூக்க மோகம் எல்லாம் இவ்வென்று தெரிகிறது. உடலாக் கெட்டவர்கள் சிலர் என்றால், உலகில் உன்சத்தால் கெட்டவர்கள் பலர் இருக்கலாம். உடலாக் கெடுவதைப் போலவே உன்சத்தால் கெடுவதும் சூற்றமாக இருக்கலாம். ஆனால் காழ்க்கை தடைமுறைக்கு உன்சம் ஒரு இரும்புப் பெட்டி. அதன் ரகசியம் அப்பண மாகக் கூடாத ஒன்று. அந்த இரும்புப் பெட்டியை உடைத்து, கிருத்திகா, "இது இரும்புப் பெட்டியல்ல, உன்சையிருப்பது போக்கியெல்லாம், இது உன்சு பெட்டி." என்று துணிந்து காட்டுகிறார்!

“சம்பிரதாய குணப்படி நடக்கும் காதல் வாழ்வில் அனுப்பு சீக்கிரம் உண்டாகின்றதும், அப்படித் தாழ்ந்த மனநிலை கண்ணுக்கு அழகாய்த் தென்பட ஆரம்பித்து விடுவான். அது போலவே பெண்களும் மற்ற ஆண்கள் தங்களை இச்செய்யுடன் நோக்குவதைக் கண்டு மகிழ்ச்சி அடைவார்கள்” (பக்கம் 138) இந்த வரிசை எந்தக் கதாபாத்திரமும் சொல்லக்கூடாது! ஆசிரியரின் கூற்றேதான் இது!

கிராமத்தில் விருத்துக்கு வருத்தி வருத்தி அழைக்க வேண்டிய சம்பிரதாயம், கிராமத்தார் காட்டுவது போலி சீது, சாப்பாட்டுப் பற்றி ரகசியம், பெண்களின் பட்டுப் புடவைகள் எழுப்பும் ஒருவித தேடி, பழுக்கத்தால் அபரிசுணுடைய ரவிக்கைகள் நீண்ட திருக்கை நெற்றியில் கிளர்வை முத்துக்கள் கொத்தாற் பிளவு அளிக்கும் காட்சி எல்லாம் உத்தியோக வர்ணிக்கப்படுகின்றன. கிராம மக்களின் பகல் தூக்கம் பற்றிய விளக்கமும் பொருத்தமாகவே இருக்கிறது.

கிருத்திகாவின் புற, அம் வர்ணனைகள் நன்குத் தெரிந்தாற் போலவும், வேகத்திலும் அமைகின்றன. ஆண் மனத்தை அடர் எல்லாவடி அழகாகக் காட்டுகிறார்! சத்திரசேகரனுக்குத் தம் மனைவி தன் துணைமையும் புகழாதது பெரும் குறை. அதைக் கூறிப்-போகவில்லை. “ஆணின் நம்பிக்கை, பெண் அவனைப் பாராட்டுவதில் தான் இருக்கிறது. அவன் அவளைத் தனம் போன்ற வந்தால், அவன் உறுதி கொள்வான். வெளியே போனால், ஆடுவான், காடுவான், பூத்துக்கள் புரியான், உலகங்கள் நொடும்பான். அவளை அவனைப் பற்றாமலிருப்பெரிதாக எடுத்துக் காட்டும் புத்தக் கண்ணாடி வாக இருக்கிறது” என்று எழுதுகிறார்.

கப்பலயாவின் மனைவி விக்கனின் அன்பு சித்திரம் இதோ! “விக்க அழகாகாமல் அவனுக்குப் பணியிடைக்கச் செய்து வந்தான். அந்த அன்பு தாய்க்கல், மனைவி, அவளால் பதினுக்கு ஒன்றாயும் எதிர் பாராமல் இளமையே செய்து கொள்ளுதற்கு முடியவில்லை. மனைவி எங்குள் கணக்குக் கேர நெருங்கிய ஆதரவைக் கண்ணாடமிருந்து காணப் பெற வேண்டும்? விக்க அதை எதிர் பார்த்துக் கண் புத்தப்ப் போனான்.”

நாஞ்சில் நாட்டு உணவு வகைகள் பற்றி இதோ! “காழைக்காய் உப்புநீர் தேவர்கள் மெத்தியக் குழம்பு. பிமார்க் குழம்பிவிட்ட சேவை, அடைமாத் தோண்டி.”

மட்டி காளையையும் பற்றிக் கேளுங்கள். “அந்தக் கணவியின் இன்பத்தை அமராவதி வார்த் தேவர்கள்கூட அனுபவித்திருக்கமாட்டார்கள். சிங்கரே ஒரு பழம் - மெலிதான தோல்; அதை உரிக்கும்போதே காளையின் தூக்கி யடிக்கும். தானில் தனம் வரும், வாயில் போட்டுக் கொண்டாலோ அமிர்தம்தான்.”

‘வாணசேகரம்’ பழைய பித்தாவின் குடியும் புதுமைகள் பல நிறைந்த தாவல். ‘வயது வந்தவர்களுக்கு மட்டும்’ என்ற குத்திரை சூத்த வேண்டிய தாவல்.

புதிதே மதுரம் புத்தகங்கள் (‘சிருத்திகா’) பம்பாயில் பிறந்து வந்தது இருபத்தெட்டு ஆண்டுகளாக நினைவில் வசித்து வருகிறவர். மத்திய சர்க்காரில் உயர் பதவி அதிகாரி ஒருவரின் வாழ்க்கைத் துணையான இவருக்கு ஒளியம், கீதாடக கங்கை, பரத நாட்டியம், சித்பம் போன்ற கலைகளில் பற்று உண்டு. சிறப்புகள் பற்றிப் பல கட்டுரைகள் எழுதி வெளியிடப்பட்டும் இவர் பல கதாபாத்திரங்கள் இக்கவிதைப் பற்றி ஆர்வமெனப் பேசி வருகிறார்.

ராமாபகவம், பாசவதம், போன்ற சிறந்த கவிதை மூலத்திலேயே படித்துக் குழந்தை களுக்காக ஆர்வமெனப் படிக்கின்றவர் எழுதி வரும் இவருக்கு தம் புராதனக் கோவில்கள் என்றால் பித்து. தென்னிந்தியாவில் விக்கி காடும் பிரயாணம் செய்து கோவில்கள் எல்லாம் பதில் களித்ததோடல்லாமல் சேதமாய் புகையப் புகைப் எடுத்திருக்கிறார் இவர். ‘புகை நடுகை’ (1950), ‘செவ்வாய்’ (1958) ‘தாமி’ ‘செவ்வாய்’ (1960) போன்ற நிகழியை கிடைக்காத 1960-ம் ஆண்டு இவர் எழுதிய தாவல்கள், கத்திரிகள் வெட்டித் திருந்தும் எழுதாததில் எற்பட்டுள்ள மாறுதல்களை இப்பத்தகங்கள் மூலம் இவர் விளக்கியிருக்கிறார்.

இந்த ‘வாணசேகரம்’ ஆசிரியர் மனத்தில் தோன்றிய விளக்கம் பற்றி அவருக்கு எழுதிக்கொண்டோம்:

“ஒரு தரம் 1960 ஐ ஒரு மாதம் கன்னியா குமரி அருகில் வாரிப் போரும் போதுதான் வாணசேகரம் என்ற கிராமம் கருத்தில் உதித்தது. எம்மையோர் கருத்திலே, மாத் தோம்பு, தெருவிர்கள் பச்சை அம்மன் விளை, பல நினைவுகள் வந்து மோதிக் கொண்டன. கிராமத்தாள் வாழ்க்கையைப் பற்றி எனக்குள் அனுபவங்களில் அனர்த்தம் உண்டாகத் துணுத்துப் பக்குவமாகிவினான். புகுத்தி ரங்கள் கருக் கொண்டன மனிகுறைய, இவர்கள், ஆரம்பகாலிகள், மனப் புலங்கள் இவை எங்குள் ஒருபோதும் கவிதையும் - திரைமாலையும் சரி, கிராமமாலையும் சரி.

“மற்றிவியடைத்தவர்கள் சில சமயம் கனிக் புரிந்து கொள்ள முடியாத விதத்தில் தடுத்து கொள்ளுகிறார்கள். அத்தகையவர்கள் அவர்களுடைய குற்றத்தைப் பறவத்தின் அனுபவங்களை காணும். இவ் மனத்தில் சில அருத்தமான வருக்கம் விழுந்திருக்கின்றன. பீர்பாடு அவர்களுடைய சொல்லை களால் அப்பிங்கள் வெளியாகிப் பண. இந்த கனதும் தத்துவப்படி அமைந்தவை என்பது உடைய கதாபாத்திரங்கள் (அநேகமாக எல்லாமே) என்று சொல்லுவான்.

“மனத்திற்குள் பித்த ஆழ்ந்த காரணம் கனிக் கொண்டு செய்காற்றுவதாக, எம் கதாபாத்திரங்கள் தாமதமே உயிர் கொண்டு புத்தகங்களில் வரைய வருகின்றன. கனதால் காத்திரமும் தம் கருத்திற் தற் போது உண்டாகிவிருக்கும் பரபரப்பு மாகச் சொத்து என் புத்தகங்களுக்கு ஒரு புது மாதிர்வான கருவ அமைப்புக் கொடுத்திருக்கின்றன.” - மதுரம்

வெடக்குமிடம்; டாக்டர் பப்லிசேஷன், சென்னை - 36; விண்: ரூ. 3.60.

எல்லா சோப்புக்களுமே கத்தாய்க்கழுவுகின்றன...

சூதல், மாசற்ற மூலி வழியே
வெற தேவைப் படுவது

ஜி-11 கொன்ட்ரீந்தால் சோப்புதான்

சித்தர் மோப்பிலுள்ள ஜி-11 (மெத்கலாக்குமோரோபீசிக்)
சூதல் உய்க்கலா உய்க்கலா மோப்பிலுள்ள மோப்பிலுள்ள
சித்தர் மோப்பிலுள்ள ஜி-11 (மெத்கலாக்குமோரோபீசிக்)
ஜி-11 மோப்பிலுள்ள சித்தர் மோப்பிலுள்ள உய்க்கலா மோப்பிலுள்ள
மோப்பிலுள்ள ஜி-11 (மெத்கலாக்குமோரோபீசிக்)

மிகாபாரதம்

ராஜாஜி

இவ்வாறு சஞ்சயன் சொல்ல யுதிஷ்டிரன், "சஞ்சயனே! நீ சொல்வது உண்மையாக இருக்கலாம், தருமமே சிறந்த பொருள். ஆனால் நாம் அதுகுமத்திலா இறக்கிறோம்? கிருஷ்ணனுக்குத் தருமத்தின் இரகசியம் தெரியும். இரு பக்கத்தாரின் நலனையும் விரும்பும் வாகுதேவன் எவ்வாறு சொல்லுகிறானோ அவ்வாறு நான் செய்வேன்" என்று.

கிருஷ்ணன், "நான் பாண்டவர் களுடைய வேலத்தை விரும்புகிறேன். திருதராஷ்டிரனும் அவன் புத்திரர்களும் கௌரவ இருக்க வேண்டும் என்பதும் என் எண்ணம். இது கிகிலாசன விஷயம், நாளை ஹஸ்தினபுரம் சென்று இதைத் தீர்க்கலாம் என்று எண்ணுகிறேன். பாண்டவர்களுடைய நன்மைக்கு யாதொரு குத்தகமும் இல்லாமல் கௌரவர்களிடம் சமாதானம் பெற முடியுமானால் அதையே செய்ய விரும்புகிறேன். அவ்வாறு செய்தே தீர்த்தேனானால் கௌரவர்கள் எமனிடமிருந்து தப்புவார்கள். நானும் மிகப் பெரிய புண்ணிய காரியம் செய்தவனானேன், சமாதானம் ஏற்பட்டு அவர்களுக்குச் சேர வேண்டிய ராஜ்யத்தை அவர்கள் அடைந்தாலும் பாண்டவர்கள் திருதராஷ்டிரனுக்குப் பணி யாட்களைப் போல் சேவை செய்வார்கள். அதையே அவர்களும் விரும்புகிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் புத்தகத்திக்குத் தயாராகவே இருக்கிறார்கள். இந்த இரண்டு முடிவுகளில் திருதராஷ்டிர ராஜன் எதை விரும்புகிறானோ அதை அவன் அடையலாம்" என்றான்.

யுதிஷ்டிரன் சஞ்சயனைப் பார்த்து, "சஞ்சயனே! கௌரவர்களுடைய சபைக்குச் சென்று மகாராஜனை அழிகோ புத்திரனிடம் இவ்வாறு எனக்காகச் சொல்லீர்: 'உம்முடைய பெருந்தன்மையால் அவ்வளவு சிறுவர்களாகிய நாங்கள் ஆதியில் ராஜ்ய பதவியை அடைந்தோம்? ஒரு சமயத்தில் என்னை அரசனாகச் செய்கின்ற நீர் இப்போது எங்களை நாடிவந்தீர்

ஊரின் மந்தவர்களை அண்டிப் பிழைக்கும்படி செய்ய வேண்டாம். எங்கள் அன்புக்குரிய அப்பனே! இரு பக்கத்தவர்களும் பிழைக்க, விசாலமான பூமி இருக்க விரோதம் செய்து கொள்ள வேண்டாம்.' இவ்வாறு எனக்காக திருதராஷ்டிரனை வேண்டிக் கொள்ள வேண்டும், திராமகனர எனக்காக நமஸ்கரித்து, 'உம்முடைய பேரக் குழந்தைகள் எல்லோரும் அன்போடு வாழ்ந்து பிழைப்பதற்கு வழி தேடுவீராக' என்று அவரையும் கேட்டுக் கொள்ளும். அவ்வாறே விதரகுக்கும் சொல்லீர். அவரே நம்முடைய குலத்தின் முழு துரித்தத்தையும் அறிந்து சொல்வக் கூடியவர். துரியோதனனைச் சமாதானப்படுத்தி அவனுக்கும் என் சார்பில் சொல்லு: 'அன்புக்குரிய தம்பியே! ராஜகுமாரர்களாகிய எங்களைத் தோல் அடை உடுத்தி வனத்தில் வளிக்கச் செய்தாய். அவற எங்கள் மனைவியை ராஜ சபையில் துன்புறுத்தினாய். இதை யெல்லாம் பொறுத்தோம். இப்போதாவது எங்களுடைய தியாயமான உரிமையை எங்களுக்குக் கொடுத்து விடு. பிறகுடைய சொத்துக்கு ஆஸைப் படாதே! நாங்கள் ஐவர். ஐவர்களுக்கு ஐந்து ரொமங்கனையாவது கொடுத்துச் சமாதானம் செய்து கொள். பாரத குலச் சிங்கமே, அனைவரும் திருப்தியாக வாழ்வோம்!' இவ்வாறு துரியோதனனுக்குச் சொல். சஞ்சயனே! சமாதானத்துக்கும் புத்தகத்துக்கும் இரண்டுக்கும் நான் தயாராய் இருக்கிறேன்!"

இவ்வாறு யுதிஷ்டிரன் சொல்லிய பிறகு சஞ்சயன் பாண்டவர்களிடமும் கௌரவரிடம் விடைபெற்றுக் கொண்டு ஹஸ்தினபுரம் சென்றான்.

65. ஊசி முனை நிலமுயில்லை!

சஞ்சயனைப் பாண்டவர்களிடம் அனுப்பிய திருதராஷ்டிரனுக்குக் கவலை யால் அன்றிரவு தித்திரையே வரவில்லை. விதரனை அழைத்து அவனோடு

* அம்பிகா புத்திரன் - திருதராஷ்டிரன்.

பேசிக் கொண்டு இரவு முழுதும்
கழித்தான்.

"பாண்டவர்களுக்கு ராஜ்யத்தைக்
கொடுத்து விடுவதே உபாயம். அதுவே
இருபக்கத்தாருக்கும் நன்மை பவக்கும்.
பாண்டவர்களையும் உம் மக்களையும்
போலவே நீர் நடத்த வேண்டும்.
நேர்மையே உபாயமும் தீர்மானம்
இரண்டுமாகும்" என்று திருதராஷ்
டிரனுக்குப் பலவாறாக உபதேசித்தான்.

மறுநாட் காலை சஞ்சயன் துணிவினு
புரம் திரும்பி வந்து சேர்ந்தான்.
சுதிஷ்டிரனுடைய சபையில் நடந்
ததை எவ்வளவு விவரமாகச் சொன்
னான். "முகவியமாக அருச்சுனன்
சொன்னதைத் துரியோதனன் கேட்க
வேண்டும். திருஷ்டிரனும் தானும்
சேர்ந்து துரியோதனனையும் அவனைப்
பின்பற்றுவவர்களையும் நிரூபம் செய்
யப் போகிறோம். சந்தேகமில்லை.

காண்டபம் புத்தத்துக்காகத் துடிச்
சிவது. அந்த விவிலி நான் நான்
இருக்காமல் தானாகவே அதிரிவது.
துரியோதனனுக்கு அம்புகள் தலை நீட்டி.
'எப்போ? எப்போ?' என்று கேட்கின்
றான். சஞ்சயனே! இந்த முடன் துரி
யோதனன் இந்திராதி தேவர்களையும்
போரியி விழ்த்தக் கூடிய எங்களை, தன்
விநாச காலத்தால் தூண்டப்பட்டு
சண்டைக்கு இழுக்கிறான். இப்படிச்
சொன்னான் தனஞ்சயன்" என்றான்.

சஞ்சயன் இதைச் சொன்ன பின்,
பிஷ்மர் துரியோதனனுக்கு மீண்டும்
சொல்லிப் பார்த்தார்.

"அருச்சுனனும் கேசவனும் நரனும்
நாராயணனும் என்று அறிவாயாக.
அவர்கள் இருவரும் ஒன்று கூடி புத்தத்

தில் உன்னை எதிர்க்கும் போது அந்த
உண்மையை அறிந்து கொள்ளப் போகி
றும்" என்று துரியோதனனுக்கு இவ்
வாறு சொல்லிவிட்டு திருதராஷ்டிரன்
தோக்கி, "திரும்பத் திரும்ப நான்
பாண்டவர்களைக் கொல்லுவேன்" என்று
வீரம் பேசும் கரிணன் பாண்டவர்களில்
பதினாறில் ஓர் அம்சம். அகமாட்டான்.
இவன் பேச்சைக் கேட்டு உன் புத்தி
ரர்கள் தங்களுடைய நாசத்தைத் தேடிச்
கொண்டிருக்கிறார்கள். விராடனுடைய
நகரத்தைத் தாக்கியபோது அருச்சு
னன் தம்முடைய கர்வத்தை அடக்கி
னான். அந்தக் காலத்தில் அங்கே
இருந்த கரிணனால் என்ன செய்ய முடிந்
தது? கந்தர்வர்கள் உன் மகனைச்
சிறைப்படுத்திக் கொண்டு போன கால
தில் கரிணன் இப்போது கந்தரில்
கிறான். அவன் அப்போது எங்கே
மறைந்தான்? அருச்சுனன் அல்லவோ
கந்தர்வர்களை விரட்டியது?" என்று
பிஷ்மர் குத்திக் காட்டினார்.

"ருவத்துக்குத் தலைவரான பிஷ்மர்
சொல்லுவதே செய்யத் தக்கது. புத்தம்
வேண்டாம். சமாதானமே உரிதம்.
ஆனால் நான் என்ன செய்வேன்? இந்த
மூர்க்கர்கள் நான் எவ்வளவு கத்தினாலும்
தாங்கள் போகும் வழியே செல்கிறார்கள்.
அறிவும் அனுபவமும் பெற்றவர்கள்
அனைவரும் சமாதானமே செய்து முடிச்
சுத் தக்கது என்கிறார்கள். அப்படிச் செய்
வதே என்னுடைய அபிப்பிராயமும்"
என்று புலம்பினான் திருதராஷ்டிரன்.

இதை யெல்லாம் கேட்டுக் கொண் டிருந்த துரியோதனன் எழுந்தான்.

"அரசனே! எங்களுக்கு நீர் பயத்து சாச வேண்டாம். தமக்கு வேண்டிய பவத்தைத் திரட்டியாவிட விட்டது. வெற்றி அடைவோம் என்பதில் சத் தீதகம் இல்லை. புதிஷ்டரன் இத்திரப் ாஸ்தத்தத்தைப் பற்றிய பேச்சை விட்டு விட்டு இப்போது 'இத்து கிராமங்கள் கொடுங்கள்' என்று கேட்கிறான். நம் முடைய பதினெரு அக்குரோனீசனை நான் பார்த்துப் படித்து விட்டான் என்பது உங்களுக்கு இதனும் தெரிய வில்லையா? பதினெரு அக்குரோனீசனைப் பாண்டவர்கள் எவ்வாறு எதிர்ப் பார்கள்? நம்முடைய வெற்றியைப் பற்றி உமக்கு ஏன் சந்தேகம்?" என்று தகைப்படுத்துத் ததரியம் சொன்னான். திருதராஷ்டிரன், "மகனே! புத்தம் வேண்டாம். பாதி ராஜ்யத்தை மவத் துக் கொண்டு திருப்பி வடைவாய் அதை நன்கு அரசாண்டாய் போதும்!" என்றான்.

துரியோதனனுக்குப் பொறுக்க முடிய வில்லை. "ஓர் ஊசி முகையளவு பூமியும் பாண்டவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட மாட்டாது" என்று உறுதியாகச் சொல்லிவிட்டுச் சைபைய விட்டு வெளி யேறினான். சபையும் குழப்பத்தில் கவிழ்ந்து விட்டது.

பாண்டவர்கள் பேசிக் கொண்டதைச் சொல்லுவோம். சஞ்சயன் உபயி வானியத்தை விட்டு ஹஸ்தினாபுரத்துக் குப் புறப்பட்டதும் புதிஷ்டரன் கிருஷ் ணைசைப் பார்த்து, "வாகுதேவனே! சஞ்சயன் திருதராஷ்டிரனுக்கு இன் டாவது உயிர் போன்றவன். அவன் பெரியதிரிஞ்சு திருதராஷ்டிரனுடைய உன்னதத்தில் இருப்பதை நன்றாக அறித் தென். எங்களுக்கு ராஜ்யம் ஏதும் தராமல் சமாதானம் அடையத்தான் திருதராஷ்டிரன் பார்த்திருன். முதலில் சஞ்சயன் மிகவும் நயமாகப் பேசினான். அதைக் கேட்டு நான் அடைந்த சத் தொஷம் மின் என்ற பிறகு அவன் பெரியதிரிஞ்சு தெளிறிற்று. இடைவித் தடுத்தரமாகச் சமாதான விடுபத் தோடு பேசினான். முடிவில் அவன் சொன்னது எனக்கு மிகவும் அநீதராய மாகத் தோன்றியது. எங்கள் விஷயத் தில் திருதராஷ்டிரன் சத்தியமாக நடந்து கொள்ளவில்லை. சொதவித் தாலம் வந்து விட்டது. உன்னைத் தவிர எங்களைக் காப்பாற்றுவவர் வேறு யாரு மில்லை. ஐத்து கிராமங்களே போதும் என்று சொல்லி அனுப்பி விடுத்தேன். துஷ்டர்கள் அதையும் முடியாது என்று சொல்கிறார்கள். இதை எப்படியி

பொறுப்பது? தீதான் யோசனை சொல் வதற்கென். உன்னைத் தவிர தரும லும் தீதியும் உபாயமும் கண்டவர் யாரு மில்லை."

இன்னாறு புதிஷ்டரன் சொன்ன கதைக் கேட்ட கிருஷ்ணன், "இரு பக்கத்தாருடைய நலத்தையும் உத் தேசித்து நானே ஹஸ்தினாபுரம் போவ தாகத் தீர்மானித்து விட்டேன். திருதராஷ்டிரனுடைய சனைபக்குச் சென்று புத்தமில்லாமல் உங்களுடைய உரிமைகளைக் காப்பாற்ற முயற்சி செய் வேன். இது திறைவேறிலும் உலகத் துக்கு கேடும் உண்டாகும்" என்றான். புதிஷ்டரன், "அப்பனே நீ போக வேண்டாம். இத்தச் சமயத்திற் பகை வர்களின் கூட்டத்துக்கு நீ போவதில் என்ன பயன்? மூடான துரியோத னன் தன் பிடிவாதத்தை விடப்போவ தில்லை. அத்தத் துஷ்டர்களின் மத்தி யில் நீ போனது எனக்குப் பிடிக்கவில்லை. அதனும் தமக்கு எந்த நன்மை வருவ தாக இருந்தாலும் உனக்கு இப்பாயம் தோரக் கூடிய காரியம் இப்போது வேண்டாம். அவர்கள் அதருமத்துக்கு அஞ்சுபவர்கள் அல்ல" என்றான்.

கிருஷ்ணன், "தருமபுத்திரனே! துரி யோதனனுடைய குணம் எனக்குத் தெரியும். ஆயினும் உங்கள் பேரிலும் ஒன்பேரிலும் உலகத்தார் யாதோரு, தோஷமும் சொல்ல இடமில்லாமல் காம் செய்ய வேண்டிய முயற்சியைச் செய்ய வேண்டும். சமாதானத்துக்குச் சைவ முயற்சியும் செய்யப்படவில்லை என்று உலகத்தார் என்மேல் குற்றம் சொல்வனாம் அல்லவா? அதற்கு இடங் கொடுக்கக் கூடாது. சமாதானம் செய் வதற்காகத் தூதனுக் செல்லும் எனக்கு அவர்கள் ஏதேனும் திங்கு செய்யப் பார்த்தார்கள்னாலும் அவர்களை அப் படியே தனித்து விடுவேன். நான் போய்ப் பேசிச் சமாதானம் உண்டாகாமல் போனாலும் தம் பேரில் குற்றமில்லாத படியாவது ஆகும். போவதே நன்ம்; இதைத் தடுக்க வேண்டாம்" என்றான். புதிஷ்டரன், "நீ சகலமும் தெரித் தவன். எங்கேயும் அறிவாய். மற்றவர் களையும் அறிவாய். விஷயங்களை எடுத்துச் சொல்வதிலும் உன்னை விடச் சமர்த்தன் வேறு யார்?" என்றான்.

கிருஷ்ணன் "அதாத சத்திரே! உன் உன்னத்தை நான் அறிவேன். உன் சித்தம் எப்போதும் தருமத்தைப் பற்றி நினைந்து. அவர்களுடைய உள்ளமோ துவேஷத்தில் மூழ்கி விருக்கிறது. சொல்ல வேண்டியதை யெல்லாம் சொல்லிப் பார்ப்பேன். புத்தமின்றிச் சமாதானத்தின் பேரில் பெறக்கூடியது

சிறிதாயினும் நீ அனாதப் பெரிதாக மதிப்பாய என்பது எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். அனாத நினைவில் வைத்துக் கொண்டு அவர்களிடம் நான் பேசிப் பார்க்கிறேன். உற்பாதங்களைப் பார்த்தால் போர் நடக்கும் என்றே காண்கிறது. ஆயினும் சமாதானத்துக்காக முயற்சி செய்வது கடமை.”

இவ்வாறு சொல்லி விடை பெற்றுக் கொண்டு அண்ணன் துஸ்திபுரம் போகத் தேர் ஏறினான்.

56. கண்ணன் தூது

சீமாதானம் பேசக் கோலித்தன் தேர் ஏறி துஸ்திபுரம் புறப்பட்டான். கூட சாத்தியமும் போனான்.

புறப்படுவதற்கு முன் கிருஷ்ணன் வெகுதேரம் பாண்டவர்களுடன் பேசிக் கொண்டிருந்தான். வீரனுள் பிம்சு கூட “குலநாசம் வேண்டாம். சமாதானமாகப் போவதே மேலானது” என்றான். ஆற்றல் படைத்த வீரன் சமாதானத்தைப் விரும்புவான், சமாதானத்தை விரும்புவது கோழைத்தனமாகாது என்பதைக் காட்டவே விவாசர் இவ்வாறு பிம்சைப் பேச வலக்கிறார்.

ஆனால் திரௌபதிக்குத் தான் கட்ட அம்மானத்தை மறக்க முடியவில்லை. தலைமயினைக் கையால் பிடித்துக் கொண்டு கிருஷ்ணன் முன்னால் நின்றான்.

“மதுகுதனவோ! இந்தக் கூந்தல் சுற்றறையைப் பார்த்துச் செய்ய வேண்டியதைச் சொல்வாய்! அருச்சுனனும் பிம்சனையும் புத்தம் வேண்டாம்! என்னுடைய தகப்பனார் மெய்யராயினும் எனது ஆற்று மக்களைத் துணையாகக் கொண்டு புத்தம் நடந்துவார். என் தகப்பனாரும் வேண்டியதில்லை. சுபத்திரையின் குமாரன் அபிமன்யுவை முன்னிட்டுக் கொண்டு என் புத்திரர் கொடிகளையெனக் காண்க எதிர்ப்பார்கள். மூன்றின்ற கோபத் தீயை தரும் புத்திரருக்காகப் பதின்மூன்று வருஷம் என் மனத்தினுள் அடக்கி வைத்தேன்; இனித் தாய்காது” என்றான்.

கண்ணீரால் தடைப்பட்ட குரலில் திரௌபதி சொன்னதைக் கேட்ட வாகதேவன் “அழுவேண்டாம்! திருதராஷ்டிர புத்திரர்கள் என் சமாதானப் பேச்சைக் கேட்டப் போவதில்லை. நான், தரிகளுக்கு இரையாக அவர்கள் அனைவரும் பூமியில் விழப் போகின்றனர். பழி தீர்ந்து வெற்றியைப் பார்க்கப் போகிறாய். வெகுசில நாட்களே தாமதம்!” என்றான்.

திரௌபதியின் உள்ளம் திருப்தி அடைந்தது.

கூலத்தலம் என்ற நகரத்தண்டை மாதவன் குதிரைகளை அணித்து விட்டு அங்கேதங்கினான். கோலித்தன் வருகிறான் என்று செய்தி வந்ததும் துஸ்திபுரம் பரப்பப்பட்டது. திருதராஷ்டிர நகரத்தை அவங்காரம் செய்ய உத்தரவிட்டான். ஜனங்கள் ஜனூர்த்தனை எதிர் கொண்டு வரவேற்பதற்கு அநேக ஏற்பாடுகள் செய்தார்கள்.

துரியோதனனுடைய மாளிகையைக் காட்டிலும் துச்சாதனனுடைய வீடு பெரிதாகவும் அழகாகவும் இருந்த படியால் கிருஷ்ணனும் புரிவாரமும் தங்குவதற்கு அனாதத் தயாரித்து வைக்கத் திருதராஷ்டிரன் உத்தரவிட்டான். பல உபகார மண்டபங்கள் ஊருக்கு வெளியில் கிருஷ்ணனுடைய தேர் வரும் வழியில் கட்டப்பட்டன.

விதுரபிள்ளை திருதராஷ்டிரன் மந்திராலோசனை செய்தான். “கோலித்தனுக்குத் தேரையும், யானைகளும் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யுங்கள், இன்னும் பவலித சன்மானங்களும் செய்ய வேண்டும்” என்று திருதராஷ்டிரன் சொன்னான்.

விதுரன், “கோலித்தன் இதற்கெல்லாம் வாய்ப்பட மாட்டான். எதற்காக குருமோதத்துக்குக் கோலித்தன் வருகிறானோ அனாத உதவக் கூடலாம். சமாதானத்தை விரும்பியல்லவா வருகிறான்? அனாதச் செய்து கொடுப்பீராக. மாதவனுக்கு வேறுவித சன்மானங்கள் செய்து திருப்தி செய்ய முடியாது” என்றான்.

கோலித்தன் துஸ்திபுரம்போய்ச் சென்றான். நகரத்து ஜனங்கள் அவலக் கரிக்கப்பட்ட வீதிகளில் கூட்டமாகத் திரண்டிருந்தபடியால் தேர் வெகுமென்சச் சென்றது. முதலில் திருதராஷ்டிரனுடைய அரண்மனைக்குச் சென்றான். அவ்விடம் அளிக்கப்பட்ட பூசையைப் பெற்றுக்கொண்டு விதுரனுடைய மாளிகைக்குப் போனான். குந்திதேவி கிருஷ்ணனைக் கண்டதும் மக்களை நிறைத்துத் துக்கம் மேலிட்டு அழுதான்.

கிருஷ்ணன் அவளைத் தேற்றி விடை பெற்றுக் கொண்டு துரியோதனனுடைய அரண்மனைக்குச் சென்றான். துரியோதனன் கோலித்தனை உபசரித்து, தன் கிருகத்தில் சரப்பிட அழைத்தான். கண்ணன் சிரித்து, “தூதர்கள் காரியம் நிறைவேறிய பிறகு புசிப்பர். நான் வந்த காரியம் நிறைவேறிய பிறகு நீ எனக்கு விருந்து அளிப்பாய்” என்று சொல்லி விதுரனுடைய மாளிகைக்குத் திரும்பிப் போய் அங்கே புசித்து இனிப்பாறினான். (தொடரும்)

தீர்ச்சி குடிப் பிடித்துள்ள இடத்தில்.

விடுவாட்டுப் பத்தயங்களைச் சரவாற்றில் நான்கு ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை உலகில் உள்ள மூக்கிய நகரங்களை ஒத்தவது ஒன்றில் நடைபெறும் பத்தயங்கள் இணைந்த இடத்தை கவனிக்கின்றன. கோடிக்கணக்கான ரெகர்சன், ஆபிரிக்கணக்கான விடுவாட்டு வீரர்கள், ஆபிரிக்க பதினெட்டு நூற்றாண்டுகளான பத்தயங்கள், இப்பத்தயங்களின் மூடியுக்கான குறித்து உலகின் பத்தய நகரங்களுக்குச் செலுதிகள் அனுப்பும் பத்தயாபிரக்கணக்கான பத்தயிகள் நிரப்பர்கள் ஆகியோர் பங்குகொள்ளும் பிறும்மாண்ட மான ஒலிம்பிக் விடுவாட்டுக்கான வெற்றி கரமான நடத்தும் பெருமை எல்லா தாடு களுக்கும் எளிதில் கிடைப்பதில்லை. காரணம் பதினெட்டு நாட்களே நடைபெறும் அவ் விடுவாட்டுக்களைச் சீராக நடத்த பணகோடி ரூபாய்க்கான தீராகச் செலவுழிக்க வேண்டும். அதனாக்தான் ஜப்பானைத் தவிர வேறு எந்த

ஆசிய நாட்டிலும் இதுவரை ஒலிம்பிக் விடுவாட்டுக்கள் நடைபெறவில்லை.

இந்த ஆண்டில் பத்தொன்பதாவது ஒலிம்பிக் விடுவாட்டுக்கான நடத்தும் பெருமை, மெக்ஸிகோ நாட்டுக்குக் கிடைத்ததுள்ளது. பெற்றநகரீய வாய்ப்பைப் பெற்ற மெக்ஸிகோ அரசாங்கம் தனது முழு ஆதரவையும் ஒலிம்பிக் குழுவுக்குத் தந்துள்ளது.

ஒலிம்பிக் விடுவாட்டுக்கள் நடக்கும் பத்தய பூமியும் அதைச் சுற்றியுள்ள பிரதேசமும் 'ஒலிம்பிக் கிராமம்' என அழைக்கப் படுகிறது. இந்தக் கிராமத்தில்தான் நூறு நாடுகளின் சேர்ந்த 7500 விடுவாட்டு வீரர்கள், அத்தாடுகளின் 1000 பிரதிநிதிகள் மற்றும் 1500 பத்தினினை நிரப்பர்கள் தங்குகின்றனர். 304 அறைகள் கொண்ட இரு பத்தொன்பது பூட்டங்கள் அமைக்கப்பட்டன. இதற்கான செலவை 1987ம் ஆண்டு மே மாதம் தான்சாம் தானன்று தொடங்கப்

ஒலிம்பிக் கிராமம்!

காக்கிப் பத்தயங்கள் தீர்ச்சிக்குப் ஒலிம்பிக் மெக்ஸிகோ அரசாங்கம்.

பட்டை. கமார் 2500 பேர்கள் இரவும் பகலும் பணி செய்து இக்கட்டடங்களை ஏழே மாதங்களுக்குள் அமைத்தனர். இக் கட்டடங்களுக்குத்தாம் விளையாட்டு வீரர்களின் பவித்ரி தீவைப்புகள், ஒலையு அறைகள், பொழுது போக்கு மன்றங்கள், மாடுபெரும் உணவு அறைகள் எல்லாம் உள்ளன. இந்தக் கிராமத்தின் பரப்பளவு கமார் தொண்டானூரிலும் சதுர மீட்டர்கள்!

கைபத்தாட்டப் பந்தாட்டத்தின் அகிலக் கட்டிடம்

16வது நூற்றாண்டில் பத்தியங்கலின் அரசர் பகீரா ஒலிம்பிக் கிராமத்திலிருந்து ஒரு மைல் தூரத்தில் உள்ள 'ஒலிம்பிக் கட்டிடம்' என்னும் இடத்தில் கட்டப்பட்டது. கமார் 25,000 சதுர மீட்டர்கள் பரப்பளவுள்ள அப்படியில் கமார் 20,000 பேர்கள் கண்டு களிக்க ஆசைப்பட்டு அமைக்கப்பட்டுள்ளன. மெக்ஸிகோ பக்கங்கே கழகத்தின் விளையாட்டு மைதானமே பெருமளவில் சீர்திருத்தப்பட்டு கட்டிடப்பணிகளில் ஈடுபட்டிருக்கிறது. கமார் எண்ணூரின் கார்டின் திருத்தத் தேவைகளை இடமும் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது கட்டிடத்தின் மத்தியிலே சிறப்பான அம்சம். பத்திய பூமியின் தருவோ போட்டியில் பங்கு பெறுபவர்களுக்கும் வந்து செல்லுதற்காக கட்டிடத்தின் பக்கங்களிலேயே ஏழே கரங்கு வரிசையும் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. கட்டிடத்தின் ஒரு பகுதி பத்தியின் திருப்பங்குக் கொண்டு அமைக்கப்பட்டுள்ளது. அப்பகுதியில் தொண்டானூரின், கட்டிடத்தின், பண்பாட்டின் கருவியும் அதன் மூலமாகவே நூற்றுக்கணக்கில் உள்ளன.

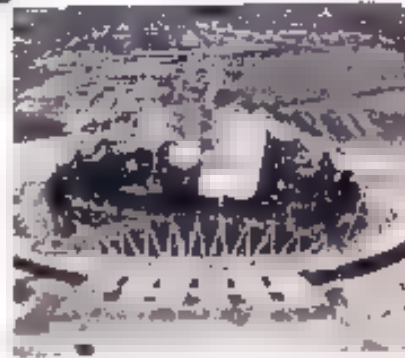
ஒட்டப் பந்தம், நீளத் தாவுதல், உயரத் தாவுதல், கட்டிடத்தின், ஒன்று எந்தப் போன்ற போட்டிகளெல்லாம் இங்குதான் நடக்கின்றன.

கட்டிடப் பந்தாட்டம் 'விளையாட்டு மானிடம்' எனப்படும் அரங்கத்தில் நடக்க இருக்கிறது. கமார் 15,000 சதுரங்களை கண்டு களிக்கவும் வண்ணம் இவ்வரங்கம் புதிதாகக் கட்டப்பட்டுள்ளது. இரண்டு போட்டிகள் நடந்தால் அவற்றைக் காண்பதற்கென சத்தி வாய்ந்த ஒலிம்பிக் கட்டிடம் மீள்கார பங்குகள் 1500 பொருத்தப்பட்டுள்ளன.

குத்துச் சண்டை, 'எரிசு மெக்ஸிகோ' என்ற அரங்கத்தில் நடப்பெறும், கமார் பதினான்காவியும் பெரிசு அமரித்து பார்த்தும் வண்ணம் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

பட்டைப் போட்டிகள் ஒலிம்பிக் கிராமத்திலிருந்து கமார் நான்கு மைல்கள் தூரத்திலுள்ள மெக்ஸிகோ மீள்கார கட்டிடத்தில் நடக்க இருக்கின்றன. இப் பட்டைப் போட்டிகளைக் காண கமார் எண்ணூரின் ரசிகர்களுக்கு இடவசதி செய்யப்பட்டுள்ளது. கட்டிடத்தின் நீளம் 1500 மீட்டர்கள், அகலம் 125 மீட்டர்கள்.

கைபத்தாட்டப் பந்தம், 'ஒலிம்பிக் கட்டிடம்' எனப்படும் இடத்தில் கட்டப்பட்டது. கமார் 25,000 சதுர மீட்டர்கள் பரப்பளவுள்ள அப்படியில் கமார் 20,000 பேர்கள் கண்டு களிக்க ஆசைப்பட்டு அமைக்கப்பட்டுள்ளன. மெக்ஸிகோ பக்கங்கே கழகத்தின் விளையாட்டு மைதானமே பெருமளவில் சீர்திருத்தப்பட்டு கட்டிடப்பணிகளில் ஈடுபட்டிருக்கிறது. கமார் எண்ணூரின் கார்டின் திருத்தத் தேவைகளை இடமும் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது கட்டிடத்தின் மத்தியிலே சிறப்பான அம்சம். பத்திய பூமியின் தருவோ போட்டியில் பங்கு பெறுபவர்களுக்கும் வந்து செல்லுதற்காக கட்டிடத்தின் பக்கங்களிலே ஏழே கரங்கு வரிசையும் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. கட்டிடத்தின் ஒரு பகுதி பத்தியின் திருப்பங்குக் கொண்டு அமைக்கப்பட்டுள்ளது. அப்பகுதியில் தொண்டானூரின், கட்டிடத்தின், பண்பாட்டின் கருவியும் அதன் மூலமாகவே நூற்றுக்கணக்கில் உள்ளன.

கைபத்தாட்டப் பந்தாட்டம்

கைபத்தாட்டப் போட்டிகள், 'கட்டிடம்' கட்டிடம் 'பத்தியில்' நடக்க இருக்கின்றன. கமார் இரண்டாவது கட்டிடம் சதுர மீட்டர்கள் பரப்பளவுள்ள கொண்டு இந்த கட்டிடத்தில் கைபத்தாட்டத்தின் ஒரு மைல்தில் ஒரு கட்டிடம் பெரிசு அமரித்து காணப்படும்.

இந்திய போட்டிகள் பெருமளவில் நிகழ்த்தக்கூடிய அரங்கம் ஒலிம்பிக் கிராமத்திலிருந்து இருபது மீல்கள் மீட்டர் தொலைவில் உள்ள ஒலிம்பிக் கட்டிடம் தான். இங்குதான் கைபத்தாட்டப் பந்தம் நடக்க இருக்கின்றன!

— க. இராமசுந்தரம்

திருமதி செனத்தரா கைவாசம் அவர்கள் குற்றச்சாட்டுக்குத் திருமதி சத்தியா அவர்தலுள்ள பதில் திருமதி செனத்தரா அவர்களையே அதிர அடித்திருக்கும்!

"எத்தனையோ இனம் நடிகைகள் எத்தனைபேரிலும், எத்தனை உடைகளிலும் எப்படியெல்லாமாளுமும் நடிகைத் தயார் என்று அறிந்தது, சத்தாப்பத்தை எதிர்பார்த்துக் காத்திருக்கும்பொழுது, ஒரு நடிகை தனக்குக் கிடைத்திருக்கும் நிதியுதவி இடத்தை உடை விடாமல் கெடுபிடி ஏற்படுத்திவிட்டு விலக முடியுமா?" என்று கேட்கிறார் திருமதி சத்தியா.

கிடைத்த இடத்தை இழக்கக் கூடிய அபாய நிலைகள் எழுந்ததற்கும் அவர் இரண்டு மூன்று உதாரணம் கொடுத்திருக்கிறார்.

இந்தப் பதிலில் (1) தமிழ்ப் படங்களில் வரும் பெண் பாத்திரங்களில் ஆணை ஆடா சங்குக்குப் படத் தயாரிப்பாளர்கள்தான் பொறுப்பு. (2) அந்த ஆணைக் கோரும் பூண் மலுக்கும் நடிகை படங்களில் நடிகையும் வாய்ப்புடைய இழக்க வேண்டும். (3) தமிழ்ப் படத்தில் ஒரு நிதியுதவி இடத்தை அடைந்துள்ள நடிகை ஆணை உடைகளில் தோன்ற இசைத்தராவையே அவருக்கு அந்த இடம் கிடைத்தது என்ற கருத்துக்கள் அடக்கம்.

மேலேயே திருமதி சத்தியாவின் பதிலைப் படித்துவிட்டு ஒரு பெண் யெளிவிட்டே, சற்றுநடை நாய் போடக் தேர்ந்தது. அதை இங்கே அப்படியே கொடுக்கிறோம். "மத்தவங்க எதுக்கும் துணிஞ்சு வரேங்களுங்க, அதருவே நானே அதுக்குத் துணிஞ்சுட்டுப் போகிறது ஒரு பதிலா?"

நடிகைகளின் இந்தப் பரிதாப நிலைக்கு திருமதி சத்தியாவுக்கும் உரணம் நாம் கவனிச்சேன்மேலாய் ஒன்று. "மேல்நாடுகளிலிருந்து

கூறும் ரசிகர்களின் வில் நல்ல ஆதரவு இருக்கிறது" எங்கிறுப் திருமதி சத்தியா.

இங்கு மக்களின் ரசனை தானாக மாறவில்லை. நாட்டில் அவர்களுடைய அங்குட வாழ்க்கையில் இந்த மாநில ரசனை மாற்றத்துக்கான காரணம் எதுவுமே தேர்த்துவிடவில்லை. மக்களின் ரசனையை இப்படித் திசை திருப்புவார்கள் தமிழ்ப் படத் தயாரிப்பாளர்கள்தாம். அதற்கு உடம்பட்டு அந்தத் தொண்டில் பங்கு கொண்டனர் நடிகைகள்.

திரு ஆல்பர்ட் பிராங்க்லின் தொண்டு செய்ய வந்த இடத்தில் மக்களின் மனக் கூப்பாட்டு ஆணைக் கூடாது என்று எண்ணி யிருந்தாம். இங்கு தமிழ்ப் படங்களைப் பற்றி வாஸ்பயே திறக்காமல் இருந்துவிட்டுத் தமது நாட்டுக்குத் திரும்பிப் போய், அங்கே தமது நாட்டு மக்களிடையே "நமீழ்ப் படங்கள் என்று எடுக்கிறார்களே அவைகள் தரீய் காரி இல்லாத வெறும் கதம்ப நிகழ்ச்சிப் பாி தாயங்கள்தாம்" என்று அத்தரங்கப் பேச்சாகச் சொல்லிவிடுக்கவும், அளதைக் கேட்டு அமெரிக்க மக்கள் தமிழ் நாட்டுப் பண்பு, கலை உணர்வு, கலை ஆவிலையை பற்றி ஒரு சடை போட்டுக் கொள்ளவும் தேர்ந்திருக்கலாம். ஆனால் திரு பிராங்க்லின் அத்தரங்க கதம்பதோடு. "ஒரு மக்கள் சமூகத்துக்கு இந்த மாநிலப் படங்களை எடுத்துக் காட்டி கொண்டு விடுப்பது நல்லதல்ல; மற்ற கலைகளைப் போலவே சினிமாக்க் கவிதையும் சில கட்டுப்பாடு, தெறி முறைகள் உண்டு. அவற்றைத் தமிழ்ப் படங்களில் சிறந்தும் காண இயலவில்லை" என்று நம்மை எச்சரித்துக் கூறும் தொழிலிடிக்குக்கிறார். அதற்குள் அவருக்கு நன்றி சொல்காக் கடனாகப் பட்டிருக்கிறது தமிழ்ச் சமூகம்.

அவருடைய கருத்துக்கும் பதில் அளித்துள்ள திரு கோபாலசுந்தரனாரின் பதிலில் காதுவிடீம்.

சினிமா சிந்தனை

சி.எஸ். ராமையா

கூறும் நாட் சீரில் படங்களுக்குச் சென்ற போன்ற நகரங்களில் கிடைத்த அமோகமான வசூலைக் கண்டு தமிழ்ப் படத் தயாரிப்பாளர்கள் இங்கும் நடிகைகள் ஆபாச உடைகளை அணிந்து நடிகை இசைய வேண்டுமென்கிறார்கள்.

"இப்பொழுது மக்களிடையே ரசனை மாறி உள்ளது. ஆகவே தமிழ்ப் படத் தயாரிப்பாளர்கள் தங்கள் படங்களில் நடிகைகளை நூல், ஸ்கர்ட், டிரீஸ், ஸ்கர்ட், நீச்சல் உடை போன்ற ஆடை அணிவச் செய்து படமெடுக்கிறார்கள். இம்மாதிரி எடுத்த தமிழ்ப் படம்

சொற்றிவே கல் அகப்படுவது வேறு; "கருக்கு இடையிலே இரண்டொரு பருக்கையும் இருக்கிறது. தெடிப் பாருங்கள் அகம்பாடு" என்பது வேறு.

"நாம் கதம்பம் பேற்று இருபது ஆண்டு களுக்குள் நாம் கலைத் துறை நுழைக்கையில் எவ்வளவோ மூலச்சேறி யிருக்கிறோம்" என்கிறார் இவர்களுள் நிகரம். மேய்தான். மறுக்க முடியாது. ஒவ்வொரு ஒவ்வொரு காரியாக் கோணங்கள், எடிட்டிங் ஆகிய துறைகளில் நாம் அபாரமாக முன்னேறி யிருக்கிறோம். ஆனால் மனிதப் பாங்கம்

நிறைந்த பாத்திரப் படைப் பில்? தமிழ் நாட்டில் அந்நிய வளர்ச்சி, உணர்ச்சி வளம், கவிப் பண்பு, கைத்திறம், ஆதி பவந்தையும் பிரதிபலிக்கும் பாத்திரப் படைப்பில் நாம் எவ்வளவு தூரம் முன்னேறி யிருக்கிறோம்?

திரு கோபாலகிருஷ்ணன் கற்பனை வேகத்தையும், திறத் தையும் கண்ணியப்பவர்களில் நானும் ஒருவன்! அங்குடைய கற்பனை, மேதை எக்ஸ்ப்ரீஸ் இருப்பது என்று நினைப்பவன் நான். "தம்முடைய இன்றைய படங்களில் 'பாத்திரங்களின்' குண தொகைகள், செயல்கள், திறப்புகள் எவ்வளவு என்ன அளவில் இருக்கின்றன?" அவற் றில் அருக்கும் இழுக்கும் மண்டிக் கிடக் கின்றன என்பதைத் துக்கமாக மறக்க முடி யுமா?" என்று அவரையே நிரூபித் தேட் போகும், அவர் திரைமனம் செத்தித்துப் பதில் சொல்வாட்டும்.

"குறும்பு" பத்திரிகையில் குற்றச்சாட் டில் நான் பகுதியான. "ரமேஸ் கூட்டத்தின் இளவட்டங்களில் பங்கு அதிகமிருந்தால், வெறுமனையில் முகத்தையப் பார்க்க எத் திருப்பதாக நினைத்துக் கொள்ள வேண்டாம், உத்திரிக்கோலுக்குத் தப்பிவிட்ட அந்த டாங்கு உடைதான் காரணம்" என்ற வரி களில் "முகத்தையப் பார்க்க", "டாங்கு உடைதான்" என்ற சொற்களை அடக் கொண்டு தடித்த எழுத்துக்களில் அச்சுக்கள் வேண்டும் என்று எங்களுக்குத் தோன்றுகிறது.

இதற்குப் பகுதி ஸ்ரீமதி ரோஷித்ரா கண்கா ரம் அவர்களின் குற்றச்சாட்டுகள் தோடா

நி. ம. ரமணா

கண்கள் ஊர் என்ற அடக் கண்ணியம் இழந்தவர்கள்!

இதற்குக் குற்றச்சாட்டுக்குப் பதில் சொல்லும் ஸ்ரீமதி ரோஷித்ரா வரதப்பன் அவர் கள், குழுவினர் பாத்திரப் பார்க்கத் தனித்தனிக் செய்யும் நடைமுறை பற்றி அறிவாகச் சொல்லி விடுகிறார். அதன் முடிவில் அவர் சொல்லியிருப் பதுதான் நம்மைத் திருக்கிட வைப்பதாக இருக்கிறது. "மேட்ட வேண்டிய காட்சி களைத் தனித்தனிக் களப்பி னார்கள் தாங்களும் தீர்மானித்து முடிவெடுத்தும், படம் வெளிவந்த பிறகு பார்க்கதாய் அக்காட்சிகள் வெட்டப்படா மையேயே இடம் பெற்றிருப்ப

தாகச் சிலர் எல்லாம் சொல்கிறார்கள். இது உண்மையான இக்கையா என்று எனக்குத் தெரிய வில்லை" எங்கிருர் ஸ்ரீமதி ரோஷித்ரா.

இது ஒர் அறிச்சி தரும் உற்று. "தனித்தனிக் களப்பினர் பாத்திரப் பார்க்கத் தை வெட்டப்பட வேண்டிய பகுதிகளைக் கொல்ல மண்டல அறிவாளி அவற்றைக் குறித்துக் கொள்வார். பின்னர் அந்த அறிவாளி வெட் டப்பட வேண்டியவற்றையப் படத் தவாரிப் பார்க்கும் விளக்கம் காட்டுவார். பாட் தவாரிப்பாளர் தாமே அவற்றை வெட்டி விடுவதாகத் தெரிவித்தால் அதன்படி கரு வாகும் பாத்திர மண்டல அறிவாளி மட்டும் பார்க்குமிடக்கு எவ்விதம் வழங்குவார்."

அதன் பிறகுமே வெட்டப்பட வேண்டிய பகுதிகள் பாத்திரம் இடம் பெற்றிருந்தால் அதற்கு என்ன பொறுப்பு? மண்டல அறி வாளி அல்லது, படத் தவாரிப்பாளர்களா? மண்டல அறிவாளி என்று அவர் தனிக்கை

கு கோபாலகிருஷ்ணன், ஸ்ரீமதி ரோஷித்ரா கண்கா ரம், நி. ம. ரமணா, ஸ்ரீமதி ரோஷித்ரா கண்கா ரம்

புடையது. ஆனால் இவையெல்லாம் "உத்திரிக் கொலுக்குத் தப்பிவிட்ட" என்ற சொற்கள் இதை இவ்வேறு எங்கோரு மாற்றிவிட்டன. "குறும்பு" தின் குற்றச்சாட்டின் இரண்டாவது பகுதி சிறு காரமானது. "பார்க்கை இழந்தவர்களில் மூன்று ரகம்.. ஒரு கண் தெரிந்தவர்கள், இரண்டு கண் தெரியாத வர்கள், படத் தனித்தனிக் குழுவினர்." கண் என்னும் உறுப்பு ஒக்கொருவருக்கும் இரண்டுதான். 1. ஆனால் தனித்தனிக் குழு வினர் தெறித் கண், பண்டிக் கண், உண்

உறுப்பினர் கருத்தை ஏற்காமல் அவர்கள் வெட்டச் சொன்ன பகுதிகளைப் படத்தில் அனுமதித்திருக்கிறார் என்று பொருள். அப் பாடி அவர் தனித்தனிக் கையாக அனுமதிப்பதற் குத் தனித்தனிக் குழு உறுப்பினர்கள் பார்க்ப் பது என்ற தாடகமேயில்லாம் எதற்கு? மண்டல அறிவாளிக்கு மட்டும் வெட்டிக் காண்பித்துவிட்டுப் படத் தவாரிப்பாளர் டிக்கப் பார்க்கும் படத்தில் அவற்றை வெட் டாமையே வைத்திருந்தாரென்றால் அது எப்படி படத் தண்டிக்கக்கூட ஒரு குற்றம்.

உங்களுக்குச் சொந்தமாக ஒரு வீட்டை கட்டுவதற்கு திட்டமிட இதுவே சமயம்

இன்றே ஐ.ஓ.பியில் ஒரு ரெக்கரிங் டிபாஸிட் கணக்கு ஆரம்பியுங்கள்!

நீங்கள் எக்காரணத்திற்காக ரேயிப்பதானாலும் ஐ.ஓ.பியை உங்கள் சொந்த பங்கு ஆகச் செய்துகொள்ளுங்கள். ஐ.ஓ.பியின் நேரபாசு கணக்குகள் ரேயிப்பதைப் பெற்று வரும் உங்களைப் போன்ற பல்லாயிரக்கணக்கானவர்களை

வசியம் நம்பிக்கையோடு ஆகவே இந்தியாவிலும், வெளிநாடுகளிலும் திறமைமிக் நேரபாசு கணக்குகள் பங்கு ஆகச் செய்துள்ளது. உங்களுக்கு வேலை செய்ய வாய்ப்பு தரும்படி.

ஐ.ஓ.பி.—பணியை அளவு திறனுடன், உரிமையுடன் பழகும் அளவு பணியுண்டு

இந்தியன் ஓவர்ஸீஸ் பாங்க் லிமிடெட்

மத்திய அலுவலகம்: 181, மயூன்ட் ரோடு, சென்னை-3

R.N. ரெட்டி, சென்னை

A.M. சந்திரன், வெளாச் கமிஷனர்

100-000

27. உள்ளத்து நிலவு நீ!

வசந்தனின் குறுக்கிட்டுக்காகச் சீலியா தன் பேச்சை நிறுத்தலினை. மறுபடியும் தான் விட்ட பேச்சை விட்ட இடத்திலிருந்தே தொடர்ந்தான். அப்பொழுது அவள் கண்கள் உலர்ந்தன. "வசந்த! ஒன்றும்மட்டும் திணைக்கூடக் கூடும் போதும். உங்கள் திணைவு தினமும் பூத்தி வாயிலிலும் மலர் அல்ல. தெருவில் ஏற்றிய கணமே திணைபெற்று விட்ட கடர் அது. அதை அணைக்க இவ்வளவில் நீர்வீணை, காற்றிவீணை. அங்கே உங்களைத் தொழுது கொண்டே காத்திருப்பவன் நான். எனது தொழு கைமும், ஆராதனையும் ரகசியமாக நடந்து வந்தன. எனது தோன்பும், வேண்டியும் யாருக்கும் தென்படாமல் நடந்து வந்தன. இனி என்னும் அது முடியாது போல் உள்ளது. இரவு பகல் தெய்வத்தை அர்ச்சிக்கும்போதுகூடப் பவன் ஒன்றே குறிக்கோளாக நிற்கிறது. ராஜே எந்த முடிவுக்கும் வர முடியாத ஒன்றை எண்ணி, அதையே வேண்டிக் காத்திருக்கும் நிலையில், உரிமையிடம் அழகத் தெரிவிப்பது ஒன்றையே பெரும் பயனாகக் கருதிச் சொல்கிறேன். உங்களுக்காக இந்த தெற்றித் திணைமும், மலர்களும்தான் என்னை அலங்கரிக்கின்றன.....!" இதயத்தில் பாரமாக அழுத்திய நோவை அவளால் தாங்க முடியலினை. கண் விளிம்பில் முத்துக்கள் திரண்டு சரிந்தன..... அதற்குள்ளேயே வேதனை துடிப்பு.

அவள் விதித்தான். மிக மெல்லிய தெளிவான குரலில் அவன் கூறியது அவன் மனத்திருக்க மனட பாடித்தாற் போல் பீறிட்டது. "சீலியா! கடந்து போன ஒன்றை, புதுப்பிக்க முடியாத ஒன்றை எண்ணி அல்லும் பசுளும் நான் கவனித் தனிப்பதை உங்களைப் போலவே தெளிவாக, நெரிசியமாக, உங்கள் முன்னுதும். உலகின் முன்னுதும் காட்டிக் கொள்வதால் மீட்டி உண்டா? பண்பு பறிபோவதைத் தவிர, மையொற்றுத் தானாக உங்கள் வார்த்தைகளையே நான் பிரதிபலித் தாலும் பயனுண்டா? எனக்கும் மனம் இருக்கிறது சீலியா. அதை இயக்குவதில் சர்வ ஜாக்கிரதைவாக இருக்கிறேன் நான்....."

அவள் திணைத்தான். உண்மை மையே பிரதிபலிக்கும் அவன் முகத்தில் கோகத்தின் ரேகைகள் அப்பட்டமாகத் தெரிந்தன. கடைசியில் அவனது வெறும் சொற்களாலா அவன் பாதி நுயரம் குறைவப் பெற்றான்? மனம்

உணர்ந்த மனத்தின் அறுதலா அது? வாய் திறத்த கணமே சிப்பிக்குள் நீர் முத்துக் கிடைத்தாற்போன்ற காரிய பூர்த்தியாக மனம் தன்னைப் பொத்திக் கொண்டது!

வசந்தனின் ஒரே ஒரு இதமான பேச்சால் அந்தச் சூழலே இனிமை படைத்தாற்போல் தெரிந்தது சீலியாவுக்கு. இருவரிடையேயும் பேச்சு முடிந்து மௌனம் நீடித்த போது கம்பவுண்டர் மெதுவே அவரு வந்தார். சாதுரியமான குரலில் சீலியாவிடம். "தயாலுக்கு நேரமாகிவிட்டது. டாக்டர்" என்று நினைவுபட்டார். சீலியா அவரை அவசரமாகத் தயால் களை வரைத்தான். கையெழுத்திட்டுக் கம்பவுண்டரிடம் கொடுத்துவிட்டு நிம்மதியான பெருமூச்சு விட்டான்.

"ஓ! மணி ஒன்றுகி விட்டதா?" என்றான் வசந்தன், கைக் கழகாரத்தைப் பார்த்தவரே. பிறகு "வாண" நோக்கி நடத்தான்.

இனிக்கும்

சூழலி படுக்கையில்லும் எழ முயங்கும். வசந்தன் அவனைத் தடுத்தான். "நீ படுத்துக் கொள். நானாகச் காப்பிடுகிறேன்" என்றான்.

"நான் காப்பிட வேண்டாமா?" என்று கேட்டு அவள் சிரிக்க முயங்கும்.

"ஓ! அதை மறந்துவிட்டேன். கா, காப்பிடலாம்."

இருவரும் மௌனத்தில் அமர்ந்து கொண்டனர்.

"முன்பே நீ காப்பிட்டிருக்க மாமே.... எனக்காக இத்தனை நேரம் காத்திருக்க வேண்டுமா?"

"மனசிக்கியே!"

"அப்படி ஒரு மூட நம்பிக்கை உனக்கு. பாரி, முகமெல்லாம் சொர்த்து விடக்கிறது."

அவன் திணைவச் சாய்த்துக் கொண்டான். சோர்விலுலா வெட்கத்தினாலா என் பது புலவலினை. அவன்

உடம்பு இளைத்திருந்தாலும் மிகு
மினுப்போடு தாய்மை மெருகெறித்
களைக்கடியிருந்தது.

“உம்! சாப்பிடு.”

“ரொம்ப பவலீனமாக இருக்கு.”

“ஏன்? திடீரென்று ஏன் இப்ப?”—
அவன் மெதுவாக அவளைப் பார்த்த
வாறே, “நீ இனி மேல் கம்பீரீட்
ரெண்ட் எடுத்துக்கணும். புரிகிறதா?
உன்னால் ஒன்றுமே முடிவளில்லை.
நிறைய வேலைகள் செய்து கொண்டி
யிருக்கிறாய்.”

“அது அல்ல. சில சமயத்தில் நெஞ்சு
படபடத்து மயக்கம் வந்துவிடுகிறது.”

“ஓ! அதுவா? உன் மனத்தைத்
தெளிவாக வைத்துக் கொண்டால் எல்
லாம் சரியாகிவிடும். அன்று பார்,
ஏதோ பேசி என் கோபத்தைக் கிளறி
விட்டாய். உன்னைக் கொடுக்க நேர்ந்து
விட்டது. நீ பாட்டில் அழுது கொண்டே
இருக்கிறாய். சுரத் தரையில் புரள்
கிறாய். உடம்பை நன்றாகக் கவனித்துக்
கொண்டார்களே.....?”

“இன்று நீங்கள் ஆஸ்பத்திரி
யிருந்து திரும்ப ரொம்ப நேரமாகி

விட்டதல்லவா?” என்று பேச்சை
மாற்ற முயங்கான்.

“வேன்” டவுனிவிருந்து இப்போது
தான் வந்தது. அது போகட்டும்.
திங்கட்கிழமை காலை நான் சென்னைக்குப்
புறப்படுகிறேன். உனக்குத் துணைக்கு
இங்கே அப்பாவும் இல்லை. நீ தனி
யாக எப்படி இருப்பாய்? அதனால்
என்னைப் புறப்படு. அப்பா அம்மா
வைப் பார்க்கவேண்டும் என்று உனக்கும்
ஆசையா யிருக்கும் இல்லவா?”

“உடிதம் எழுதவில்லை! திருநிப்
பென்று போர் நின்றும்.....?”

“விஷயத்தைத் தெரிந்து கொண்
டால் ‘மக்களை ஆளச்’ என்று புரிந்து
விடுகிறது.” — அவன் விரித்தான்.

“உஷ..... இன்று நீங்கள் என்னை
ரொம்பவும் பரிசுசிக்கிறீர்கள்.....”

அவன் சட்டென அவன் கைகளைப்
பற்றித் தள்ளுகிறேன் இழுத்தான்.
அவன் காதோரங்குவிந்து, “உன் புகழ்
போனது என்னோடு திரும்பிவிடுவாயிள்
லவா? தங்கி விடுவாயா? ாணி
இல்லாத வீட்டில் ராஜாவுக்கு என்ன
வேலை அப்பறம்.....! உன் அம்மா

நினைவுகள்

கோமகள்

எத்தனை சொன்னதும் மீதி வந்து விடு. என்ன? அங்கே போனதும் பிறந்தகச் சீரடையில் என்னை மறந்து விடாதே.....!" என்றான்.

குழலியின் முகத்தில் சட்டென ஒரு குழப்பம் நெளிந்தது. "நீ உன் சொன்னதெல்லாம் உண்மையா?.... நான் இதை நம்பலாமா?" என்றான்.

"நிமையென என்ன வந்தது உன்னை?"

"ஒன்றுமில்லை....." அவன் விவரிக்காமல் மறைத்து கொண்டான்.

நீன் இதயத்தில் பலவிதத்தைகளே குழலி தொட்டுக் காட்டினாற் போன்ற பரபரப்பு. அந்த நுட்ப இழைகளே அவன் கண்டு கொண்ட பிரமிப்பு. அவன் எந்தெனக் கையா? இத்தனை தாளும் கட்டுப்பாடாக விற்றிருந்த மனம் தன்னை அதுக்க முயல்கிறதா? தனது பலவிதத் துடிப்பை அங்கைப் காட்டும் தடிப்பாக மாற்றிவிட்டதா? தன்னை முழுவதுமாகக் கண்டுகொண்டக் குழலிக்குக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகச் சத்திப்பங்கன் வாய்த்து விட்டனவா? சீவியாவைக் கண்ட அதிர்ச்சியில் மயக்கமடைந்த அவன் மனம் அவனைப் பற்றிய எம்மையதில்தான் தூர நின்று பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறதே. ஒவ்வொரு நிமிடத்தையும் அவன் நெருப்பினால் புழுப் போல தவித்து ஒட்டுகிறான் போதும். இது தன்னைத் தானே கொண்டு கொள்ளும் வெதனைவா விற்றோ! அங்கே ஒரு எப்பதிலுக்காக வேறு கொண்டதில் இதே செயலைச் செய்து வருகிறான். வாழ்வின் இனிமை என்ற பதத்துக்கு இயல்பான அர்த்தத்தை விளக்கிக் காட்டியவன். தன் இனிமையை வானத் தாமரைவாக மலர விட்டு விட்டு இப்போது வெம்பி மடிக்கிறான். ஆனால் இந்த இரு துயரவுகளையும் பங்கெடுக்க வேண்டிய விதி வசத்தினுக்கு!

சீவியாவின் நோக்கும். போக்கும் அவனுக்கு வித்தையும் அதிர்ச்சியும் காட்டின. அவனது புதிய தோரணையும் சொற்களும் அவன் எண்ணத்துக்கும் அப்பால் ஒன்றுமே புரியாத 'பிக்காசோ'வின் சித்திரத்தைப் போல் தெரிந்தது. ஊன்றிக் கவனிப்பதில் மூலம் போருகைப் புரிந்து கொள்ளும் தெம்பில்லை. புரிந்தபின் ஏதும் திடமில்லை. அதைக் காணும் நிமிஷ அதன் பொருள் புரியாவிடையே கைத்து டிடக்கும் தோரணையில் தன்னைச் சமாளித்துக் கொண்டது. சீவியாவந்த சில நினைவுகளுக்குள்ளாகவே சற்றும் எதிர்பாராத நேரத்தில்.

சரம் அவித்து கொட்டும் மலர்களாகச் சரிந்த சொற்களை முதலில் அவனால் நம்பக்கூடவில்லை. எனவே தன்னுள் பதுங்கிக் கிடத்ததை அவன் மேலும் பதுங்கிக் கொண்டான். அவன் மொழிகள் தனக்கு ஊக்கம் வழங்கும் மொழிகளாகாமல் பார்த்துக் கொண்டான். தன்னையே ஒப்புக் கொள்ளாமல் எதிர் வழக்காடினான். தூண் போதனை செய்தான். ஆனால் மிகவும் உன்னை ஒரு குரல் மெல்லென விசிக் கும் தெம்பின் அவன் மறைத்துக் கொண்டப் போராடினான். அந்தப் போராட்டத்தில் அவனுக்கு வெற்றி வில்லை என்றதும் கூடத் தோக்கி இல்லை! அந்த அளவு சமாளிப்புத்தான் மனித வெற்றி!

மன வெற்றியா அது? இல்லாம விருக்கலாம். பேச்சின் போக்கில் இருபட்டுத் தன் மன உணர்வையும் சீவியாவின் கைவியில் கொஞ்சம் கொட்டி விட்டது உண்மை. அந்த அளவு. தன்னைக் காட்டிக் கொண்ட அளவு. அவன் வெற்றிபெற்றானா? இல்லை.... போரில் வெற்றியில்லை.... போரைப் பிறரிடம் மறைத்துவிட்டு ஒன்றுமே இல்லாதது போல் நடித்த தில் வெற்றி. மற்றப்படி அவன் மன அடிப்படையில். அதலபாதாளத்தில் கிடத்தான். கடந்து போன இனிமை களையும். நித்திரை நாட்களையும் அவன் எண்ணி மிழிதாத நாட்கள் குறைய. தன்னிடத் தன்னிடப் பாரி வாகக் குழந்து பற்றிக் கொள்ளும் சினைவுகள் அவை. இம்மியும் குறைவாது அவைகளை அச்ச போட்ட தருணத்திலெல்லாம் சீவியாவின் நினைவு அவனை முற்றுகையிட்டு மூட்டில் போட்ட வண்ணமேதான் இருந்திருக்கிறது. சீவியா அந்த ஊருக்கு வரப் போகிறான் என்று உணர்ந்த உணமே அவன் அடைந்த இனிமை உணர்வும். அடைந்த ஆனந்தமும் கொஞ்சதஞ்ச மல்ல. காணலான கற்பனைகளும், மாய மான நினைவுகளும் கதந்திரமாகக் கவிப் ஆரம்பித்ததே தவறில்லையா? இப்போது அதே உணர்வுடன் பன்மடங்கு வீசியத்துடன் சீவியா அவனது இதய மொழியையே ஒலித்தபோது தான் அவன் உணர்வானான், அப்போது அவன். புற எல்லைக்கு வந்து அக எல்லைவரத் தேடுவது தெரிந்தது. காட்டத்துக்குள் நின்று கொண்டு கற்றுக் கொண்டதைத் தேடுவது போல் தெரிந்தது. தென்னத் தெளிந்த நீரை வேண்டுமென்றே கலக்கி வேறுவித பாவனைகளைத் தேடும் வினாசை. உரு மாதியதை உருவத்தோடு தேட

யார் சொன்னது
லக்மே
டால்கம்
விலையுயர்ந்-
தது
என்று?

தூனித் தூனி
மகிழுங்கள்
மேனிமுழுதும்!

தூனித் தூனி
மகிழுங்கள் ஆனந்த
தீர். மகரத்த மாரி
பொழியட்டும்
மெய்குளிர.

நாளெல்லாம் நேசக்
கதை சொல்லும் தனு
மணம். விரும்பிய

மாதிரத்தில் ஸகக்
கெட்டும் விஸ்தயம்.

லக்மே டால்கம்- உரிமை
கொள்வீர்கள் உடலார.

உபயோகித்து மகிழ்ச்சி
கழலிலே திணைக் 'லக்மே
கரமரன்' நறுமணலகை
கள் நாகுரு வெவெண்
டர், திர்வரன், வெட்டி
வேர், சத்தனம்.

Lakmé

லக்மே
டால்கம்

உங்கள் சோவா சோவாக்க பின்னியின் சாய பூவும் புடவை

செவ்வாமை கமழும்,
 அழகுத் தித்த புடவை உடுத்தி
 கையாடல் இன்பம் காண விரும்பும்
 எழில் மங்கையருக்கு பின்னியின்
 தாய் பட்டுப் புடவை
 அவ்வனுபவத்தை அளிக்கிறது.
 என்ன வெக்ச்சி!...என்ன பள
 பளப்பு!...பின்னியின் தாய் பட்டுப்
 புடவை, தினவார்த்தும் களவிடுகிற.
 பின்னியின் தாய் பட்டுப் புடவை,
 தாய் ஓர்ட்டெட்ட, செவ் பட்டு,
 ஓர்ட்டெட்ட.

முனையும் அநீதவிறழவு. அவன் மட்டும்
என்ன? அவனுமேகட.....

அந்தி வானத்தின் மிழக்குத் திசை
யின் சாய்பல் நிற மேகங்களும் செவ்வு
நிற முகில்களும் கும்பியடித்துக் கூத்
திட்டன. வானத்தின் எங்கோ
தெரியும் இனம் சிவப்பு நிறம் எதற்
காகப் படைக்கப்பட்டதோ? அது
தோற்றவிற்கும் எழிலுக்கு ஈடு இனி
ஏது? பவகனியோரம் நாற்காலியில்
காக்கைக் கூட்டுகளில் பதித்துத் தன்னை
மறந்த நிலையில் உட்கார்ந்திருந்தான்
சீலியா. குவார்ட்டர்ஸின் எதிரே பூத்துக்
குழுவியை மலர்களின் மனம் இவ்வ
சாக மிதந்து உட்புகுந்தது. ஒவ்வொரு
மூச்சையும் மனம் தழுவ திதானமாக
ரகித்து உள்ளிழுத்தான் அவன். அந்த
மனத்தில் நிர்மலமாயிவ மனம்.
மீண்டும் வானத்தை நோக்கியது.
நிமிடத்துக்குநிமிடம் மாறும் பச்சோந்தி
யைப் போல் வானம் வெவ்வேறு
வண்ணத்தில் தன்னை சூழிக் செவ்வு
கொண்டது. தன் அழகைத் தானின்
ரகிக்கும் போனதையோடு நிகவு பவனி
வரத் தொடங்கியது. வெண் பூத்துக்
களைச் சரமாக்வி விசியெறித்தாற்போல்
தட்சத்திரங்கள் மிணுக்க ஆரம்பித்தன.
இன்று என்னவோ அவன் நெஞ்சு
திறைய நிம்மதி குவித்து விடந்தது.

மோகன முழு நிவவு!
வட்ட வெண்மதியின் குறுகிய
சித்தப் பிரமைக்குக்கட காரணமாக
லாம் என்ற ஓர் அடிப்படைத் தத்து
வம் உண்டே! அதன் ஈர்ப்பில் ஒரு
பெண், அநிலம் கதை மனம் படைத்த
வன், துட்ப உணர்வுகளை ஆற்றச்
செய்க சரமாகக் கோக்கும் சக்தி
வாய்ந்தவன் ஈடுபடும் போது உலக
எடுகள் விரிந்ததற்கும் காலியம் பிறந்து
விடுகிறது. அநிலம் மனத்தில் பணக்
கும் சாதல். அனாதத் துய்த்த கொஞ்ச
நாளில் கண்ட இனிமை, அதை
இழந்த கொஞ்ச நாளில் கொண்ட
துயரம், மறுபடி மீண்ட கொஞ்ச
நேரத்தில் ஆட்பட்ட உணர்வு இவை
களின் கவலை இதய அங்கில் கவித்து
பதிந்து புது நூல் பெற்று விகசித்
தது. அவன் இகய வீணாவின் ஒவ்
வொரு நரம்பின் மீட்டலும் ஓர்
ஆர்வச் சாயலைத் தேக்கும் வ்வர
வடிவங்களாக உதிர்ந்தன.

ஊடுருவும் அவன் கண்கள் திங்களின்
எழிலில் சொக்கி நின்றன. கைக்கேட்
டும் தூரத்தில் விடத்த காணெந்தை
எடுத்தான். பேருலின் முனை அவன்
எண்ணங்களை, சுத்பினைகளும் இம்மியும்
பிசகாமல் தீட்டியது.

அன்று அவன் எழுதிய 'உள்ளத்து
நிகவு நி' என்னும் நிறகதை சோகத்தை
வடித்தெடுத்த சாறு. அது பெரியப்பா
மீளாட்டி சுத்தரம் நடத்தும் 'சாய்பியம்'
இதழுக்குச் செல்லவில்லை. வசந்தன்
சென்னைவில் இருந்த அந்த வாரத்தி
லேயே "மல்லிகை" என்னும் வார
இதழை அலங்கரித்தது. பிரகரமான
அத்தக் கதைவைச் சீலியா பார்க்கு
முன்பே குழுவியார்ந்து விட்டான். கதை
யின் ஒவ்வொரு சொல்லும், வரியும்
ஒரு சாய்க்காகக் குழுவியைத் தாக்கின.
தாயின் கையில் ஒரு குழை மயக்க
படைத்து விழுந்து தன் பவனின்
கைக் காப்புக் கொண்டு விட்டான்.
எனவே, வசந்தன் தனக்குரிய ரண
நிகழ்ச்சைப் பவீரனியை முடித்துக்
கொண்டு செருக்குப் புறப்பட்டபோது
குழுவியால் அவனோடு புறப்பட முடிய
வில்லை. அடுத்திருந்த முதல் தாய்மை
யுற்றிருக்கும் அருமை மகளைச் சீராட்டி
எழு அவனது பெற்றோர்கள் விரும்பி
னார்கள். வசந்தனும் அதை மறக்க
முடியவில்லை. குழுவிற்கு அல்லாது
புறப்பட்ட பாதி அனாதை, பெற்றோருடன்
தக்கிவிட்டு வரப் பாதி அவன். இது
உணர்ந்தவன் அவனைச் சமாதானப்
படுத்தி, "கொஞ்ச நாள் இருந்து விட்டுச்
சீரெறம் வந்து விடு" என்று தேற்றி
விட்டுப் புறப்பட்டான். சன்னிரோடு
விடை கொடுத்தான் குழை. உடம்பைப்
பார்த்துக் கொள்ளும்படி தன் டாக்டர்
கவனவழக்கே சுவீரம் புத்திரதிகள் கூறி
சுணுப்பினான். பெண் எவ்வால் பேதை
என்பதற்கு இதைவிட சான்றுவேறேது?

சென்னை எழும்பூரில் வசந்தன்
வண்டி ஏறி உட்கார்ந்தான். வண்டி
தகர்வதற்குள்ளாகவே அவன் மனம்
மானை தழுவியேறு எங்கோ ஊர்ந்தது!

வசந்தன் சென்னைக்குந்து வந்து
ஒரு வாரமாகி விட்டது. இதற்குள்
குழுவியிடமிருந்து அவனுக்கு மூன்று
டிருத்கள் வந்துவிட்டன. ஒன்றுக்
காவது அவன் பதில் போடவில்லை.
காரணம், தன் பவனின் டாகனிலும்
வசந்தனை முழுச் சோம்பேறியாக்வி
யிருத்தான் குழை. அவன் பிறந்தகம்
ஆடப் போனதும், தாகத்துக்கு ஒரு
வாய் தன்னின் வேண்டிமன்னுதும்
வசந்தனுக்கு வளைக் கரங்களின்
நினைவு வத்ததே பொழியத் தன்னின்
எடுத்துப் பருக வேண்டும் என்று
தொன்றியதில்லை.

விடை குவியம் படர்ந்தாற்போல்
இருந்தது அல்லாது. முன் நாளில்
விடத்த மேகை நாற்காலிகள் எல்லாம்
துசியடைத்து விடந்தன. அவன் பருக்கை

அழகுக்கு அழகு
செய்யும் அற்புதத்
துணிகள்

கோட்டுப்பாட்ட மற்றும் கட்டம்
போட்டி மேன்ஸ் ஷூட்டிங்,
வெண்ணிற மற்றும் சாவுத் தேய்த்த
புரப்பிள்களும், டாப்பி
பாப்பிள்களும்
வெண்ணிற மற்றும் சாவுத் தேய்த்த
பிளின்டெட் ஷாங்கன், பிளின்டெட்
ஷாங்கன்
கன்கவர் ஷிஷூக்களில் 2x2
புல் ராபிள்கள்
புட்டாக்கள் மற்றும் புட்டாவிகள்
ஸுயர்ஃபிளஸ் கிஷூக்கள்
கிஷூக்கள் கோட்டிங்

ကုသလံ ပျော်

தாத்தில் கிறித்த துணிபனாகக் கா
தாய்ப்பூர் மில்ஸ், அகமதாபாத்

[illegible]

ராபின் ப்ளூ உலகத்திலே மிக எராளமாக உிற்பனை யாதிரும் நீலம்

உலகம் முழுதும் கத்தமான ஆல்
டீரர் மரன் ப்ளூ எனும்,
வெண்மை தருவதில் பிரபல
மானது என்றும் புகழ்பெற்றது.
ராபின் ஆசை ப்ளூ ஆன படிபால்
உங்களுக்கு இயற்கையில் கவர்ச்சி
யான வெண்மை தருவிறது. அத்
துடன் ஒரு பாக்டிகட் பல சலவை
களுக்கும் பயன்படுகிறது.
மேலும் ராபின் ப்ளூ துணிகளை
கெடுக்காது என்பதையும்
பினைவில் வைத்துக்
கொள்ளுங்கள்.

போலிகளே நூக்கிரகத.
ஆசை ராபின் ப்ளூவைப்
வற்புறுத்திக்கொடுங்கள்.

ராபின் ப்ளூ உங்கள்
துணிகளுக்கு இயற்கையில்
கவர்ச்சிகரமான
வெண்மையை சேர்க்கிறது

வாயிலில் சீலியாவைக் கண்ட சங்கரன் நிமித்தவாறே எகெப்பினான். தனதுக்குற்ற சீலியா ஒலியைப்போல் பதில் வணக்கம் கூறிவிட்டுத் தன் குவாரிட்டர்வை நோக்கி நடந்தான்.

பூட்டில் ஒலிக்க, டெரிகின் காற்றில் படபடக்க உள்புள் விளைந்து வந்த சங்கரன், "வசந்தி! முதலில் நான் செட்பதற்குப் பதில் கூறு. சீலியா எப்போது இங்கு வந்தாள்?" என்று கேட்டான்.

"அவள் வந்து விட்டததட்ட இரண்டு மாதங்கள் ஆகின்றன!"

"பூ வக்கி பாய்! இந்த நேரே உங்களுள் சொர்க்கமாக மாற்றிக்குக் குமே!" எங்களுள் சங்கரன்.

"மிகில், சங்கர! எங்களுக்கு நேரப் ஞாட்டாதே!"

"இந்த விஷயத்தில் உங்களுக்கு கொடும் வருவதாகக் கூறினால் நான் நம்பிவிட மாட்டேன். புரிகிறதா?"

"பரவாயில்லை. உன்னைப் பற்றி நான் ஏன் கவலைப்பட வேண்டும்? வந்த விஷயத்தைக் கூறு."

"ஓ! பரவாயில்லை. கடமை வீர ஞானிட்டாய்...! நான் 'சென்டரில்' சல்பிராகுண்டின், ஏ. அண்டிடி, பிகாம்பளக்ஸ் முதலில் மாத்திரைகள் இல்லை. அவசியமாகத் தேவைப்படுகின்றன. உன் சென்டரில் கடனாகப் பெற்றுப் போகலாம் என்று வந்தேன்."

"ஓ. கே. ஒரு பேப்பரில் குறித்துக் கொடுத்துக் கையெழுத்துப் போட்டு வாங்கிப் போ!" என்றான் வசந்தன்.

"மீட்டுக்கு ஆணையுப்! ஒரு கப் காப்பி தருள்வேன். என் 'டயட்டர்'க இடுக்கிறது" என்று சபகரன்.

"ஐ ஆம் ஸார், என் மனைசி ஹரில் இக்கி."

"வெரி குட்! என்ன அழகான குழந்தை! மனைசி ஹரில் இல்லை. சீலியா அருகிலிருக்கிறாள்."

"சங்கர! இதற்கு மேல் நான் உன் லைப் லை அனுமதிக்கப் போவதில்லை. வேறு விஷயமிருந்தால் போக!"

சங்கரன் விவரமாக கண்டனோடு வசந்தனை நோக்கினான். அவன் பற்க்க அவன் விழிப்பதைக் கண்டதுப் போலாம் வக்க கைவோடு விடை பெற்றான்.

திரும்பும் நேரமேனும், புதுக் கலிப் போடும் திறமும் குழலினைப் பார்த்து மீண்டுமிக்கிரமும், எல்லாவிதம் பூரிக் அப் போனார்கள். செல்வத்தில் பிறந்த தம் ஒரே மகனை வாந்தனுக்குத் தந்து மறித்த கருணையுள்ளங்கள் பூரண மறிவில் அவனைப் போற்றின. குழலி தனி உலகில் இருந்தான். தனக்குள் பூத்துக் கிளர்ச்சும் ஒவ்வொரு உணர் அவையும் அவன் தேன் துளிகளாக மாத்தினான். உடலின் அயர்வும், களைப்பும் உயிருக்குத் தேவையுடனும் திடமும், வலிமையுமாகத் தெரிந்தன!

"அம்மா, தாகம்!" என்று குரல் கொடுத்தான் குழலி. அம்மா என்று அவன் தன் தாயை விளித்த கனமே

சிக்லித் தொடர் தலை

7 பாஷு

கல்கி அகிலடாபர் 20, சிறப்பிதழில்

சீரம்பம்

- சிறுவருக்கான சீத்திரத்
- தொடர்தான்; பெரியோரும்
- படித்து மகிழலாம்

காலைப் புத்துணர்ச்சியை மாலை வரை நீடிக்கச் செய்யுங்கள்!

காலையில் குளித்தபின் பாண்டஸ் டீரீம்:ப்ளவர் டால்கை உடலில் ஹைக் கொண்டால் புத்துணர்ச்சி மணிக்கணக்கில் நீடித்திருக்கும். வியர்வையை விரைவில் உறிஞ்சும் தன்மையுடைய பாண்டஸ் டீரீம்:ப்ளவர் டால்க் கடுங்கோலையில் கூட உங்களை இதமான உணர்ச்சி புடனும் உல்லாசத்துடனும் இருக்கச் செய்யும். உங்கள் உடலிலுள்ள மிகவும் உறுதியற்ற நுரத்தாக்கையால் வகுடம் பூசவும் தினமும் உபயோகிக்கச் சிறந்தது பாண்டஸ் டீரீம்:ப்ளவர் டால்க்!

பாண்டஸ்

டீரீம்:ப்ளவர் டால்க்—
மென்மை மிக்க மகேசுவரன் டால்க்!

சீலப்பிரசு-பாண்டஸ் இன்கார்ப்பொரேடெட்
(வணிக நலக்கப்பட்ட பொதுப்புடன்
அ.ச.ச.ச.யில் இணைக்கப்பட்டது)

ஒட்டை இரண்டு உள்ளங்கள்

மிரண்டு கடற்சுரையிலே,
மேனண்டிரோடு இரைப்படை
கொட்டைகளை வாயிலிடுகா என்ற
கொத்து இளை பிர்வாது தடக்கும்
புதுமணத் தம்பதியைப் பார்த்து
எத்தனைவேரோ இளைஞர்கள் நங்க
னாக்கும் இப்படி ஒருவாறு வருமா
என்று மாண்புமிகு பெருமக்கள் அரு
வதாயிற்று, அந்தத் தம்பதியினரின்
பாடு, "ஆஹா! கத்திரிமராக
இந்தக் கல்லாணைப் புயலில் சிக்கிக்
கொள்ளாளையே இருக்கிறார்களாம்"
என்று உள்சூற எய்துவதும்
என்று, வாழ்க்கையை அவர்கள்
பார்ப்பதும் கொணங்கன் வேறு
வேறு! மூன்றாவதாகப் பார்வை
யில் பிரச்சினையே இவ்வளவு என்ற
பிரமை! பின்னால்கள் பார்வை
யில் தங்கன் பிரச்சினைகளே
வழி இவ்வியோ என்ற ஏக்கம்!

புது மணத் தம்பதியினருக்குத்
தொடர்வாகப் பிரச்சினைகள் சிக்கல்
நிறைந்தவை! அவைகளைப் போக்
கிக் கொள்ளக் கனவாய் மிகையே
ஆகவே இரு காராருக்குமே திறத்த
மனப்பான்மையே "விட்டுத்
தவ்வையுள் விட்டுக் கொடுக்கும்
சபாபதமும் தேவை,

பெரியவர்களால் நிச்சயிக்கப்
பட்டு நடத்தி திருமணத்தால்,
பெண் கிராமமும் இவ்வாயில் நகர
மும் இவ்வாயில் நகரத்திற்குமான
ஒர் கணியில் வளர்ந்து படித்தவன்
விவாகமான விடு, சாம்பென்கு,
தொட்டம் எல்லாம் உண்டு,
பழங்குலத்திற்கு வில் நா ர ம ன
இடம், நிம்மதியான குழந்தை.

சுயமே குடும்பம் இரண்டு தலை
மூன்றுவரையே பட்டணத்து நடுக்
தர வகுப்பு நெருக்கடிக்கு சூத்திரன்
மூலக்குப் பழகிப் போயிருந்தது.
ராயப்பிபட்டணத்தில் நான்கு குடித்
தளங்களையோடு, ஐந்தாவது குடித்
தளமாக வெகுநாட்டினாள் இது
கும் குடும்பம், சபாபத் துறையில்
நின்றும் நாளும் செல்லும் அதுபா
சாவி, பத்திரிகை எட்டடி அறைக்
கூடுகளேயே பறந்த உலகத்தைக்
கண்டு பழகியவன்.

கவியாணத்தைத் தொடர்ந்து
பெண் புகைகும் வந்து சேர்ந்தான்.
அவனுக்கு ஏதோ கண்ணைக் கட்டி
புக் காட்டிய விட்டது போன்ற
உணர்ச்சி, கண்ணுறையின் தடய
தும், பொதுக் குழாய்க்குப்
போய் வருவதும், அவனுக்கு
ஒன்றாகவே இருந்தன. சேவிகையில்
இருபத்து நான்கு மணி தேரடிப்
பெச்சக் குரல்கள் ஒலித்தது

கொண்டிருந்தன. எப்போதும் தன்னை வாரோ பார்த்
தல் மேனங்குருப்பது போலவே ஒர் உறுத்தல், இந்த
மணிச் சமீபத்தை ஒரு நாட்களாய் தவ்வையுள் அடக்கி
வைத்துப் பார்த்தான். உடம்பு இளைத்து மூத்தலில்
வேதிகைக்குப் பட்டித்ததுதான் மிச்சம், கடைசியில் ஒரு
நாய் தன் கண்களிடம் மணத்தைத் திறந்து கேட்டு
விட்டான். "நாய் சற்று நிம்மதியான பெரிய இடத்
ததைத் தேர்ந்தெடுத்துக் குடியோகக் கூடாதா?" என்று!

'நாய்' என்ற பதத்தில் அவன் தன் மாமனார்,
மாமியார் வம்பெனாரையும் உள்ளடக்கித்தான் பெரிஞன்.
தான் வந்து சேர்ந்த பிறகு அவர்களுக்கு இடத்தைப்
பொறுத்தவரையில் தெருக்கடி ஏற்பட்டு
விட்டது என்ற அவனுக்குத் தெரியும்.

அவன் உட்கார்ந்து
பயம் பெற்றவன்,
ஆனவன் அதுதான்

குடும்பப் பிரச்சினை

மும் அதுபயமும் அவ
னிடம் தீவிர இருத்
தன. "நீ சொன்னது
தொடர்பு கருக்கிட் கூட
நிம்பெறா நானே
காட்டை கொடுத்தாய்.

தூரமாக, ஆனவன் பெட்டைப் பக்கமோ, வேறு
தரமோ போயிடலாம். இந்தச் சங்கடமே இவ்வளவு,
ஆனால் அப்பா வேலை பார்க்கிற காரியாலயம் இத்தப்
பழகியே இருக்கிறது. அவர் இரண்டு வருஷமாகக்
கூடிய வரையில் கை பிரயாணத்ததைத் தவிர்த்துக்
கொண்டு வருகிறார். நடந்து போய்வரக் கொள்கியும்,
அம்மாவைக் இத்தப் பெட்டையிலுள்ள பெருமான்
கொயிலில் அணிவி எதுபாடு! நான் இத்தப் பெட்டையில்
தான் பிறந்தேன். தனக்குப் பிரயாணம் இங்கேயே
பிறக்கணும்னு அவன் ஆணைப்படுத்தியே தப்பி இங்கே
பாடு! பெண் விடாய் பார்த்துவிட்டு அவர்களைக்
கப்பிட்டாய், அவர்கள் தமக்கு 'டாட்டா' கண்ணித்து
விட்டு இங்கேயே இருப்பார்கள்! அப்பறம் தமக்கு
போனாய். இன்னும் நானு வருஷத்திலே அப்பா
கட்டை ஆனவுடனே அம்பத்திலே விடு கட்டிண்டு
போனதுண்டு ஆணைப்பட்டு. அதுவரை இங்கேயே
இருந்து விட்டாய் அப்பறம் நிம்மதியாக இருக்கும்....
உன் அபிப்பிராயம் என்ன?" என்றும் வெகு இதமாக,
இவ்விதமாக.

அவர் மகத்தான அவன் புதிது கொண் டான் என்பதில் அவருக்கும் பரம நம்பி. அந்த பொன் அவன் பதிலும் அருளுகத் திருப்பி அளித்தது. இதனை அப்பாவி வர்கள் எண்ணுகளுக்கு எதிராகத் தன் நிலையிலே வற்புறுத்தப்பட்டது என்று முடிவுக்கு வந்ததாம். "நீங்கள் கொடுத்தும் ரொம்ப செலவிட்டீ" என்று முத்தாய்ப்பு வைத்தான். அப்போது அவன் இதுவரைவிலே பட்ட மண் உணர்ச்சிக்கு இடம் கொடுக்கவில்லை.

அந்தக் கணவன் மாதிரியும் மூலகோபி லாகவும், பிறர் வேதனைவலப் புதிது கொண்டு முடிபாதுவதையும் இருந்தால் என்ன சொல்லிவிடுவான்? "ஓடுதா! துரளாணி அப்பாவுக்கும் பண்ணாவாய் கொடுக்கிறேன்.... பெரிய மாராஜா பெண் துரளாணி கணவன்! இருந்தாலும் ஒத்திதான் வாடகையைக் கொட்டிக் கொடுத்திருக்கிறேன் வாட்டி அடிக்கிறாய். அப்படித்தானே?" என்று சிறி விழுந்து அந்தப் பெண்ணின் மன விசுவச இன்னும் பெரிதாகிவிடுவான்.

இவ்வோர் உதாரணம். தமிழகத்தில் தென்மேல்புறத்துப் பட்டணத்துக்குக் கணவன் விட்டுக்கு அந்த சேர்த்த புது மணிப் பெண். அவன் ஊரில் திரைப்படக் கொட்டகை உண்டு. சிறிய ஊராகையால் ஒவ்வொரு படமும் திரை நடைகள் ஒடி விட்டுப் போகும். அந்தப் பெண் ஒவ்வொரு படத்தையும் தவறாமல் பார்த்து விடுவாள்.

செய்கைக்குத் தனிக் குடித்தனம் வந்தவுடன் அந்தப் பெண் எங்கு பார்த்தாலும் வன் வரை ஒட்டப்பட்டிருக்கும் திரைப்பட விளம்பரச் சுவிசைப்படங்களைப் பார்த்துப் பரம ஆசைப்பட்டாள். தினசரி ஒரு புதுப் படம் பார்க்க வேண்டும் என்று நினைப்போட்டு அந்த நடைமுறையில் கொண்டு வர முயன்றாள்.

புதுவன்வாரன் தத்துவம் தெரிந்தவன். முதல் மூன்று நாட்கள் மூன்று படங்களுக்கு அவன் இஷ்டம் போன அமைத்துக் கொண்டு போய் வந்தான். நான்காம் நாள், வேடிக்கையான பேசு ஆரம்பித்து மூன்று நாட்கள் விளம்பரங்கள் போலிவிட்ட அந்த சேவடி வன்வன் அவனிடம் கொண்டு வந்து கொள்ளும். பன், டாக்டர், பி. ஏ. பன், இவையெல்லாம் ஒரேயே. விளம்பர விட்டனம் என்னவாகச் சேர்த்து இருப்பதினால்தான் குபாய் வன் பது வாக வன்வன் வந்தது. "நீவா! உன் ஊரிலே ஒரு படம் பார்க்கக் கிட்டணம் எட்டணு, வாரத்துக்கு ஒரு படம் வீதம் பார்த்தாலும் வருடத்துக்கு இருபத்தி ஆறு குபாய்கள் ஆகுள். போக வரச் செய்கிறீர். உடுத்து போய் வரலாம். அதுமட்டுமே திரை நடைவாவுக்கு சேர்க்கடிக் காங்கிக் கொண் டாயி! இதுமேலிருந்து என்ன தெரிந்து வந்தால், நீ இங்கே ஒன்று தான் சம்பாபு பார்ப்பதும் சரி. உங்கள் ஊரில் ஒரு உருப் விளம்பரம் பார்ப்பதும் சரி.... ஈசு வரவடி வன்வன் மூன்று நாட்கள் இங்கே ஒட்டி விட்டபடியே பாரா!" என்று சிரித்துக் கொண்டே

அவரும் பெண்டாவே! பெருமாரா தர தத்துவத்தைப் புதிது கொண்டு முடிபாது வரான் என்று?

இப்போது அந்தத் தம்பதி மாதத் துக்கு ஒரு படம் பார்க்கிறார்கள். திருப்பி விட்டுப் பார்க்கிறார்கள். பரம்பரம் புதிது கொண்டு விட்டார்கள். 'கருவிக் கணவன்' என்று அவன் மனம் வேறுபடவில்லை. 'விளம்பரம் வைத்தியம்' என்று அவன் வேறுவாடு எழுதிக்கொண்டான்.

உத்தியோகம் பார்க்கும் புதுமணத் தம்பதி தங்கள் பிரேமத்தை நீர்த்துக் கொண்ட விதமும் எதைக்கு தெரியும்.

இவையும் பட்டணங்களில்தான். அவையுக்கு அப்பத்தான் தொழிற்சாலை ஒன்றில் உத்தியோகம். அந்தத் தொழிற்சாலைக்கு லாபிஷா வேலை தான். நினைக்கிறதெல்லாம் காராத்திரம் விடுவதும். வேலை நேரம் காலை மூன்று மணிவிலிருந்து மாலை மூன்று மணி வரை.

அந்தப் பெண்ணுக்கு அதுவல் இலாகாவில் தபால் பிரிக்கும் பகுதியில் வேலை. வேலை நேரம் பிற்பகல் ஒரு மணிவிலிருந்து இரவு ஒன்பது வரை. லாபிஷாவிடமிருந்து வந்தால்

கண்பாணத்துக்கான விடுமுறை நாட்கள் வந்தால் அவரவர்கள் வேலைக்குப் போக ஆரம்பித்த பொதுதான் சிறிது உணர்ச்சியை உண்டாக்க ஆரம்பித்தார்கள். காலை ஆறரை மணிக்குப் பிறகு இரவு ஒன்பதுரை மணிக்குத் தான் அவர்களால் சந்திக்க முடிந்தது. லாபிஷாவிடமிருந்துவரும் அவன் கொட்டக் கொட்ட உட்கார்த்திருந்ததால், திரைப்பட விழைமையில் அவன் விட்டைச் சந்திச் சந்தி வந்து கொண்டிருந்தான். இந்தச் சந்திக்க வேண்டியவாப் பிரேமக்கு முடிவு காணக் கணவன் கிறையிடுகான்.

"இன்னாலும் நீ வேலைக்குப் போகத்தான் வேண்டுமென்று நினைக்கிறாயா? என் சம்பந்தமில்லை ஓரளவு திருப்திசுரமாய் காங்கிக்க நடத்துப் போதாதோ?" என்று பதிலி அவன் பொறுப்பில் கிறும் தொக்கத்துடன் பேசுவை ஆரம்பித்தான்.

"அவரும் செட்டிக்காரி. "தான் அப்படி நினைக்கிறேன்! கொஞ்ச நாட்களுக்குப் போய்த் போக்குக்காகத்தான் வேலைவில் போய்தேன். அதற்கு, இதுமேல் இப்போது நமக்கு ஓரளவு சாதகமாக மாற்றிக்கொள்ள நமக்கு என்று குறைந்த ஆரம்பித்து "எப் படிக்கு. இன்னும் செல்க்டா ஸ்திதே கருடிகள் தான் வேலை பார்க்க வேண்டியது. சம்பந்தமில்லை இருந்து நுராவை அப்படியே மாதா மாதம் தேயிப்பிள் போட்டுக் கொண்டு வரவேண்டும். ஸ்திதே கருடிகள் விட்டத்திட்டப் பன்னிரண்டாயிரத்துச் செல்க்கம் செல்கம். அந்தக் கொண்டு அப் படியே ஒரு கிறு காங்கிக் கொள்ளலாம். இவையும் தான் வேலை பார்க்க வேண்டுமென்று அந்தத் தொக்கத்துக்காகத்தான். உன் கைக்குச் சம்பந்தமில்லைபென்றால் நாளைக்கே ராஜிதாமாப் பண்ணி விடுகிறேன்" என்றான்.

கணவனுக்கு இந்த போசனை பிடித்திருந்தது. வேலைவல காபால் வரவன்விடுவான்

தீபாவளிக்கு
விசேஷ தள்ளுபடி

எல்லா

கோ-ஆப்டெக்ஸ்

கைத்தறித்துணி விற்பனையில்
24.9.68 முதல் 21.10.68 வரை

இந்த தள்ளுபடி எல்லா "கோ-ஆப்டெக்ஸ்"
விற்பனை நிலையங்களிலும், பிரதம நெசவாளர்
கூட்டுறவு சங்கங்களிலும் கிடைக்கும்.

தமிழ்நாடு கைத்தறி நெசவாளர்
கூட்டுறவு சங்கம் லிமிடெட்,

பாலசுந்தரம் பிண்டிங்,
எழும்பூர், சென்னை-8.

இப்போது! அதிக லாபமடைய கால்கேட் டென்டல் க்ரீம் ஸூப்பர் சைஸ்

**கால்கேட் மூலம், வாய் -
நாற்றத்தைத் தடுத்துதாளாமலும்
பற்கிணைவை எதிர்த்திடுங்கள்!**

மென்மையான
ஒரே தேய்ப்பில் கால்கேட் டென்டல் க்ரீம்
வாய் நாற்றத்தையும், பற்கிணைவை -
விளைவிக்கும் கிருமிகளையும் 30 சத
விகிதம் வரை அகற்றுகிறது.

கால்கேட் 1969-70-ல் 7 கோடீஸ் வாய் நாற்றத்தை
உடனடியாக அகற்றுத்தெளிதும், உணவு உடல்
கொண்ட உடம்பை உயர்த்தி முதலில் பத-
னாக துக்கெடுப்பதன் மூலமாக பற்களை வலுவா-
தரிக்கவேண்டும் என்ற கோரிக்கை அரசாங்கம்
எழுப்பி பற்களைத் தடுக்கப்படுகிறது என்பதும்
இதனால் கோரிக்கை நிறைவேற்றம்.

அதன் விளைவாக பெரியளவில் கால்கேட்
தயார்செய்த டென்டல் க்ரீம் கொண்டு
குழந்தைகள் தவிர்த்து பருகாதது கிருமியுறியும்
விடப்படுகிறது.

தூய்மைப்பாடான இவ் வுச்செரு வெள்ளை
வாண பதனாகும் பெற்றவை... மத்தெடுப்ப
பற்களை உயர்த்தும் டென்டல் க்ரீம் அதிக
முகம் கால்கேட் பதனாகவேயே
வாய்நுகிடுங்கள்.

தயார் பதனாகவே இருக்கிறதும்,
இப்பவன்னை ஆண்களையும்
கால்கேட் குத்படியில் மூலம்
அகட்டவதும், ஒரு உயர்
பருகாதது கிருமியுறியும்.

OC/8 38 TM

ஒரு பொய் (நாடகம்)

பிப்ரவரி 1944-ராச இரக்கும்பொழுது வக்கீல் சத்தியநாதன் என்பவர், தாம் அறிந்த நிகழ்ச்சியைக் கொண்டு ஒரு துணைவருக்குப் பதிலாகக் கூண்டுடன் கஞ்சு நண்டின் வாய்க்கி கொடுத்துவிடுகிறார். உண்மையை அறிந்த பொழுது தமது மனச்சாட்சியில் உந்தல் காரணமாக அவ்வேலையை ராஜ்நாமாச் செய்து பிராயச்சித்தம் தேடிக்கொள்கிறார். உண்மை தவிர வேறு அறியாத வக்கீல் என்ற தன்மை பெயரும் பெறுகிறார்.

அப்படிப்பட்ட ஒரு நல்லவர்க்கு கடைவிலில் 'ஒரு பொய்' வாங்கித் சொல்லி வந்து நாடகம் தனது மருடத்தை நிலைநாட்டிக்கொள்ள முயலுகிறது. 'பொய்'ம்' ஆம் வாய்மையிடத்த புறநீர்ந்த நன்மை யாகவும் எனின்' என்னும் குறள் கருத்து வகைகொடுத்து உதவுகிற நம்பிக்கையில்தான். கதைப் போக்கின்படி முடிவில் ஒரு பொய்க்குக்கூட இடம் கொடுக்காமல் முடித் திருந்தாலும் நாடகத்தின் மருடம் நிலைத் திருக்க இடம் உண்டு.

தனக்கு இன்றத்த தீவருக்காகப் பழி வாங்கும் வேகத்துடன் வரும் ஒருவன், மாதக் கணக்கில் பொறுமையைக் கண்டப் பிடிப்பது கதைக்கு ஓர் ஒட்டைதான். என்னாலும்,

பொத்தல் வானையைப் பூத்தொட்டியாகித் தறுமண் மலர்ச் செடிவை நடுவது போன்ற காரியத்தைச் செய்திருக்கிறார்கள். அதற்குச் சிறந்த நட்பு உரையுண்டிருக்கிறது.

இயல்வாதிட்டாய், வக்கீல் சத்தியநாதனுக்கு வரும் திரு எஸ். ஆர். வீரராகவனின் அமே நிக்கையான அற்புத நட்புப் பரிமளிக்க முடியுமா? வேதநாயகமாக வெண்பொருத் தத்தோடு திரு சுந்தரரோஜன் அவருக்கு ஈடு கொடுத்து நடத்திடுக்க முடியுமா? வக்கீல் குமாஸ்தாவாக வரும் திரு வி. ராஜ கோபால். கல்யாணத் தரகராக வரும் து. எஸ். ஆருடன் மோதி தகைச் கணையை உதிர்ந்திருக்க முடியுமா?

ஆனால் அவருக்கு மிகுதிய அருதமாக ஒருசில வாகவிலங்கள் மீண்டும் மீண்டும் தகைச் கணைக்காக வந்து, சேவிச் கணையாதி 'அமெச்சூர்' தன்மையை அதிகமாகிக்க காட்டுகின்றன.

தாயும் மனனமாக வந்ததாலும், வி.ஜே. புவனுகேஷியும் பாத்திரத்துக்கேற்ப நடத்து நட்புக்கு மேலாகக் கட்டுகிறார்கள்.

'என்னெல்லென் தியெட்டர்' அளிக்கும் இந்த நாடகம், சில பல திருத்தங்களுடன் மேடை ஏறி வரமேலும் சிறக்கும்.

டான். அவர்கள் வேறு ஓர் ஏற்பாடும் செய்து கொண்டார்கள். மாதத்தில் ஒரு நூலிற்றுக் கிழமை அவர் காரியாலயத்துக்கு விஜய பொதுவான். அன்று முழுதும் அவர்விருவரும் மகாபுலிபுரமோ, வேடத்தாங்கல் வரிமோ பொய் வருவார்கள். அதே போல் அவன் மாதம் ஒரு திங்கட் கிழமை விஜய பொதுவான். அன்றும் அப்படியே சிவபாணம் மேற்கொள் வார்கள். மாதம் இரண்டு நாள் இப்படி நடந்தது. அறிந்த நம்பதி இருவரும் சத்திராசை மாக இருக்கிறார்கள்.

இத்திபோகம் பாந்தது வந்த ராஜேக் வரிமையத் திறுமணம் ஆண்டதன் உத்தி போகம் - பார்க்க வேண்டாம் என்று அவன் கணவன் விட்டார் சொல்லி விட்டார்கள். அதில் அவளுக்கு ஆட்சேபணை ஒன்றும் இல்லை. ஆனால் கலகலவென்று பததுப் பேர்களுடன் பழகிச் சுதந்திரமாக இருத்துவிட்டு இப் பொது முதியவர்கள் நிறைந்த அந்தக் குடும் பத்தில் சில வளரவாறாகளுக்கு அடங்கி நடப் பது அவளுக்கு என்னவோ போயிருந்தது.

தன் தீயணைக் கூறித் தரப்பட்டவளுக்கு. "இது ஒன்றும் பிழிசில்லெ அம்மா! ஆப் சிவ" தெரட்டு வொர்க்கோ, குப்பிரன் டெண்டோ கடிந்து கொண்டாய், தாம் கணாச்சி வரப்படுவதுவியயா? கொஞ்ச தாளைக்கு உன் மாயியார் விட்டைடும் ஆயின் மாதிரியே நினைத்து பாய்ந்திரட்டன் நடத்து கொள். அவர்களுக்கு உள்மேல் திருப்பி ஏற் பட்டு விட்டதோ, உனக்கு அப்பறம் எல் லாமே டட்டன் பிரமோகன்தான்!" என்றான்.

இந்த சம்பாஷணை நாளின்று மாதங்களுக்கு லுன் நடந்தது. சென்ற வாரம் ராஜேக் வரிமைய ஒரு நாள் அவன் கணவனுடனேயே சேர்ந்து பார்க்கிறேன். "சாரி தீம் இன் னாக்குப் பண்ணைப் அடனவலுக்கு ரொம்ப தாய்லா இப்போ என் அம்மா, ராஜேக் வரிமையப் போல மூட்டுப் பென் உண்டா என்று ஊர் முழுதும் தழுக்குப் போடு கிறான்" என்னுள் அவன் பெருமீத்துடன்.

திர்க்க முடியாத பிரச்சினையே வாழ்க்கை யில் இருக்க, விவேகத்துடன் அனுபவத்தில் இருக்கிறது அவ் முடிவு. - மேனா

பொன்னிவனத்துப் பூங்குயில்

கொத்தமங்கலம் சுப்பு

அத்தியாயம் 42

கோயில் வளரக் குலம் வளரும்

ஆதி பராசக்தியும் ஆட வல்லவளா
என்று ஆச்சரியத்துடன் சிங்கனைக் கேட்
டார் குயிலி.

"ஆம், சக்தி ஆடும், முருகன் ஆடு
வான், விநாயகர் ஆடுவார், மன்மதன்
ஆடுவான், ரதி ஆடுவான், அண்ட
சராசரங்களும் ஆடும். சூரியன் முதலிய
கோள்களும் ஆடும். நிலம் ஆடும்,
நீர் ஆடும், மரம் ஆடும். மான் ஆடும்,
நிழல் ஆடும், தீயும் நாளும் கூட. ஆடு
வோம், ஆட்டத்தான் உலகத்தில்
உயிர், உள்ளும் மேலும் ஒடும் மூலக்
கூர் ஆட்டம், எடுத்த காலும் வைத்த
காலும் ஆட்டம். அதனுல்தான் நாயிற்
மக்கள் கூத்திராதுக்குக் கொடியில்
எடுத்து அதற்குப் கொள்ளோடு விளையுது
கோயில் எவ்வளவு சிறப்பரம் என்று
கொல்லி, சத்தியம், சிவம், கருதரம்
என்று அழகியும் கலையிலும் அவை
வணங்கினார்கள்" என்று பாட்டவன்
பேசி முடித்தான் சிங்கன். ஆனால்
குயிலியோ சில போல் நின்றுள்,
மேலும் பேச மாட்டாளு என்று
எதிர்பார்ப்பது போல் நின்றுள். ஏன்
குயிலியின் கூட்டத்தினர் எல்லாமே
அவன் பேச்சில் மயங்கித்தான் நின்றனர்.

"சிங்கா, கொஞ்ச நேரத்துக்கு முன்
னவே நீ என்னிடத்தில், 'நீ ஆடினால்
நான் தலைக்கோல் தட்டுவேன்'னு
சொன்னியல்" என்று ஆவலோடு
கேட்டாள். சிங்கன் ஆவலோடு அவ
ளைப் பார்த்தான். அந்தப் பார்வையில்
'ஆம், சொன்னேன்' என்ற பாயம்
ஒளித்தது. குயிலி அவனைப் பார்த்து
விட்டு எதையோ சேக்கத் தயங்கித்
தலை குனிந்தாள்.

'எனக்குக் கற்றுக் கொடுக்கிறாயா?'
என்று அந்தப் பார்வை கேட்டது....
'ஆகட்டும்' என்று அவன் தலை
யாட்டினான்.

இருவரும் பேசவில்லை. அங்கே
மொழி உதவிக்கு வரவில்லை. ஆனால்

விழிகளும் முக பாவமுமே பேசிக்
கொண்டன.

"சபாஷ்! இதுதான் பரதநாட்
யம். பேச்சே தேவலை போல் இருக்
குதே! வங்களுக்குக்கூடப் புரிஞ்சு
போச்சே!" என்று சிங்கனேத்தம்பி.

"ஆமாம், ஆமாம்!" என்று எல்
லாப் பையன்களும் குதூகல ஆலவாரம்
செய்தார்கள்.

"குயிலி பாவம், ராகம், தாளம்
ஆகிய மூன்றின் முதலெழுத்தும்,
கூடவெழுத்தும கலந்துதான் பரதம்.
அது மொழியா மொழி, மொழிகள்
பிறப்பாதற்கு முன்பே பிறந்தது.
அதற்கு அபிரமக் கைகளே அறிச்சுவது,
விழியும் பார்வையும், விடுகின்ற
மூக்கம், மோகன முதுகையும், முக
பாவமும்தான் பாட்டர்கள் உயிர்
எழுத்து. மொவெழுத்து, உயிர்மெய்
யெழுத்து ஆகிய மூன்றும் நம் கூட
லாகிய மெய்யிலிருந்துதான் தோன்
றின். இதனால்தான் கூத்தாடும்—
தெய்வத்துக்குக் கோயில் எடுத்து
வணங்குகிறோம், நமது பெரிய கோயி
லும் கூத்தபிரான் கோயில். நமது
பெரும் தமிழ் நூலோ நாம் வாழ்த்தி
வணங்கும் அவனது மலர்ச் சிலம்படியி
லுள்ள சிலம்பு. நாட்டியத்தைப்
பற்றிச் சொல்லும் பெருங்காணியம்
சிலப்பதிகாரம்."

"சிங்கா, இதைவெல்லாம் நீ எங்கு
கற்றாய்?" என்று கேட்டாள் குயிலி.

"அதையென் கேட்டுறே? நாளும்
உன்னைப் போலத்தான் அரண்மனை
பிடிக்காம முடி வந்தவன், நம்ப
தஞ்சாவூர் மகாராசா இருக்கிறாரே,
தூக்கோஜி மகாராசா, அவரு ஆடல்
பாடல்களிலே கைகண்டவரு. சங்கீத
சாரம்னு அவங்க ஓர் இலக்கியமே
எழுதியிருக்காரு. நான் அங்கேகொஞ்ச
நாளைக்குச் சமையல் கட்டுவே எச்சி இலை
எடுத்துக்கிட்டு இருந்தேன். அவங்க
சாப்பிட்டுற போது சதுரு, நாட்டியம்

இதைப் பற்றிப் பேசிக்கிட்டே சாப் பிடுவாங்க. அந்த எச்சிலில்தான் எனக்கு இந்தக் கலை விடைத்தது. "என்று கீர்த்திசெய்யும் நாகத் தழை நழைக்கத் துற நூலையென் கிப்தி னையர் கொன்னார்."

"ஓ, அந்த எச்சில் பருக்கையை விட உணக்கு இந்தப் பிச்சைப் பருக்கை பெரிசாய் போயிட்டுதா? அப்படியிப் பட்ட ராசாவை விட்டு ஏன் வந்தே? அவர் இந்தக் கோயிலுக்கெல்லாம் வந்திருப்பாராப்போ?"

"வருவார், கலை, சிலை, காவோர் இந்த மூன்றையும் காப்பாத்தறதுதான் அவர் கடமை. அவரு இல்லாட்டி இந்தச் சிலையை யெல்லாம் எப்பவோ உடைச்சு எறிஞ்சிருப்பான்."

இதைக் கேட்ட குயிலி தன் இரு கரங்களையும் தூக்கித் தஞ்சையை நோக்கிக் குமிட்டாள்.

"எவன் உடைக்கிறவன்? என் உயிரைக் கொடுத்தாவது தடுப்போன்" என்று அவன் வாயிலிருந்து ஒரு வார்த்தை துள்ளி விழுந்தது. திடீரென்று பராசக்தி காளியாக மாறியதைப் போல் குயிலி நின்றாள்.

"சிங்கா, நீ ஏன் அந்த வேலைகளை விட்டு விட்டு வந்தாய்? மறுபடியும் அங்கே போய் அவங்க காலைக் கழுவித் கொண்டாவது இரு."

"அது முடியாதே. எனக்கு அத்தனை கோயிலையும் பார்க்கணும்னு ஆசை. அரண்மனைக்குள் கட்டிப் போட்டாப் போல இருக்க முடியுமா? அதுதான் தப்பிக்கிட்டு வந்திட்டேன்."

"அப்படியாலும் இன்று சிங்கன் சமைத்தது அரண்மனைச் சமைப்பது" என்றான் முந்திரிக் கொட்டை.

"போடா, நீ ஒரு திண்ணிப் பாய், சிங்கப், நீ எனக்கு எப்போ நாட்டியம் சொல்லித் தருவாய்?"

"அதுதான் உங்களுக்கு வந்துவிட்டதே! இனி நானு சொல்லித் தர வேண்டும்? ஆசைதான் கலைக்கு அடித்தனம். அதுக்கு வருப்பு நடந்தினால் வராது. வா, சிதம்பரத்துக்குப் போவோம்."

"ஏன், அங்கே என்ன?"

"அங்கே சிறக் கோபுரத்திலே நாட்டிய சாஸ்திரத்தை நூறு சிலைகளிலே செய்து வைச்சிருக்கிருங்க."

"நெகிச்சாய் போயிட முடியுமா? அதுவரைக்கும் நான் காத்துக்கிட்டுத் தான் இருக்க முடியுமா?"

"அது வேண்டாம். தஞ்சாவூருக்கு வா, அங்கே பெரிய கோயிலுக்குள்ளே பெருவுடையார் கருவறைக்கு எதிரிலே சிலதாண்டவம் முழுவதும் சிற்பமா செய்துக்கிடுக்கிறாங்க."

"ஏன்டா, சின்னத் தம்பி! நீ பார்த்தியாடா?" என்றான் குயிலி.

"அந்தப் பெரிய கிங்கம் கண்ணிலே படுமா? இருட்டிலே இருக்கிற சிற்பம் கண்ணிலே படுமா? இனிமேல் போதும் பாரப்போன்!" என்றான் அவன்.

"என்னுலே தஞ்சாவூருக்கும் வர முடியாது. அங்கே மாமன் பிடிச்சுப் பான். இல்லாட்டி மன்னர்களோட ஆட்கள் கொண்டு போய் மங்களை விவாகத்திலே அடைச்சிருவாங்க. தஞ்சை யைப் போகும் வரை என் ஆசை தாங்காது சிங்கா!"

"அப்படியானால் ஒரு நல்ல நாளில் பாரப்போம்."

"நல்லதைச் செய்யற நாளே நல்ல நாள்தான்."

"சரி, தஞ்சாவூரையும் சிதம்பரத் தையும் உணக்காக இங்கே வரச் சொல்றேன்" என்று சொல்லிக் கொண்டே சிங்கன் தன்னுடைய மத்தளைத்தின்மேல் சுட்டியிருந்த உறையை அவிழ்த்தான்.

இதற்குத்தான் குயிலியைக் கோயிலுக்கு அழைத்து வந்தான் சிங்கன். மற் றொருவர் சொல்லி அவளை ஆட வைக்க முடியாது. அந்த அக்கறை அவன் மனத்திலே தானாக ஏற்பட வேண்டும். உத்தரவு போட்டால் ஓர் அரும்பைக் கூட உண்டாக்க முடியாது. ஆசை அரும்பு வேண்டும். நமது கோயில் கனில் நுழைத்து விட்டால் யாருக்குத் தான் கையிலே ஆசை வராது? இசை யும், ஆடலும் இறைவன் திருமூல என்றும் இருப்பவை ஆயிற்றே!

உலகில் சில பொருள்கள் மிகவும் அழகாக இருக்கின்றன. அது இயற்கை அழகு. மலர் இயற்கை, அதன் மணம் இயற்கை. அதை யாரும் செயற்கை காகச் செய்துவிட முடியாது. பனை மரத்திலே ஊசலாடும் தூக்கணுள் குருணியின் சுட்டைக் குருணியைக் கூட்ட வேண்டும். ஏந்தக் கொத்தறக்கும் அனாதக் குருணிகுச் சொல்லிக் கொடுக்க முடியாது. களையாள் புற்றுப் அப்படித் தான். சிலந்தியின் வலைவைச் சியந்தி தான் பிடிவ வேண்டும். இதைத் திட்டம் போட்டு ஒருவர் பிடிவ அரம்பித்தால் ஒரு கூடு கோடி வராகன் பெறும். மயிலுக்கு ஆடலும், குழிதூக்குப் பாடலும், அவற்றின் மனத்தில் பிறக்க வேண்டும். குயிலி #9ல் மனத்தில் நாட்டியக் கையில் அவல் பிறந்து விட்டது. மாட்டையே போக்கில் விட்டுத்தான் மடக்க வேண்டும் என்றால் பாட்டை உடனே மடக்க முடியுமா? மனத்தை உடனே மடக்க முடியுமா? வயிறு நிரம்பினால் கலை வரும்

அதற்காகவே சிங்கள தன் மகனாக
சனமத்து அவர்களுக்கு வயிறு திரம்பச்
சொறிட்டான். அது தன் சோறு
என்ற திருப்பெயரால் உண்டாக்கினான்.
கடிக் கொயிலின் வாசனிலே அன்ன
பூணிலின் சுவையை இராச ராசன்
அமைத்ததும் இந்தக் கருத்தில்தான்.
சோழவள நாடு சோறு தரும் நாடு.
அதிலும் திருக்குடத்தை புவிமடத்தை
யின் திலகம். வற்றாத போன்றியும்
வளமான செங்குளம் இன்று கற்றோர்
பலரை உண்டாக்கியிருக்கின்றன. கடிக்
கொயில்களை இவ்வு மயப்படுவாம்.
கொயில் நவமணத்தும் பன்னி செல்
வோம். பயர், பக்தி, விசுவாசம் ஆகிய
மூன்றும்தான் கடிகளின் அடிப்படை.
இந்தப் பண்டுகளை அடிப்படையாகக்
கொள்ளாத கக்கி, அதைக் கற்ற

வர்களுக்கும், மற்றவர்க
ளுக்கும் திமையைத்தான்
உண்டாக்கும். ஆகவே,
கலையைக் கட்டவும் சத்திதி
யில் வைப்போம் என்று
வைத்தார்கள் சோழ மஃ
னர்கள். அதிலும் ஆடக்.
பாடல், ஒலியம் போன்ற
துண் கலைகள் மனத்தை
எளிதில் கவரக்
கூடியவை. இவற்
றனை பத்தியுடன்
கலக்கா விட்டால்
நாட்டைப் பாழ்

படுத்திடும் என்று கருதினார்கள். அதே
எண்ணத்தில்தான் தாராகரம் கொயில்
மண்பாத்திலே 'தித் தித் தை!' என்று
தலக்கொடுத்த தட்டிலுள் சிங்களன்.
அவன் மத்தளத்திலிருந்து ஓர் ஏட்டை
யும், ஒரு குச்சியையும் எடுத்தான்.
அந்த நாட்டிலுக் கொடைக் கண்ணில்
ஒற்றிக் கொண்டு ஏட்டைப் பிரித்தான்
சிங்களன். அருமையான அகலமான கூந்
தல் பனைஒலிகளில் சிதம்பரத்திலுள்ள
நாட்டின கரணச் சிற்பங்கள் தொண்
னுற்று ஆறும் நஞ்சைக் கொயில் சிற
பங்களும் வர்ணத்தால் திட்டப்பெற்
றிருந்தன...பார்க்குதான் நுலி. பிரமித்
தான். மூதல் ஏட்டில் இருந்த நடராஜ
மூர்த்தியின் வண்ண ஒலியம் அவ
குடைப எண்ணத்தில் விளக்கை
ஏற்றியது. உற்றுப் பார்க்குதான். மால்

ஆடியது. மழனிலை உன்ன அன்ன ஆடியது. ஒரு பதம் எடுத்து ஆடியது. ஒரு பதம் மீதித்து ஆடியது. அரை யிலே உட்டிய புலித்தோல் ஆடியது. உலகம் படம் எடுத்து ஆடியது. இடை ஆடியது. உருக்கை ஆடியது. உலகமே அவன் ஆட்டத்தில் ஆடியது. குயிலியும் ஆடத் தொடங்கினான்.

தில்ல நடராசன் மூன் எம்பியத்தற ஆனத்தத்தில் அவன் மிதந்தான்.

ராஜ ராஜேசுவரம் கோயில் வாசலில் தந்தி மண்டபத்துக்குமூன் உன்ன திறந்த நாட்டிய சாலையில் குயிலி நாட்டியம் பவிய ஆரம்பித்தான். கண் பார்த்ததைக் கையும் செவியும் எப்பயை அவன் விஷயத்தில் மூன்று தலையைச் சித்திரக்காரர் விட்டான் கண் டோம். இப்பொழுது கண் பார்த்ததைக் கைகளும், கால்களும் செய்கின்றன.

அன்று ஒரு நாளில் அமைந்த துறையங்கள் என்று நாட்டிய பாண்டலில் அமைக்கப்படும் தொழில் கை அபிநயங்கள் அத்தனைவரும் கற்றுக் கொண்டு விட்டான். சிங்கன் சொல்லிக் கொடுக்காதது போல் சொல்லிக் கொடுத்தான். அவனது கைகளும், கால்களும் கண்களும் பேசின.....

"பொதும, உனக்கு உடம்பு வலிக்கும்" என்று சிங்கன் எத்தனையோ முறை எடுத்துச் சொல்லியும் அவன் கேட்கவில்லை. ஆடினால், அதுக்காமல் ஆடினால். அவனா ஆடினால்? அவனா உடம்பு வலி ஆடியும் ஆட வையத்தது. மயிதனுக்கு மனம் இருக்கிறது. அது உற்சாகத்தில் உடலை ஆட்டி வைக்கும். ஆனால் மத்தனத்துக்கு - மனமா இருக்கிறது? "குயிலி பசிக்கிறது" என்றான் சிங்கன்.

"என்னவா, இப்பத்தான் சாப் பிட்டாய். அது என்ன வயிறு. குதிரா? இன்னும் கொஞ்ச நேரம் ஆடலாம்" என்றான் அவன்.

"எனக்குப் பசிக்கவில்லை. என் மத்தனத்துக்குப் பசிக்கிறது. அதில் இருந்த சோ நெல் வாய் உதிர்த்து போச்சு" என்றான் சிங்கன்.

"ஏய்யா, கையை வலிக்குதா? அப்படிச் சொல்லுவே. ஏன் மத்தனத்தின் மேலே குத்தம் சுமத்தறே? சரி, நாளைக்குப் பார்த்துக்குவோம்" என்றான் குயிலி.

தாராகரம் ஊர் ஓரத்திலே உன்ன கருமான் பட்டணையை நாடி வந்தான் சிங்கன். பட்டணை வாசலில் ஏழெட்டுக் குதிரைகள் நின்று. குடிவெறியோடு இன்னும் ஏழெட்டுப்பேர் பதின்மத்தாம் புள்ளி விளையாடிக் கொண்டிருந்தார்கள். கருமான் இன்

னும் ஐந்து குதிரைகளுக்கு லாடம் கட்ட வேண்டும் என்றும், ஒவ்வொரு லாடத்தையும் இருக்கைப் காலத்தி அடித்து வளைக்கவே நேர மில்லை என்றும், கொல்வன் கிட்டம் கொடுக்க முடியாது என்றும் சிங்கனிடம் கூறிவிட்டான். ஆயினும் சலிக்காமல் தரையிலே தேடிப் பார்த்தான் சிங்கன். இருப்பைப் பொடியும் மணலும் உருகி, கலந்து கல் ஆகிய கிட்டம் ஒன்று கிடைத்தது. அதைப் பொடி செய்து அத்தப் பொடிசையைச் சோற்றுடன் கலந்து மத்தனத்தின் வலது பக்கத்தில் தேய்ப்பது போல் தேய்த்துவிட்டு கங்கேதமாக மூன்று ததீயினைத் தோம்களை முறுக்கினான் சிங்கன்.

இரவு முதல் ஜாமத்தில் இம் மத்தன நாதம் கேட்கவே பட்டணையிலிருந்த ஆட்களும் குதிரைகளுக்கு லாடம் கட்டிச் சொன்னவர்களும் அவனைக் குடுத்து கொண்டார்கள்.

"தல்லா அடிக்கிறியே! இன்னும் கொஞ்சம் அடிய்யா." என்றான் ஒருவன்.

"அடிக்கலில்லங்க. சோறு போட்டுக் கறுதி பார்த்திறேன்" என்று அவன் சொல்லிக் கொண்டிருக்கும்போதே ஒரு சித்திரக்காரன் பின்வரும் பாட்டைப் பாடிக்கொண்டே வந்தான்.

**ஒருகை மனக்குற முகம் மனக்குற
ஒருகை வாய்க்கே
சகிப்பிக்கவாண ஒருகை மனக்குற
ஏகக் கோலிகே.**

இதற்குச் சிங்கன் மத்தனத்தின் அழிவமாக வாசிக்கவே அங்கிருந்த குதிரைக்காரர்கள் அத்தனை பேரும் "சபாஷ், சபாஷ்!" என்று தலையை ஆட்டினார்கள். ஏற்கனவே குடி வெறியில் அடிக்கொண்டிருந்த தலைகள் ஆதலால் இப்பொழுது அவைகள் நிற்காமல் மேலும் ஆடின.

**குதிரை இருக்குது குதிரை இருக்குது
வெக்கன் திடலிகே
கேது நடக்குது வெது நடக்குது
கோட்டைக் கோலிகே
துகரி மனக்குற துகரி மனக்குற
துரி அடித்திகே
அரவங்கனையே துகரி, தேடுது
கூணும் கவியாணம்.**

"திருத்தவ்யா பாட்டை!" என்றான் ஒரு குதிரைக்காரன். அரவங்கன் னுக்கும் வெப்பன் கண்ணுக்கும் கல்யாணம் பண்ணுவாய்க். அரவக்கும் துவிக்கும் கல்யாணம் உண்டா?

ஈஸ்வரி மற்றும் எல்லா புதிய தீபாவளி கவர்
மாட்டுச் சேலைகளையும் கிடைக்கும்

6-10-68

13-10-68

20-10-68

குடித்தரக்கீழமைகளில்
விற்பனை உண்டு!

**பட்டுச்
சேலைகள்**

- * சோளி பீஸ்கள்
- * நூல் சேலைகள்
- * மற்றும் பல
நூதன ஜவுளி
ரகங்களுக்கு

*

நல்லி

லெக்ஸ்டைல்

போன் : 442567

பரண்ம - பஜார்
தியாகராபகர், மதராஸ் - 17

பிள்ளி இளவரசர் ரகங்களுக்கு : மில் & கைத்தறி ரகங்களுக்கு
நல்லி & என்ஸ் : நல்லி ஸ்டோர்ஸ்
பாண்டி பஜார் - இ. நகர் : லஸ் - மலிலாப்பூர்

திபாவளியை முன்னிட்டு

புதிய டிசைன்களில் பட்டு புடவைகள், நூதன பாட்டிகளில் கைத்தறியில் தயார் செய்த ஜவுளி ரகங்கள் ஸ்டாக் செய்துள்ளோம். உடன் தேவைக்கு முத்துங்கள்.

காஞ்சிபுரம் ரிலீக் ஹவுஸ்

பட்டு துணி வியாபாரம்

6/88-29 W.E.A., கரோல்பாக், புது டெல்லி-5 போன்: 663981

நாட்டின் முக்கிய இரு பிரச்சினைகளுக்கு எங்கள் சேவை

உங்கள் பிரச்சினை எதுவானாலும் சரி, அருகில் உள்ள எங்கள் கிளையின் உதவியை நாடுங்கள்.

விவசாயம்: உணவு உற்பத்தி பெருக நவீன முறையில் சாகுபடிசெய்ய டிராக்டரும் பம்புகளுக்கும் வாங்க குறைந்த வட்டியில் கடன் வழங்குகிறோம்.

சிறுதொழில்: சிறுதொழில் பெருக இயந்திரங்கள் வாங்கவும் மூலப்பொருள் வாங்கவும் குறைந்த வட்டியில் கடன் வழங்குகிறோம்.

ஒவ்வாண்டு செலவுக்கு உலகநாட்டின் மட்டி விலைகள் சேலிக்குப் படிக்கிட்டுகளுக்கு 5% பிசுட்
படிக்கிட்டுகளுக்கு 5% வரை ரெகலிங்
படிக்கிட்டுகளுக்கு 81% வரை

கஞ்சாவூர் பர்மனேண்ட் ப்ரங்க் லிமிடெட்.

K.V. எச்சிதானந்த மூப்பரூர்—Tadur
E.K. மாதவன்—Oodupettai

VSK/TPB/AG 2

பலத்திற்கும் ஆரோக்கியத்திற்கும்

பண்டிட்.டி. கோபாலாசாரியாரின்

ஜீவாம்ருதம்

1898 முதல் பிரசுரத்தி பெற்றது

ஆயுர்வேதாஸ்ரமம்

கோலேட், கும்மெட்

சென்னை - 17.

ஹெலோ! சாம்பு!
பார்த்து நானாச்சாம்பு!

ஹெலோ தித்தலை **ஓடு வாரணம்..**
நானா க் காணும்?

என்று ஒரு குறுக்குக் கேள்வியைப் போட்டான் அவன். தங்கள் ஆட்களில் ஒருவனின் கெட்டிக்காரத்தனத்தைப் பார்த்து அத்தனை குதிரைக்காரர்களும் "ஓ....ஓ....கெட்கே...."- என்று கைகொட்டிச் சிரித்தார்கள்.

"நிறுத்துங்கள். நிறுத்துங்கள்" என்று கிணத்தோடு எழுந்தான் சிங்கன். "வீரர்களே, ஏன் சிரிக்கிறீர்கள்? அப்படிச் சிலனும் ஒன்னும். அறிவாதவன் வாயிலே மண்ணும், அரசன் கண்ணுக்கும் துளசிக் கண்ணுக்கும். கம்பாணம்னு அதைத்தான் குறிக்குது. பாடுறவங்க ஆயிரம் கருத்தை உன்னை அடக்கி வைச்சுப் பாடுவாங்க. அது புரியறவங்களுக்குத்தான் புரியும் உங்க கையிலே காச இருந்தாப் போடுங்க. இல்லேன்னா குதிரை மேலே ஏறிக்கிட்டு ஓடுங்க."

"குருத்தை லாடம்மட்டும் கொங்குடு
சுபா கொங்குடு
குருத்தைப் பார்த்துப் பொருத்த
வேளும் கொங்குடு!"

என்று வாத்தியத்தில் தானே தட்டிக் கொண்டு சிங்கன் பாடினான். அதோடு அவன் ஆட்டமும் சேர்ந்து கொள்ளவே அங்கிருந்த வீரர்கள் அனைவரும் அவனைக் கேர்ந்து ஆட அரசமயித் தார்கள். ஆட்டம் ஏற ஏற மிற்ற வர்கள் காசை அள்ளி ஏறிந்தார்கள். ஆனால் கொல்லன் பட்டணையில் துருத்திக் கம்பை ஆட்டி ஆட்டித் துருத்தியை ஊதிக் கொண்டிருந்தவன். "குருத்தைப் பார்த்துப் பொருத்த வேண்டும்"

என்ற வரிசையத் தனக்குத் தானே சொல்லிக் கொண்டான்.

மேலே விழுந்த காகுகளை அக்கறைவுடன் பொறுக்கினான் சிங்கன். தனக் கென்று ஒரு காசைக்கூட எடுத்துக் கொள்ளாமல் அத்தனை காகுகளையும் குருட்டுப் பிச்சைக்காரன் மடியில் அவன் முடிந்து விட்டதைப் பார்த்துக் குதிரைக்காரர்கள் ஆச்சரியப்பட்டனர்.

"பொங்க பொரியவாரே. ஒரு வாரத்துக்குக் கவலையில்லாமல் சாப்பிடலாம்" என்று சொல்லிவிட்டு, "வீரர்களே வணக்கம்" என்று கூறி நடந்தான் சிங்கன். வரும் வழியில் திருக்குளத்தில் படித்துறையில் கூட கார்ந்து கொண்டிருக்கிற அசை போடுவதுபோல் பிச்சைக்காரன் பாடிய பாட்டை ஆரவரித்தான் சிங்கன்.

மூச்சு வேதனையின் ஆட்கள் கவாமி மலைப் பகுதியில் குயிலியைத் தேடுகிறார்கள். திருச்சியில் தவராத்திரி ஏற பாடு மும்மூரமாக நடக்கிறது. துளசி மகராஜா தம் மகனாகிய அரசினன் குமரன் ஐத்திந்து ஒத்தர்களை விட்டுத் தேடச் சொல்லி யிருக்கிறார்! "சபாஷ் சர்க்கரை" என்றார் சிரித்த சிங்கன் வேடத்திலிருந்து பிரதாப சிம்மன். அவனையும் அறிவாமல் ஒரு சிரிப்பு வந்தது. குதிரைக்கு லாடம் கட்டும் கருமான் சியாமா, குருத்தைப் பார்த்து ஆணிகளைப் பொருத்திவிடுவான் என்ற எண்ணமே அவர் சிரிப்புக்குக் காரணம்.

தீர்த்தக்கரை மண்டபத்தில் படுத்திருந்த குயிலியின் கூட்டம் அந்தக்

...எனக்குப் புடா!
துள்ளிக்குத்தான்..!

சும்ப தேவலையாச்சே!

குளிர்ந்த காற்றில் குறட்டை விட்டுத் தூங்கியது. குயிலிக்கு உறக்கமே வரவில்லை. ஆடிய ஆட்டத்தில் அவளுடைய இரு தொடைகளிலும் அசைக்க முடியாத வலி ஏற்பட்டு விட்டது. அவளது கைகிரங்கள் 'இன்னும் இ' நு திணங்களுக்கு எங்களால் சோற்றைக் கூடப் பிசைய முடியுமா?' என்று கூறின. சுமத்தும் தலையும் திரும்பியே மறுத்தன. ஒரே நாளில் நாட்டியத் தைக் சுற்றக் கொண்டு விட முடியுமா? நரம்புகள் எல்லாவுதான் வலியும்? கடலில் இத்தனை அனுப்பு இருந்தாலும் அவளது உள்ளம் குயிலாகிப் பாடியது. குளத்தங்களைக் காற்றைக் காட்டி ஆய் குளிர்ந்த எண்ணங்கள் அவள் மனத்தில் ஓடின.

"அடி அம்பா நான் பிறந்த பிறப்பு நல்ல பிறப்பு. கணினகையர் விட்டிலா பிறந்தேன்? கலியாணி மடியிலேயல்லவா பிறந்திருக்கிறேன். கணினகை என்றும் என்னை அர்த்தம்? கணினகை என்கிறதைக் கணக்கிட்டு அபிநயிக்கும் என்க என்று இம்மலிக்குத்தானே புரிஞ்சுக் கிட்டேன். அம்மா! அந்த நடராசா லின் அழகு கண்ணுக்குள்ளேயே தர்த்தனம். அடுகே. கலிக் கலி, பக்திக் கலி இத்த கொண்டு கண்ணும் இருந்தா கோயில்களெல்லாம் பள்ளிக்கூடம்தான். இன்று கோயில்க் காணக் கொடுத்து வைத்தேன். எப்படித்தான் இவ்வளவு சிறப்பாகக் கொட்டினார்களோ? அவருகை எப்படி வணிகிடுக்கும்! ஓவ் கொடு கண்ணையும் செய்ய எத்தனை நாள் பிடித்திருக்கும்? வேலாயத்துப் போலா கொட்டியிருப்பாங்க? கத்துவே கொட்டற வேலை இல்லை. கத்துப் புத்தும் உள்ளவரை இருக்க வேண்டிய கருத்துக்களைத்தான் கொட்டியிருப்பாங்க. எழுதி அறிக்கிறதா யிருந்தா அவ்வது படிக்கக் கிறிக்கிறதா யிருந்தா என்னையும் எழுதலாம். கோயில்கள் அதிகமா இருக்கிறதால்தான் கும்பிகாணத்திலே இத்தனை கொட்டிக்காரத்தனம் இருக்குது. ஒவ்வொரு கோயிலும் தலைமுறை தலைமுறைதான். கலிகளை வளர்த்தது. சிற்பம், எந்தெம், நாட்டியம் எல்லாம் காவேரிக் கரைவிக் செழிப்பா இருக்குது ஏன்? ரகிக்கிறதாக்குக் கலை இங்கே இருக்குது. ரகிக் ரகிக் மூலியும் ரகிக் பிடிச்சாப் போல ஆகுது. ரகிக் விதவாறாகி விடுகிறது. இத்தனையும் கோயில்களிலே விளைந்த பயிர்தானே. ஊரிலே ஒரு கோயில் இருந்தா நாயு மெனம் வகுது. பத்துப் பாட்டுக் கச்சேரி நடக்குது. தெருவெல்லாம் நாட்டியம் நடக்குது. கலிகளைப் பரிவாரமாக வைச்சக்கிட்டுக்

கடவுள் ஒவ்வொரு வீட்டு வாசலிலேயும் வந்து நிற்கிறது. கருத்துக் தெரி யாத வசகவே கலியும் கடவுளும் கண்ணுக்குள்ளே பதியுது. கருத்தோட சேர்ந்து வளருது. காவடியிலே பாட்டு, பூவையிலே பாட்டு, பள்ளி பெருங்கி ஏலே பாட்டு. நாயு பெரியவங்க பிர சங்கம், அழகு, அலங்காரம், நறுமணம், நல்ல பேச்சு, சுத்தம், கசும் எல்லாம் கொடியாரவே கிடைக்குது. எல்லாரும் சேர்ந்து வாழலுங்க. சேர்ந்து கும்பிட லுங்க. சேர்ந்து தேரிழுக்கிறுங்க. ஊரே ஒண்ணு சேர்ந்து ஒத்துமை வளருது. கோயில் இல்லா ஊரில் குடி யிருக்க வேண்டாமென்று சொன்னால் கலி எவ்வளவு நல்ல வாரித்தை! மனமே, கோயிலுக்குப் போ. மனிதர் கலி. கோயிலுக்குப் போங்கள். பள்ளிக் கூடத்து நிறம்பலே கூட ஒதுங்காத குயிலி கொயிலுக்கிறும். எங்குக்குப் பாடிப்பாடி தந்தது கோயில். பங்குக்குக் கலியைத் தந்தது கோயில். பன் கலியைத் திறந்தது கோயில். தூங்காமல் கலி யானையிலே என்னை விழிக்கிறுக்கச் சொல்வது கோயில்.

"கிணத்திலும் பிறும் முற்றிலிக் கொட் டடடடம் தூங்கலுங்க. கிணத்திலும் அவ்வம் கருவம். எண்காக கலியையும் கொண்டுள்ள. முற்றிலிக் கொட்டை ஆகிப்போகல்கி. அவன் போகிலே அவிய இருக்கும். ஏ! பந்தியனை படிச் சலம். மத்தம் பாங்கெல்லாம் ஏனாக்கள். அநாதைகள். அடையி இத் தக் குயிலி எப்படியும் உங்களுக்குச் சொறு போட முடியுமா? தூங்காதிகள், விதி. எழு. போ கோயிலுக்கு. அங்கே தான் அறிவுக் கண் திறக்கும்.

"எழுபி விட்டுவிடலா? பாசம். தூங்கட்டும். தானே தானைக்குக் கோயிலுக்கு வருகிறுடன். 'லா, லா, லா' என்று கொண்டா மணி கூப்பிடும்போது பொகிரார்கள்.

"கோயிலுக்குள் நுழையறபோதுதான் எப்படி நுழைஞ்சோன்? இப்பொழுது எப்படி இருக்கிறேன்? பு. ஆ. ஆனத் தம் வகுது. பாடப் பாடப் பரவச மாகுது. தூற்றெட்டு ஆட்டமும் தொடி யிலே பாடமாகிவிட்டது. கடம்பு என் கொயிலிக் கேட்கிறது. மனக் எங்கு அடங்கி நடக்கிறது. ஆனால் குயிலி கிரித்துக் கொண்டான். ஹும்...ஹும் மனக் அடங்கலே. அடிக்கடி அந்தச் சிங் கன் மேலே பாயது. இது ஏன்? அவன் கொட்டிக்காரன். கேட கேள்விக்கு பதில் சொல்லுவான். ஆ! -மும் பாட்டமும் அவனுக்கு அத்துப்படி ஆகியிருக்கு. அவன் பச்சே இனிக்குது. ஆனம் அழகன்." (தொடரும்)

விநுவிநுப்பான தீபாவளி விற்பனை!

புதிய பாட்டர்களிலும், கண்
கண்களிலும் வண்ணங்களில்
9, 6 செலங்களில் ஏராள
மான பட்டுப் புடவைகளும்
அதற்கு ஏற்றற்போல்போல
கரும் தடார் செய்து வைத்
துள்ளோம்.

மைசூர் 1963

**சம்பூர்ண சாஸ்திரியார்
டீசன்ஸ்.**

சம்பூர்ண பட்டு டீசன்ஸ் உற்பத்தியாளர்

28, விடக்கு மாட வீதி, மைசூர், 4
மதுராஸ் - 4

மதுராஸ் - 4

14-A, பரிசு மைசூர், கைத்தா - 26 (போன் : 46-3876)

ராம்தீர்த் பிரஹ்மி ஆயில்

(ஸ்பெஷல் செ. 1)

(நிறிஸ்டர்)

உத்தம உதிர்தலையும், பொருத்தமும் தருத்த மோததிற்கு ஒரு
நிறத்தையும், பனபனப்பையும் அளிக்கும் ஓர் ஒப்பற்ற உத்தம
தலைம். பல உயர்ந்த மூலிகைகளைக் கொண்டு தயாரிக்கப்பட்டது.
மூலிகைக்குக் குவிர்த்தொளித்து, ஸ்ராவக சக்தியை அறிவித்தது. கண்
விரிச்செய்யும், அடிக்கடி ஏற்படும் தலைவலியையும் போக்கி நிம்மதி
பான நித்திரைவை அளிக்கிறது.

SHRI RAMTIRTH YOGASHRAM
DADAR - BOMBAY-14

"YOGIC CLASSES"

மது சென்னை ஆபீஸில் யோகாசன கருப்புக் நடத்தப்படுகின்றன

மதுராஸ் பிராஞ்சு : 25, காளியப்ப நாயக்கன் தெரு, மதுராஸ் - 3

போன் : 34258

“ரவி, சீக்கிரம் உங்க பாட்டியை வரப்
கொண்டுவ. நேரமாகிட்டேயிருந்து லைட்டர்
வந்துவிடுகது” என்று கூறக்கூடப் போவது கூட
சரியான கருத்தாக இருக்காது என்பதில் ஐயம்.
கைக் கூரியதற்கு அப்படியே போய்விட்டிரு
அடுக்கியிருந்த பத்மாஸாமி அம்மாள்
தேவமராகக் கூடத்துக்கு வந்தான். கூடவே,
“நேரமாகிட்டே யிருந்தாப்பா, கடிதம் வந்
திருக்கு” என்று கேட்டபடி மூத்த பெண்
கலோசன குரலில் இருந்து இறங்கி வந்தான்.

“ஆயா, நேரமாகி விட்டிருந்து
வெளியிலிருந்து காலமே வண்டிக்கு நல்ல
துண்டுகளை இங்கே புறப்பட்டு வந்துள்ளம்.
மரபியங்களுக்கு வீல் லைட் க்குதான் இப்போ
திலாவளிக்கூட வர முடியாதாம். நேரமாகி
போட பிரசாஸம் ஆரம்பிக்கும் ஒரு நாளில்
பார்த்து வருகிறது. கூட்டிட்டுப் போக மாப
பின்பையே விரைவாக, இதுதான் கிளியாம்.”

“நேரமாகிவிட்டிருந்து இது எத்தனை மாதம்
அம்மா?”

“நாளை முடிந்த அந்தவருக்கு” மரு
மகள் பார்வையிலிருந்து சேன்விக்குப் பதில்
கூறிக் கொண்டே காரியங்களைத் தொடர்ந்து
கவனிக்கப் பதிலாளை அம்மாள் அடுக்கினைக்
குச் சென்று விட்டாள்.

சுதவிய சிறு இடைவேளை உண்டாக்கிக்
கொண்டு, ஹாஸில் நடைபெற்ற அத்தனை

காட்சிகளையும் கண்டு விழைந்ததைத் திரிவித்
துக் கொண்ட அருளு - அந்த விட்டின்
கடைசி பகுதியை - தன் ஆனாக் கதையை
மீண்டும் பார்க்கிறார். அருள் இத்த
பணியை நோக்கி ஒரு புண்ணைப் புரிந்து

அந்தப் புண்ணைக் கொண்டுப் புரிந்து
கொண்டு சந்திரமும் முறுவலித்தான்.

கவனம் ஆடுவதற்குப் புறப்பட்டுச் சென்
தும் அருளு மாடிக்குச் சென்றான். குழந்
ததற்கும் பாக் கொடுத்துக் கொண்டிருந்த
கலோசன குரல்களையும் கண்டதும், “நேரமாகி
விட்டிருந்து லைட்டர் வந்திருக்கு,
அருளு...” என்று மெழுகி கொடுக்க.

“தெரியும். கொஞ்ச நாளிலே இது விடு
கொட்டிவிட ஆள்பத்திரியாகப் போகிறது!
செவ்வகலோசன ஒரு புள்ளி நேரம் போகிறது.”
கவனம் விட்டிருந்த கலோசனக் கிரித்தபடி
அருளு கூறினான். கலோசனமில்லாத
குழிவிட்டது.

“அப்பாடிவிலாசம் பேசப் பட்டாது
அருளு” அருளுக்கு மேல் கலோசன குர
லாக் கெல்லாம் கேட்டுக் கொண்டிருக்க
அருளு அப்பே இருந்தால்தான்! அவன்
மாடிப்படி இறங்கிக் கொண்டிருந்தான்.

அடுக்கினைக்குச் சென்ற அருளு, “சாப்
பிடலாமா அம்மா?” என்றான்.

அருளு சாப்பிட்டுக் கொண்டிருக்கும்
போது இடுப்பில் இருமிக் கொண்டிருக்கும்

பி
ண்ணா
படி

சு.பி.நீலமணி

கைக் குழந்தையுடன் உள்ளே வந்த பார்வதி
 "மேறமா வந்து விடுவாய். அருளுவுக்குத்
 தெரியுமா அம்மா?" என்னுள் யதார்த்த
 மாக, ஆறும் அருளுளில் குணம் தெரிந்து
 பத்மாஸனி அம்மாள் மௌனம் சாதித்தாள்.
 பார்வதி விடாமல் அருளுவைப் பார்த்துச்
 சிரித்தபடி, "அடுத்தது நம்ம அருளுவுக்குத்
 தான் பிறக்கணும், இல்லையா?" என்
 றுள் மலிழ்ச்சியுடன்.

"போதும், போதும்! ஏனக்கொள்ளும்தான்
 வேண்டாம். நான் நிம்மதியாக இருக்கேன்.
 என்னசெண்டியிருக்கு! பொழுதுக்கும் விபாதி
 பிடுங்கிண்டு, குழந்தையும் குட்டிகளும்!"

அருளுவிட இந்த லார்த்தைகள் பார்வதி
 விட நெஞ்சில் 'கரு'கென்று ஊதத்தன்,
 உற்சாகம் குன்றி அவள் முகம் தொங்கி
 விட்டது.

ரீமாமிதம் தம்பதியுக்குக் கமோசனம்.
 மேறமா என்று இரண்டு பெண்கள், சந்
 திரன், சமணன் என்று இரண்டு பிள்ளைகள்.

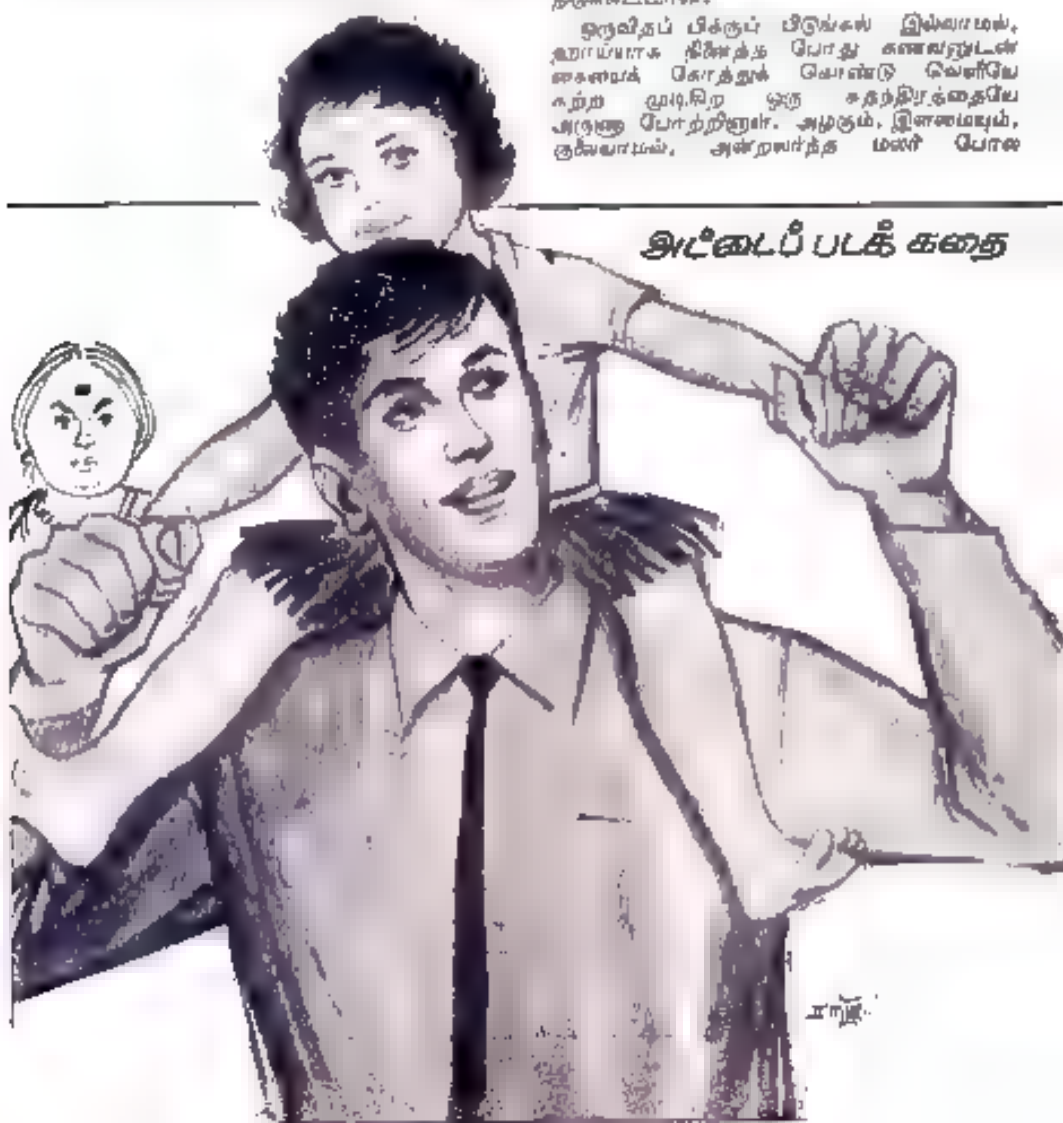
அருளுவைத் தவிர எல்லாருக்கும் - பெண்
 களுக்கும், மருமகனுக்கும்-மூன்றாம் நான்காம்
 குழந்தைகள், குடும்பம் இப்படி ஆனமர்
 மாக வளர்ந்து பெருகிவிருந்தாலும், அந்த
 வீட்டில் இன்னும் பாகப் பிரிவினை என்னும்
 பிரச்சனை மறாமல் எப்போதும் ஒரே குடும்ப
 மாக இருப்பதில் பிரியம் உள்ளவர்கள்
 போகலி இருந்தனர்.

அத்தனை பேரிகளுடைய மனத்திலும்,
 'அருளு இன்னும் தயமாகாமல் இருக்கிறதோ'
 என்பதுதான் வருத்தம். ஆறும் அருளு
 வுக்கோ...

அப்படி இருப்பதே ஒரு பெருமைவாக
 இருந்தது. அதில்தான் தன்னுடையகௌரவ
 மும், அழகு இருப்பதாகக் கரிவப்படை
 கூடச் செய்தாள். படித்த பெண்ணுள்
 அவள், தன்னுடைய அந்தக் காலத்தைக்
 மறப்பர் லாவத்த போதெல்லாம் வெளிப்
 படுத்தவும், மற்றவர்களை மட்டும் தட்ட
 வும் தயங்குவதில்லை. இதைக் கண்டு சந்திரன்
 திடுக்கிட்டான்.

ஒருவீதப் பிக்குப் பிடுங்கல் இவ்வாமல்,
 ஹாயமாக நினைத்த போது கணவனுடன்
 கைளமாக் கொடுத்துக் கொண்டு வெளியே
 கூற்ற முடிவிற ஒரு சுந்திரித்தையே
 அருளு போற்றினாள். அழகும், இளமையும்,
 குவியாமல், அன்றலர்ந்த மலர் போல

அட்டைப் படக் கதை

இருக்க லும்கிற ஒரு பொய்யான கலங்கத் தில் அவனது மனம் ஊறிப்போய் இருந்தது.

அன்று வெள்ளிக்கிழமை. கடந்ததில்படி காலையில்லையே க்டெஸ்டுக்கும் புறப்பட்டுச் சென்றாவிட்ட அப்பா, பெண்ணுடைய இரும்பி வத்தார்.

தேறமானவ அம்மாவோடு கோத்து கனோ அனுபவப் பாரிவதிலும் வாசலில் நின்று வருகைத் துயர். குழந்தைகள். "சித்தி...அத்தே..." என்ற கோஷமிட்டன. அருளுயிர் உபாயம் தெரியுமாதலால், மீண்டும் வரிலும் பின்னடி மாக விட்டுக்கும் துணையும் போது. அருளு ணைப் பார்த்துவிட்ட தேறமானின் பாரிணை மத்தவர்களிடம் தஞ்சம் புதுகது போய் இருந்தது. ஆனால் அருளு பாவையாகது ஸ்டெயம் செய்காததுமே !

வரிலும் பின்னடியாக வத்திருக்கும் தேறமானை அப்பாவும் அம்மாவும் தாங்கி லுரிகன். கனோதரர்கள் அப்படி மகிழ் பொழித் தார்கள். அவன் ஒரு வேட்கமெட்டி. சௌடி அதுமதிப்பில்கி. குழந்தைகளை வோனாம் களரீய் விட்டு வக்கதற்காக மணத்தும் பார் வதிலும் கோபித்துக் கொண்டார்கள்.

அன்று சனிக்கிழமை. அவர தான் வீடு போட்டுவிட்டு ஓர் ஆய்விப் படத்துக்குப் போகதாக ஏற்பாடு. அருளு கண்ணுடி மூன் அமர்த்து தன்னை அழகு செய்து கொண்டதில் முழுகிச்சுடன் மினைத்தான்.

ஆய்விவிரிந்து வந்த சத்திரன். "அருளு, ஒரு குட்டியின்!" என்று கூறிக் கொண்டே அறைக்குள் நுழைந்தான்.

"என்ன?" என்றிற பாவனைவீச ஏற்பனை வில் கடுபட்டிருந்த அருளு புதுவத்தை கவித் தான். சத்திரன் அவன் கையில் ஆய்விவிரிந்து கொண்டிரு வந்திருந்த ஒரு வடிவத்தைக் கொடுத்தான். அதில் -

"புகழ்மிறுமை காரி 'வெள்ளை' க்கெ வண்டிப் புறப்பட' வத்தவடி கண்டிருந்தது. அருளுயிர் சத்திரன் கண்டிப்பாபு துக்கும் புலிமாளானாகி விட்டது.

"இதுதான் பற்றி நீங்கள் எங்கிட்டே ஒரு வார்த்தைகடைச் சொல்வாங்கியே?"

"எனக்கே வாயமெதான் தெரியும். அருளு! பேரீய ஆய்வின கம்பிட்டு. 'கத்தி. இந்த 'லாபிபுக்கு' நீதான் மரகத் துள்ளு கண்டிச் செளகிக் செவ்விருக்கென். இதைத் தொடபித்து. கன் 'துடவன்' அயி ரிக்கா விஜயன் எற்பட்டானும் ஏன்... வான்'னு சொன்னா."

"அப்பவாண்டு திரவவனக்குக்கட நீங்க இங்கே இருக்கப் போறதில்லையா?"

"ஊனாலும் இந்தத் திரவவனக்குக் கண்டி கந்தானம் தேய்கன் நதியேதான் அருளு!"

அன்று கணவனுடன் கிளியாவுக்குச் சென்ற அருளுவருத்த திரோட்டியை ஆப் விவப் படம் பார்ப்பதாகவே தேர்ந்த விக்கி. வண்டிப் மாதிரித்து ஒவ்வொரு அழகுச் சதுக்கத்திலும் தாதுன் கணவருடன் வகவோத்துக் கொண்டு கற்றுவது போலவே அத்தனை பெருமைமயில் மனம் துவங்கி கொண்டிருந்தது.

குறிப்பிட்ட திவத்தன்று கிமான் திவபத் துக்கும் புறப்பட சென்றபடி தேரத்துக்கு

ராமாயிரத்ததின் விட்டு வாசலில் சத்திரன் ஆய்வி 'வான்' ஒன்று வத்து திவத்தா புறவரை. பெட்டிகளை கண்டியில் ஏற்றிக் கொண்டிருந்தார் !

சத்திரன் அப்பா அம்மானை நமங்கரித் தான். பிளரவீயிருந்த விழி மடலிலிருந்த திருத்திரை எடுத்துப் பிங்காரிசை தேற்றி வீசு திட்டி ஆரீவதிக்கும் போது பத்தா னில் அம்மானுடைய கண்டி கமல்கிவிட் டன. பிங்கா கண்டிக்குத் தேரத்துக்குப் பம்புகுள் வந்தே நீண்டபயிம் பிறிட்டு வந்த அருளுவை அடக்க. வயதின் காரணமாகத் தவிர்ப்பு போன அந்த விழிகள் வலினை இழந்து விட்டன போதும். அம்மாவ தன்னை வும் மீறி அழுவாவிட்டாள். ராமாயிரத்தம் இங்குக் கட்டத்தில் தமது பார்வையை எறிப்பதற்கு கவனிவிருந்த அருளுவைபார் பட்டதில் மீது எடுத்துக் கொண்டிருந்தார்.

கனோட்டேடும் விடைபெற்றுக் கொண்டு வானின் மரன் ஸட்டியு சத்திரன் ஏறிக் கொண்டான். பிங் ஸட்டியும் - கிளாச திவயம் வளரலில் வரிலிருப்பவென்று - அருளுவும் கனோவும் அமர்க்கனோடு அத்தனை வான்குப்பட்டான்க்களும் ஏறிக்கொண்டன.

பிரவான்களை புறப்படுவதற்கு முன்பு உண்ட புரவான்கள் சடங்குகள் எவ்வாம் ஒரு வரிலால் மடித்தன. பம்பாய் வாரக்கமரக வண்டன் சென்றும் 'விவ்வை' புறப்படுவ தற்கான அறிவிப்பு ஒலித்தது.

சத்திரன் அருளுயிர் காதருகே மெய்வக் கெக்கத்தான். "அப்பே, எதிரியமாயிரு. தான் வண்டன் போறது உனக்குப் பெருமை இல்லையா? நீதான் புத்திரியாவாச்சே !"

உத்தரகமூட்டும் கணவருடைய வார்த்தை களைக் கேட்டு வரமிருந்த அருளு, கண்ணி ருக்கிடை போலித்தான்.

பிரவவத்துக்கு வத்திருந்த தேறமானுக்கு மூன்றாவது குழந்தை பின்னடியாகப் பிறந்தது. இதில் அயலுக்கு கன்னுற - பெண் பிறக்கு திவன்று இருந்த ஆவையால் - ஓர் ஏமாற்றம்: மனக்குறை.

தேறமானை அவன் கணவர் வத்து அழகுத்துக் கொண்டு போய் இரண்டு மாதங்களுக்கு மேல் இருக்கும்.

சத்திரன்ப் பற்றி ஏதோ சத்திரப்பம் அரும் போது அதுவும். அவன் சம்பந்தப் பட்ட காக இருந்தான் விட்டிய எவ்வொருமும் ஒரு புகழ் அவன் கினைத்துக் கொண்டு மேல் ஒவ்வொரு சி. அதன் பிரகு அவர வான்கள் தங்கள் தங்கள் குழந்தைகளுடன் சிராடுவதும், வன் ஏதிரே உள்வளர்களைக் கவனிப்பதும், விட்டு வேலைகளைச் செய்வது மாக ஒப்படி அங்குட அதுவக்களில் அரி வாகும் சூழ்விப் போனார்கள். ஆனால் அருளு மட்டும் -

மத்தவர்களிலிருந்து மாறுபட்டவளாக. ஸ்போதமும் கணவன் நினைத்துக் கொண்டு அந்த விட்டிய கண்டிமொத்த ஓங்கவருக்கும் விட்டி தவிர போது தவிரக் கிட்டியிருப் பதாகவும், கணவன் திரிபு வத்த திரது, நன் அத்தகறு இச்சுறும். ஒரு படி உரைப் போவதையும் கற்பனையில் எண்ணி எண்ணி மனம் பூரித்தான். ஆனால் -

“எங்கே, பாண் எடுத்துவா!”

ஒரு நோடியில் நல்ல மணமும் சுவையுமுள்ள காபி பெறுவதற்குச் சலபமான வழி!

இதை வந்து விட்டார்கள்—எதிர் பாராத விருந்தினர். தொத்தடி அன்றுமில்லை; மிக
சுல்ல கோபமடங்கும் பாணும் எடுத்துவா. பாணின் உற்சாகமளிக்கின்ற நல்ல சுவையுள்ள
காபி மணத்தை அவர்கள் பெரிதும் விரும்புவார்கள்! எனக்கு பாண் கிரமப்ப பித்ததிற்கு-
லிதது. காணம், அது ஒரு நோடியில் நயக்காவி விடுகிறது! எனவே, பாண் வாழ்பவர்களுக்-
கும் விருந்தினர்களுக்கும் மிகவும் ஏற்றது.

இன்னொரு
பாண்
வாங்குங்கள்

புரூக் பாண்ட்ஸ் காபி
கலந்துடன்
தயாரிக்கப்பட்டது.

BRILLIANT

ரணசிகிச்சையின்றிப் புது முறையில் வலிமையுடைய மூலத்தைச் சுருக்கிக் குணமளிக்கிறது. நமைச்சலை நிறுத்துகிறது வலி தணிக்கிறது.

நியூலாக்-நீயிர்ப் பீனிகளில் தனி மந்தரடி ரண சிகிச்சையின்றியே மூலத்தைச் சுருக்கி, நமைச்சலை நிறுத்தி, வலி தணிக்கும் அற்புத வல்லமையுள்ள புதிய மருத்துப் பொருளை முதன் முறையாகக் கண்டுபிடித்துள்ளது மிகுஞானம்.

டாக்டர்கள் கண்காணிப்பில் கிடைத்தப் பட்ட பரிசோதனைகளினை இதற்கு அத்தாட்சி-வலிவாய் கணம்சமும் உடனடியாகத் தணிக்கும் பட்டன இத்தடன மெல்ல வலிமற்றிய அநே சமயம், உயிர்வாழ்வு மருக்களும் குணமும் ஏற்பட்டது.

அநிதநிதும் அநிசயம் என்னவேனில், புது, நுருபது ஆண்டுகள் கிழந்திருந்த பீனிகளிலும் இந்ந அபிவிருத்தி விசைபெற்றதற்காக.

உகைப் புருப்பெற்ற ஆராய்ச்சிக் கருவம் ஒன்றின் கண்டுபிடிப்பாகிய பரிசோதனை * என்ற புதிய மருத்துப் பொருளை இந்ந இரகசியப் இப்புதிய மருத்துப் பொருள் நற்பெரு பரிசு

ரேஷன் நெல் என்ற பொருட்கள், கலிப்பு வடிவில் அளிக்கப் படுகிறது. மூலத்தைச் சுருக்கியதோடு, மலப்பசுரத்தை மதுமயப்படுத்தி, மலப் பொக்கிஷ வலி அற்ற நரக்குகிறது. ரணமும் கைமச்சலும் மேலும்பாடிவதைத் தடுக்கிறது. பிப்பிரேஷன் நெல், 30 கி. மற்றும் 50 கி. டியூபுகளைக் இடுதொடிக், எகை உயிற்ற மருத்துக் கடைகளிலும் கிடைக்கும்.

மலபொடியுபற்றி விசைக்கும் சிறுநீரில் இவ்வளவு மலப்பெற்ற இன்றே மருதல்: புரப்பெய்க் 31. ரெய் பானெய் & கோ. லி.; தாய் வய 10133, பப்பாய்-1 விசை * ரெய் மலக்

செ-செ-செ

உங்கள் உடைக்கும்
பொருத்தமான
நெயில்
பாலினைஷ்
தேர்ந்து எடுங்கள்
(40 கல்களில்)

எங்கள் பிரமம் கடும
வலிதும் வெகிடு
விடுதல் கிடைக்கும்.

தவாரிப்பான்கள்:

செயுஞ்ச் பியூட்டி லாபஸ்
பம்பாய்-69

சென்னை ஓரெண்ட்:

பிரண்டன் ஓரெண்ட்ஸ்கில்

5, மலிப்பெருவார் தெரு, சென்னை-1

சுரூக்: 25999

பருசுகள் மறைந்து
விடுகின்றன

உலக மிகுதியாகிய மிகுதியாகிய
மிகுதியாகிய மிகுதியாகிய

நிக்ஸோடெரீம் (Nixoderm) உபயோகித்தால் மருப்பருக்கள் எவ்வாறு மறைந்து விடுகின்றன. இன்றிரவு நிக்ஸோடெரீம் (Nixoderm) உபயோகிப்புகள். உங்கள் கருமம் மிகுதுவாகவும் வறவறப்பாகவும் மாட மறுகிவந்தாலும் ஆவதே கான் ரீசுக், நிக்ஸோடெரீம் (Nixoderm) கரு மத்தின்மீது ஏற்படும் மருப்பருக்கள் உபுகள். செத்திரத் தாய்புகள், மெலாச பறவும் படை. பட்டாநாணை, வெடிப் புகள் முதலிய உபாதைகளுக்குக் காரண மான மிகுதிக்கையும் பூச்சிக்கையும் அழிக்க விஞ்ஞான முறையில் குவாசிக்கப்பட்டது. உங்கள் கருமத்தின் மெல்லிய துவாரம் கன் இடக்கும் பூச்சிக்கையும், மிகுதி க்கையும் அழித்தாவன்றி, உங்கள் கரும உபாதைகள் கைகா. இன்றே உங்கள் வெயின்புட்டி நிக்ஸோடெரீம் (Nixoderm) வாங்குங்கள். மருப்பருக்களை மறைவச் செய்து கருமத்தை மிகுதுவாகவும் வற வறப்பாகவும் இருக்கச் செய்யும் என்ற பூரண நம்பிக்கையுடன் நிக்ஸோடெரீம் (Nixoderm) வாங்குங்கள்.

- அந்தப் பூரிப்பு பெரும் பொருளவாக ஒரு நாள் அவர் உலகத்தில் வெடித்துச் சிதறப் போகிறது என்பதைப் பாவம் அருளு ஏப்படி அறிவான்?

மூன்று வருஷங்களில் திரும்பி வர வேண்டிய சத்திரன், அதன் பிறகும் ஊருக்குத் திரும்பவில்லை. ஆரம்பத்தில் வண்டனி விரைந்து ஒழங்காக வந்து கொண்டிருந்த கடிதமும், மேயல் மேயலத் தடைப்பட்டு ஒரு நாள் அதவே நின்று விட்டது.

அருளுவில் உத்காகம் எய்யாமப் போன இடம் தெரியவில்லை. ஏதோ இமை பூரிபாத ஒருவிதக் குறுகுறுப்பு அவ்வது உள் மனத்தை உறுத்திக் கொண்டிருந்தது. யாரிடம் போய் முறையிடுவது?

ரமணத்தான் பிரச்சினைக்கு இளம்பிறை.

"சத்திரன் இப்படியே விட்டு விடறதா, அப்பா? போட்ட வெட்டர் ஒன்றைக் காத்து பதிலைக் காணும்."

"அதுக்கு என்னை என்னடா பண்ணச் சொல்றே?"

"அவர் ஆய்வரை ஒரு நாள் சத்திரன் சேன். அவர் ஒன்றை அவனை அங்கேயே இருக்காணும் என்று சொல்கிறார்கள்..."

"பின்னே இவர் போகாம வரைப் பார்க்க வந்து சேர வேண்டியதுதானே?"

"அதைத்தான் அப்பா. நானும் உங்களைக் கேட்கிறேன்!"

"என்னைக் கேட்டு என்னடா பண்ண?"

அந்தமும் அந்த ஆயிரக்கிட்டேயே கேட்கிறதுதானே? - ராமாயிரதம் தனதில் போய் இந்த யோசனையைக் கூறிவிட்டார், ரமணன் 'உன்' என்று விழுந்தான்.

"நாம் சத்திரகப்பத இந்த வெக்கக் கேட்டை, ஆயிரக்கிட்டே வேறே போய்ச் சொல்லுமாய்ப்பா..."

"பின்னே... இதைப் பற்றியெல்லாம் என்னை என்டா கேட்கிறே? அதோ, உங்க அம்மா வாரா பாரு!" என்று ராமாயிரதம் கையைக் காட்டி, பிச்சையின் கோபத்தைத் திசை திரும்பி விட்டார்.

"இதுக்கெல்லாம் அம்மாவிட்டே போகப் படாது அப்பா!"

ரமணன் ஒருகணம் ஆழ்ந்த சித்தனையில் இருந்தான்.

"அப்பா, ஒரு 'பண்டிதாஸ் தடியா' ஆளு... நீங்க 'பெரியைன்' கொடுப்பீனா?"

"என்னடா இது! கொஞ்சம் புரியுப்படி சொல்வோம்."

"மதர் வெரி எரீலன், ஸ்டார்ட் இம்பியட்டி."

"என்ன இது, அபத்தம்..."

ஆமாம், அப்பா! இதுதான் நான் கொடுக்கப் போகிற 'கேபிளின்' காகசம். அம்மாள்கு சத்திரனுக்கு உசிராச்சே!"

"அதுக்காக?"

"கேபிளப் பார்த்ததும், அவறிப் புடைச் சிண்டு வரலான். அப்பதம் அவனை விடாமப் புடிச்சிக் வேண்டியது அருளுவோடு பொறுப்பு.... என்னப்பா சொல்றேன்?"

"உங்கமனைக் கேளு..."

"ஒருத்தனையும் கேட்க வேணும்பா. நீ சொன்னது சொல்லாட்டாலும், நான் சொல்பா 'சீரியலா' தான் இருக்கேன்."

"காணில் வரி வந்திருக்காடா!"

"எப்பொழுதும் வெறும் கையொடி நமஸம் பார்க்க வரும் மனசு இன்று கையி் பிடி படுக்க வுடன் வந்திருக்காடா!"

உடனே போய்த் தந்தியைக் கொடுத்திட்டு வர்...." என்று பத்மாசனி அம்மான் பிச்சையை விட்டிருக்கிறார்.

பிச்சையினைப் படித்துவிட்டுச் சத்திரன் என்னவோ ஏதோ என்று அவறிப் புடைத்துக் கொண்டு வந்து சேர்ந்தான். ஆனால் தனி யாகவல்ல -

அவ்வது வயக்காக ஆக்காட்டி கிரிசு அழுவிய இரண்டு வயதும் பெண் குழந்தையின் பிஞ்சுக் கரம் ஒன்று இருக்கப் பற்றி இருந்தது. அந்தப் பற்றைக் அவ்வது அந்தக் பிஞ்சுக் கரத்தில் இருக்கப் பிடிப்பு -

இந்திய மண்ணில் பிறந்த சத்திரனையும் கண்டனில் உங்கள் ஸ்டெய்லானையும் பிச்சைதிருத்தது என்பதைப் புரிந்து கொள்ள அருளுவுக்கோ, மற்றவர்களுக்கோ அதிக நேரம் ஆகவில்லை.

அருளு அழுதான். அப்படி அழுதது அவனுக்கு அவனுடைய நாகரிகத்துக்கேட இழுக்காகத்தான் ஒரு கணம் தோன்றியது. ஆனால் வானுடைய அருளையையும் துயரத் தையும் சத்திரன் ஸ்டெய்லம் செய்ததாகத் தெரியவில்லை. யானு -

"அம்மாவுக்கு ஆபத்து" என்று போய்த் தந்தி அடித்ததற்கானச் சத்திரன் ரமணனை அளவுக்கு மீறிக் கொடுத்திக் கொண்டான். சத்திர மண்ணில் பிறந்தான் என்ன? தனக் கொடு குழந்தை பிறந்து பார்க்க வேண்டும் என்று துடித்த அம்மாவின் ஆசைக்கானவே அத்தனை தூரத்திலிருந்து மகிளை அழைத்துக் கொண்டு வந்து காட்டிய தள்ளுண்டை அவ் பையும் பெருந்தன்மையையும் உணர்ந்து கொள்ளத் தெரியாதவர்கள் என்று பொதுப் பதையாக எல்லோர் மீதும் சிறி விழுந்தான்.

இதுதான் பெட்டி. படுக்கை. படுக்கைக்கு அவன் புறப்பட முனைந்த போது, அப்பாவும் ரமணனும் நுறுக்கே நின்று தடுத்துப் பார்த்தனர், சத்திரன் கேட்கவேயில்லை.

"ஸ்டெய்லானை விட்டு என்னுடைய இருக்க முடியாது" என்று கூறி விட்டான்.

"இந்தக் கண்ணிரையை எல்லாம் பார்க்க காம் நான் போயிருக்கக் கூடாதா?"

என்று பத்மாஸனி அம்மான் அருது புலம் பிழை. சத்திரன் மனம் அந்நின்று மார விவரம். குழந்தை 'பெய்க்குடன் விமான மேறி விட்டான். இப்போது அவன் வழி பழைய அந்த விட்டிலிருந்து வாரும் செல்ல வில்லை.

செறிது நேரம் வரை அங்கு பவங்கரமாக நோர் அமைதி - புலம் அடித்து ஒய்த்தாத போன்ற பதி திறந்த ஒர் அமைதி-அந்த விட்டில் நிலவியிருந்தது.

பார்வதி தன் அமைதியை குழந்தைக்குப் பால் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தாள்.

அதுவரை அங்கு நடந்த அமைதிதான் ஒன்று விடாமல் பார்த்துக் கொண்டிருந்த அருளு. பொங்கி வந்த துக்கம் தானாக. "அக்கா!" என்று பார்வதியின் மடியின் தலையில் புதைத்துக் கொண்டே செறி குழந்தையைப் போலத் தேம்பித் தேம்பி அழுதான்.

அருளுவுக்கு ஆறுதல் உற திறந்த பார்வதிக்கு ஏனோ கோபம்தான் வந்தது.

"இப்போ அழுது என்னை? பண்ணை அருளு? என்னவதும் மனவியும் என்னுடைய கார்ட்டில் பண்ணைக்கு தூய்மை கைவைக்கோத்துண்டு 'மாட்டி' போறது மட்டும் காழ்க்கவையிலே அருளு. புறமும், மனம் எவ்வாறு அன்புப் பிணைப்பு அழுது போகாமல் அந்த உறவு உறுதிபா. தீர்த்துமாய் பிணைப்பு இருக்கணும். குழந்தை எவ்வாறு பாலும் - மக்கள் செல்லம் எவ்வாறு அந்தப் பிணைப்புச் சூடுவி அவசியம் வேணும். பிள்ளைப் பாசம் எவ்வாறு அந்தப் பிணைப்புச் சூடுவி காரணமாகத்தான் உண்காணாத அக்காரர் சிவனிலே உலகம் மட்டுமல்லாமல் விட்டுப் பிரியமுடியாமல் சத்திரன் அவனைத் தேடிக்கொண்டு ஓடிட்டான் இங்கிலா?"

"தப்பப் பண்ணிட்டேன். அக்கா!" அருளு விடமின்ன.

"நீங்கள் தப்பிக்கவே. அருளு! பெரிய தப்பு. வயசான மாமிவா, மாமனாருடைய மனதை - அதிலே அப்போதற ஆசையை நீ எண்ணிப் பார்க்காதே மாதிரியாகவே. அனாதை பூத்தி செல்லமுமென்று கிட்டுப் முள்ள உன் புருஷனிலே நீ புரிஞ்சுக்கத் தவறிட்டியே!"

அருளு கூறியே விட்டான்.

மாடியிலிருந்து இறங்கி வந்த ரமணி, எல்லாவிதங்களும் கேட்டுக் கொண்டுதான் இருந்தேன் - எவ்வாறு பாவனையின் புன்மைகூடல் மனவியைப் பார்த்தான்.

பார்வதியும் பதினாண்டுக் கிரீத்தான். "ஹனு வறையும் பெண்டாட்டியை விட்டுப் பிரிந்திருந்தது போது...." என்றான். "உத்தரவு" என்ற ரமணி அட்டைவை மாட்டிக் கொண்டு தந்தி ஆபீஸை நோக்கி விரைந்தான்.

ஜி.பி.மாமிர்தம் கவரைப் பிச்சுதார். கடித்த துக்குள் கடிதம் இருந்ததால் கைத்தது. ஒட்டாமல் இருந்த கடித்ததைப் படித்த அவர் உற்சாகம் போகல், "ரவி, உக்க பாட்டியைக் கூப்பிடுவா! ஹேமா சித்தி கிட்டேயிருந்து கருதாவி சத்திரக்கு" என்றான்.

"அப்பே, கனோ! பதவான். என் கவித் திலே பார்வ வார்த்துட்டார்! தங்கக் கம்பியாமிருந்த பிண்டி, சிவமக்குப் போய் இப்படி மாறிப் போயிட்டானேயு என்று என்னை மய்யா அத்திப் பகலாளுக்குத்தான் தெரியும். சத்திரன் இங்கே கல்யாணம் ஆயிட்டதா நாடகம் ஆடினாலும். அவன் இங்கே உட்டிண்டு வந்த குழந்தைகூட வாரோ உட்டிண்டு கம்பெனியிலே இருக்கிற அவன் தெவிதர் துரையோடதாம்....!" என்று பத்மாஸனி அம்மான் கூறித் கொண்டே. ருக்கும் போதே கனோசு ஒரு இடைமறித்தான். ஓரக் கண்ணும் பார்வதியைப் பார்த்தபடி.

"அம்மே. இந்த நாடகம் சத்திரனு ஆட்கவே. இந்த மனவியும் அண்ணாவுமே சொந்த அவன் இப்படி ஆட்டி வச்சிருக்கா.

"ஹனு வறையும் முடிந்ததும் சத்திரன் தேரே இங்கேதான் வாரதான் இருந்தாலும். 'அது கெண்டாம். கெண்டாவே இருக்காப் படுவோ உன் பம்பாய்க் கம்பெனியிராருடிக் கேயே கொஞ்ச நான் இரு' என்று சொல்வது அண்ணாவிடம் துடிக்கா. 'அம்மாவுக்கு உட்டி சேரில்லென்று தத்தியா' பிணை துறையோட துடிக்கா. 'கெண்டாவேகுத்து வாரப்பிலே வாரதவனை வெறும் கைவாரடு அனுப்பி வைக்காதே, ஒரு வெள்ளைக்காரக் குழந்தையைமும் கொடுத்தனுப்பு; மீதியை தான் பார்த்துக்கறேன்' என்று மன்னிவோட துடிக்கா!" என்றான்.

"என்னை நாடகமோ, என்ன துடிக்காவோ, எப்படியோ என் செல்ல அருளு மனம் மாறிட்டா, தவறுபடியா சத்திரனும் நாசிக்க வந்துடுவான். அதுவே எனக்குப் போதும்" என்று பத்மாஸனி அம்மான் கூறி முடிப்ப தற்கும். "உனக்கு அது போதும். அருளு வுக்கு ஏதாவது வேண்டாமா? இதோ சத்திரன் ஒரு செட்டர் எழுதியிருக்கான். உன்னே போய் அவனை அறியு!" என்றார் ரமாமிர்தம்.

மாமனாட்டமிருந்து பெற்றுக் கொண்ட கைவரின் கடித்ததுடன் தன் அமைதிக்கு ஓய் போன அருளுவைக் கனோ தடுத்து நிறத்தினான்.

"குழக்குண்டு என்ன? இங்கேயிருந்தே படி மன்னி, எல்லாரும் கேட்டிருேம்" என்று பிடிவாதம் பண்ணினான்.

அருளுவும் மறுக்க மனமின்றி, கடித்ததை உடைத்தான்: குதல் கரையைப் படிப்பதற்குள் அவன் முகம் 'குப்பென்று தானத்தால் வெத்து குங்குமம் போல் ஆவினட்டது. கால்கள் தரைமீது நிலை கொண்டாமல் தடுமாறின. விழிகள் எல் லாரையும் நோக்கி. 'கெஞ்சுவது போல்' இருந்தது.

"அவன் விடும போக்கும!" என்று பார்வதி அருளுவைக் கனோவின் பிடியி விடுத்து அனுப்பி வைத்தான். ஆனால் உன்னே சென்று பிதிக் கடித்ததைமும் படித்த அருளுவைச் சத்திரனின் அன்புப் பிடியிலிருந்து விடுவோ முடியவில்லை.

மன்னியை வேண்டி இறைஞ்சுவதுபோல் சத்திரனின் கையெழுத்துக்களின் மீது அருளுவின் விழிகள் உதிர்ந்த கண்ணீர்த் துளிகள் தடுமாறிக் கொண்டிருந்தன.

விசேஷ
அளிப்பு!

ஸ்டாக் உள்ளவரை

60 பைசா

மதிப்புள்ள அழகான
மிளாஸ்டிக் டம்ளர் இந்த
ட்யாவினுள் உங்களுக்காக
10 பைசாவிற்கு
மட்டுமே!

சக்திக்கும்
வலிமைக்கும் -
மற்றும்
தீஞ்சுவைக்கும்
Bournvita
போர்ன்விடா!

சின்புப் பிழைகளை சிண்ணு!

சென்ற மாதம் 16-9-68 அன்று இரவு சுமார் எட்டு மணிக்கு மேற்கு மாம்பலம் ரசிக் பஸேட் அருகே ஒரு பஸ்ஸை கோஷ்டி மிக உருக்கமாகத் தேவாரம் பாடிவடிவம் சென்று கொண்டிருந்தது.

ஏதோ ஒருவித மன அமைதியின்றிச் சென்று கொண்டிருந்த நான் அந்தப் பஸ்ஸைக் கூட்டத் திளையுடன் சென்றும் ஓரளவு மனம் தேறும் என்று எண்ணி அவர்களுடன் சேர்ந்து போக எண்ணினேன்.

பஸ்ஸை கோஷ்டியின் அருகில் நெருங்கினேன். அதிலுர் அங்கு அங்கு அவர்கள் படத்தை ஒரவர் ஓசைகளில் கொண்டு வர, அதைச் சுற்றி இருபது முப்பது சிறுவர்கள் தேவாரம் பாடி வர, ஒரு பெரியவர் அடிக்கடி முகம் பெய்ந்து உச்சரித்து, 'அவ்வளவு உடல் நலம் தேற ஆளுள் புரிவாய்' என முருகியைப் பிரார்த்தித்தபடி நடந்தார். அக்காட்சியைக் கண்டு என் தெய்வம் நெறிபுத்தது. ஒரு பெரிய துணியில் கீழ்க்கண்டவாறு ஒரு வெண்பா எழுதி அதை இருவர் பிடித்து வந்தனர்.

"முத்தமிளழக் காக்கும் முருகா
இதுமுறையென
எத்திக்கும் செந்தமிளழ இன்பமுடன்
தித்திக்கப்

பேசிப் பெருமையுறச் செய்த
அவ்வளவு நோயினைத்
தாமினென நீழியச் செய்து"

என் உள்ளச் சுமையையும் மறந்து அக் கூட்டத்திலுள்ள சில விண்ணு ஆவயம் வரை சென்று கோயில் முன் நின்று பொழுது என்னை அறிவாமல் கண்களில் நீர் பவித்தது.

சென்ற
17-9-68 சத்யநாராயணு

"எழுத்தில் புதுமை" என்ற தலைப்பில் ஐந்து அப்துல் வஹாப் அவர்கள் எழுதிய தித்திக்கும் திருமறை என்ற நூலிற்கு திரு மகரம் எழுதிய விமரிசனம் மிகச் சிறப்பாக இருக்கின்றது.

வாசக அன்பர்கள் தரமும் திறமும் உள்ள நூல் எது என்று தேடித் தவிக்கின்ற நிலையில் உள்ளனர்! அத்தகைய யசர்களுக்கு இது போன்ற நூல் விமரிசனமும் நூல் எழுதியவரின் துணைநிறைவுப் பற்றிய விளக்கமும், பிறவும் வரப்பிரசாதம் போன்ற ஒன்று.

ராவணசமுத்திரம்
13-9-68 ம.மு. பீர்முஹம்மது எம்.எல்.ஏ.

திரு தேவரின் பதிவகைகளுக்கு என் போன்ற தமிழ் சினிமா ரசிகர்களின் மனம் மிகவும் வேதனைபட்கிறது.

"டப்பாங்குத்து" படங்களைத் திரை கிடுகிறார்கள். தமிழ்நாட்டு சினிமா ரசிகர்களின் ரசிகத்தன்மைவைத் தரம் குறைவுச் செய்தது தேவர் போன்ற படத் தயாரிப்பாளர்கள்தானே!

தற்போது 'ஓணம்' வெளியீடாக திரு விச்சேஷ்டிஸ் டைரக்டரின் கருவாகிய "துவாபாரம்" என்ற படம் திரையிடப்பட்டிருக்கிறது. இயற்கையை ஒப்பிய சம்பவக் கதை கொண்ட இந்த மகிழாளப் படம் இங்கு தல்ல வகுப்பையும், 'வெற்றியையும் அளித்திருக்கிறது. துணைகள் திரை திரளாக வந்து பார்க்கிறார்கள்! இக்கதைவை நல்ல முறையில் தமிழில் எடுத்துத் திரையிட்டுப் பார்க்கட்டும். படம் வெற்றிகரமாக ஒரு நிறதா இயிவா என்று அப்போது தெரிந்து கொள்ளலாம்.

கொல்வம்
18-9-68 நா. ஆராஅமுதன்

இயற்கையான சம்பவங்களைக் கொண்டு தயாரிக்கப்பட்டுள்ள எத்தப் படமும் ஓடிய நிலை என்ற திரு விண்ணுதேவர் கூறுவது முழுப் பூரணிக்காவைச் சோதனில் மறைப்பதற்கு ஒப்பாகும். 'பாதும் பழமும்', 'பாசமலர்', 'கை கொடுத்த தெய்வம்', 'கற்பகம்' ஆகிய படங்களின் வெற்றிக்குக் காரணம் அந்தப் படங்களில் நிகழும் சம்பவங்கள் இயற்கையானவை என்பதால்தான். 'பராசக்தி' இன்றும் வகுலில் நிகழ்ந்து நிற்பதற்கும் அதே காரணம் பொருத்தும்.

மதுரை - 6
18-9-68 கோ. முருகன்

திரு தி. ஜாண்டிராமனின் 'அம்மா கூந்தல்' பற்றிய கட்டுரை கவையாக இருந்தது.

திரு ஜாண்டிராமனின் 'கண்டாமணி' (கல்மீயில் வெளியான அவரது நிறுக்கை) இன்னும் என் காதலனில் ஒலிக்கிறது. கவிஞன் ஒரு படைப்பை உருவாக்குவது அவ்வது அனுபவத்தின் அடிப்படையில்தான். அனுபவம் என்பது எல்லோருக்கும் பொதுவானது என்றாலும் கவிஞன் தன் கைவண்ணத் தால், சுற்பிணியால் அனுபவித்ததை அழகுபடுத்துகிறான். கவிஞன் அழகுபடுத்துவது கரி

யானதும் ஒளி கொடுப்பது போன்ற பிரமை தட்டுகிறது. 'அம்மா கூந்தல்'னின் 'கரு' திகைப்பைத் தரலாம். ஆனால் அது வேறும் போடும் சலுகத்தின் அழகான பிரதிபலிப்பு.

சென்ற-18
31-8-68 பூவிதயா

‘புலுலாய்ப் புள்ளைக்கே...புல்லாயிற் தலமணிகள் உதிரும்,
உலகமெல்லாம் ஒளி சிதறும்; என் குழந்தையின்
வளர்ச்சிக்கே கோடி வாழ்த்துக்கள் பொழியும். என்
பாக்கியம், தான் தேர்ந்தெடுத்தது லீவர்ஸ் குழந்தை
உணவு. பாரத நாட்டிலுள்ள குழந்தைகளை
ஊட்டிவளர்ப்பதற்கென்றே உருவாக்கப்பட்டது.
இயற்கையாகவே அது அவனுக்குப்
பூரணமாகப் பொருந்தும் உணவு.

‘வழக்கமான எல்லா ஸலட்டியின்களையும் தவிர,
ஸலட்டியின் B12 சத்தினையும்

என் குழந்தைக்குக்

கிடைக்கச் செய்கிறது

லீவர்ஸ் குழந்தை

உணவு. அதோடு

ஃபாஸிக் அமிலமும்

கூட. இரண்டுமே இந்த

விருத்திக்கு யிகச் சிறந்தது என்கிறார்

என் டாக்டர். பாரத சத்துக்களும் அதில் வளப்பமாக

உள்ளன. என் குழந்தை திடமாக வளருவதில் லீவர்ப்பென்ன. எல்லாவற்றிற்கும்

மேலாக, உகந்த ஊட்டப் பொருள்கள் யாவிரையும் உகிதமான விசித

அளவுகளிலே அடங்கப்பெற்றது— என்னவே, முழுமையான

‘சரிவிசித’ சத்துள்ள குழந்தையுணவு.

‘ஆம். லீவர்ஸ் குழந்தை உணவு உண்மையிலேயே முழு திறைவான

உணவு. குழந்தைக்கு மேற்கொண்டு தான் எதையுமே தரத் தேவையில்லை

...அன்றைத் தவிர. உங்கள் குழந்தைக்கும் இதுவே பரிபூரணமான

பாறுணாவாக அளையும் என்பது நினைவம்’.

பாரதநாட்டிலுள்ள
குழந்தைகளை
ஊட்டிவளர்ப்பதற்கென்றே
உருவாக்கப்பட்டு

லீவர்ஸ்
குழந்தை உணவு

பரிபூரணமான பாறுணவு

இத்துஸ்தான் லீவர் தயாரிப்பு